

List

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

LETO XV
ŠT. 7
28. AUGUST 2008
1,50 EUR

ISSN 1581-8373

Knjižnica Velenje
Titov trg 05
3320 Velenje

Sreda 3.9.	Ob 11. in 16. uri - Informativni dan Ljudske univerze Velenje –Središče za samostojno učenje Šoštanj	Četrtek 18.9.	Delavnice središča za samostojno učenje Šoštanj – Preko spleta v države sveta
Petek 5.9.	Ob 16. uri - Otvoritev kanalizacije, plinifikacije in KRS IVA in IVb faza kraj: Gaberke Vrhi – Apat organizator: Komunalno podjetje Velenje, Občina Šoštanj in KS Gaberke Dan odprtih vrat v Središču za samostojno učenje Šoštanj 17.30 in 20.00 -5. Memorial Matjaža Natka organizator: KK Elektra kraj: Športna dvorana Šoštanj	Petek 19.9.	Dan odprtih vrat v Središču za samostojno učenje Šoštanj
Sobota 6.9.	10. tradicionalni turnir v malem nogometu za pokal Občine Šoštanj organizator: ŠD Pohrastnik kraj: igrišče Pohrastnik 17.00 in 20.00 - 5. Memorial Matjaža Natka organizator: KK Elektra kraj: Športna dvorana Šoštanj	Sobota 20.9.	10. uri - Ustvarjalne delavnice – Mestna galerija Šoštanj 1.tekmovanje Veteranov vojne za Slovenijo v lovu rib s plovcem »Šoštanj 2008« organizator: Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Velenje in RD Paka kraj: Družnirsko (Šoštanjsko) jezero
Torek 9.9.	Delavnice središča za samostojno učenje Šoštanj – Preko spleta v države sveta	Torek 23.9.	Delavnice središča za samostojno učenje Šoštanj – Čajanka v angleškem jeziku
Sreda 10.9.	Delavnice središča za samostojno učenje Šoštanj – Počutim se dobro, tudi če sem več ur za računalnikom Ob 12. uri Otvoritev prenovljenega vhoda v Mestno knjižnico Šoštanj Organizator: Občina Šoštanj Kraj: Mestna knjižnica Šoštanj	Sreda 24.9.	Delavnice središča za samostojno učenje Šoštanj – Počutim se dobro, tudi če sem več ur za računalnikom
Četrtek 11.9.	Delavnice središča za samostojno učenje Šoštanj – Čajanka v angleškem jeziku Ob 19. uri – Odprtje razstave v počastitev 220. letnice ustanovitve Vošnjakovce usnjarne Organizator: Občina Šoštanj in Zavod za kulturo Kraj: Mestna galerija Šoštanj	Četrtek 25.9.	Delavnice središča za samostojno učenje Šoštanj – Preko spleta v države sveta Ob 19. uri – Predstavitve kataloga Stalna zbirka Napotnikove galerije Organizator: Zavod za kulturo Šoštanj Kraj: Mestna galerija Šoštanj
Petek 12.9.	Dan odprtih vrat v Središču za samostojno učenje Šoštanj	Petek 26.9.	Dan odprtih vrat v Središču za samostojno učenje Šoštanj Ob 10. uri - simpozij USNJARSTVO na SLOVENSKEM Kraj: Mestna galerija Šoštanj Organizator: Občina Šoštanj in Zavod za kulturo Šoštanj
Sobota 13.9.	Osrednja prireditve ob 60-letnici KK Elektra Organizator: Košarkarski klub Elektra Kraj:Športna dvorana Šoštanj	Sobota 27.9.	Ob 10. uri - Turnir v počastitev praznika Občine Šoštanj Kraj: novo balnišče v športnem parku Topolšice Organizator: Balinarski klub Topolšica 9. ure do 13. ure - Šmihelov sejem (predstavitve domačih obrti, izdelkov in kulinarne ponudbe ter za najmlajše ustvarjalne delavnice) Organizator: TZ Občine Šoštanj in Občina Šoštanj Kraj: Prešemov trg (ob Kajuhovem parku)
Nedelja 14.9.	15. uri - Gasilske šaljive igre z vrtno veselico v Gaberkah kraj: prireditveni prostor pred PGD Gaberke Organizator: PGD Gaberke	Nedelja 28.9.	8. uri- Tradicionalni pohod na Smrekovec Organizator: PD Šoštanj in Občina Šoštanj
Torek 16.9.	Delavnice središča za samostojno učenje Šoštanj – Čajanka v angleškem jeziku	Ponedeljek 29.9.	Delavnice središča za samostojno učenje Šoštanj – Počutim se dobro, tudi če sem več ur za računalnikom
Sreda 17.9.	Delavnice središča za samostojno učenje Šoštanj – Počutim se dobro, tudi če sem več ur za računalnikom Od 10. do 11. ure – Gibalne, šaljive in tekmovalne igre z različnimi rekviziti Organizator: Vrtec Šoštanj Kraj: Kajuhov park	Torek 30.9.	Delavnice središča za samostojno učenje Šoštanj – Preko spleta v države sveta 19. uri - Osrednja slovesnost ob občinskem prazniku s svečano sejo Sveta Občine Šoštanj Organizator: Občina Šoštanj in Zavod za kulturo Šoštanj Kraj: Kulturni doma Šoštanj
		Petek 3.10.	Ob 20.uri – Galerjski večer – predstavitev knjige Organizator: Zavod za kulturo Šoštanj Kraj: Mestna galerija Šoštanj
		Sobota 4.10.	Prireditve v sklopu krajevnega praznika s posebnimi gosti -koncert godbe Zarja in pobratene godbe iz Avstrijskega Strassa Organizator: KS Šoštanj Kraj: jedro mesta Šoštanj

KOŠARKARSKI KLUB ELEKTRA ŠOŠTANJ
ob 60-letnici košarke v Šaleški dolini in
v sodelovanju z Občino Šoštanj, Športno zvezo Šoštanj,
Krajevno skupnostjo Šoštanj in Pihalnim orkestrom Zarja Šoštanj
vabi na

5. memorial MATJAŽA NATKA

ŠPORTNA DVORANA ŠOŠTANJ

PETEK, 5. september 2008:

17:30 Luka Koper : Rudar Trbovlje

19:15 uradna otvoritev memoriala

20:00 Elektra Esotech : Zagorje KD FT

SOBOTA, 6. september 2008:

17:00 tekma za 3. mesto

**18:30 prijateljska tekma v m. nogometu
rekreativne skupine TRHLE VEJE***

20:00 tekma za 1. mesto

21:30 zaključek s podelitvijo pokalov

* *TRHLE VEJE so rekreativna skupina, katere ustanovitelj in dolgoletni vodja je bil Matjaž Natek – skupina letos praznuje 35 let delovanja*

List

**Revija za kulturna in druga
vprašanja občine Šoštanj in
širše.**

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča Občina
Šoštanj, zanjo Darko Menih, župan.

Fotografija na naslovnici:

Dejan Tonkli

V. d. odgovornega urednika

Peter Rezman

Lektoriranje

Jožica Andrejc

(za razpise in objave odgovarja naročnik)

Priprava redakcije

Milojka Komprej

Tisk

Eurograf d.o.o.

Natiskano

900 izvodov.

*Vse sodelavce prosimo, da prispevke za
LIST št. 8 (september 2008), pošljejo ali
dostavijo najkasneje do 5. 9. 2008.*

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

VSEBINA

4	Foto meseca
5	Uvodnik
6	Naša občina
10	Intervju
11	Komentar
12	Dogodki in ljudje
14	Volitve
15	Prostor
16	V spomin / Šport
17	Naravna dediščina
18	Šport
20	Šolski list
21	Taborniki
22	Sredina vabi
24	Reportaža
28	Podoba kulture
30	Gledališče
32	Oglas
33	Samostojno učenje
34	Cerkev
36	Potopis
42	Križanka
43	Fotoreportaža
44	Volitve

Pusti grad v Ribnerm.

Foto: SiNi

Branje

piše: Peter Rezman

Ali kaj beremo? In če kaj beremo, KAJ pravzaprav preberemo?

Pred kratkim mi je eden od naših dopisnikov, (ki rad piše krajše članke in izdeluje lepe fotografije), poslal kritične pripombe na podobo Lista. Slike da so premajhne, postavljene premalo »atraktivno«, slika da sama več pove, kot veliko besed, trendovsko bi se morali obnašati tudi mi in tako bi - pridobili več bralcev. Zanimivo, a ne. Tudi če bi imel časopis več in bolj atraktivne fotografije, bi se mu povečalo število - bralcev! In ko bi List postal slikanica, bi še naprej preštevali - bralce.

Odgovor, ki sem ga namenil povedati mojemu sogovorniku, bom vpletel v ta uvodnik, saj se mi ne zdi odveč še enkrat poudariti eno od stalnic mojega koncepta urejanja Lista, ki je diametralno nasproten preverjeni »formuli za uspeh«. Če je uspeh - veliko število bralcev, ker od števila bralcev pride število prodanih izvodov in smo spet tam: večji uspeh je pač čim večji finančni učinek produkta. V našem primeru Lista.

No, mene ta logika nikoli ni kaj preveč zanimala. List namreč od vsega začetka ni hotel biti komercialno uspešen časopis, pač pa je v začetku želel biti medij, ki bi osvetljeval tiste skrite lise Šaleške doline, ki so Našemu času iz tedna v teden uhajale iz žarometa zanimanja. Kasneje, ko se je izkazalo, da List niti slučajno ne more »tekmovati« s sosednjim tednikom, predvsem zaradi tega, ker je pač mesečnik, se je tudi pri bralcih (po)večalo zanimanje za daljše, zanimive članke, ki so največkrat obravnavali našo bližnjo preteklost, v glavnem po spominu piscev. Skratka List je postal »bralna revija« z majhnimi fotografijami, ki so ostajale v drugem planu in kratki članki, ki so pokrivali dnevno atraktivne dogodke, (ki že jutri izginejo na smetišču zgodovine,) so postajali vse bolj »mašila« v Listu in izkazalo se je, (še enkrat), da določen krog ljudi še vedno rad bere. List. Je pa res, da je ta krog zelo majhen, a si upam samozavestno trditi, da je ta krog bralno in tudi intelektualno precej nad

povprečjem, ki ga tvori množica t.i. bralcev, ki pristajajo na velike naslove ter instant resnico, ki jo prinašajo dnevni časopisi, kot so na primer Slovenske novice, najbolj brani dnevnik v naši državi.

Toda List letos plačuje ceno za to svojo neatraktivnost in usmerjenost k bralcem, ne pa gledalcem časopisa. Izdajatelj (Zavod za kulturo) in mecen (Občina Šoštanj) oziroma njihovi čelni možje in žene, izražajo veliko skrb za usodo Lista, revija pa letos nikakor noče izhajati redno. Tisoč razlogov bi lahko navedli, vsi pa so v resnici zaviti v nekakšno »utrujenost« in »naveličanost«, žejo pa »sveži krvi« in novih idejah, zato z velikim veseljem sprejemam vsebinske kritike predvsem ali tudi iz vrst dopisnikov, da izdajatelja in mecena sploh ne omenjam. A je treba na tem mestu reči, da je tiho zadovoljstvo z Listom očitno veliko, saj kritik, razen v uvodu omenjene, skoraj ni. Zato ni čudno, da je bila, v smislu »razvoja« Lista, uredniška beseda v zadnjem obdobju precej preslišana in če k temu dodamo še popolno nezmožnost vplivanja na dinamiko honorarjev dopisnikom, potem pridemo do podatka, da urednik postaja bolj »redaktor« samoiniciativno prispelih člankov, kot pa »generator« vsebine revije. Če k temu dodamo še dejstvo, da smo sredi leta s precejšnjo lahkomišelnostjo izgubili, ali bolje povedano, se odrekli sodelovanju z avtorjem sedanje oblike Lista Vinkom Pejovnikom ml., ki je pretanjeno sledil urednikovi zamisli »bralne« revije, potem ni daleč od resnice patetična trditev, da sem sprejel nalogo vršilca dolžnosti odgovornega urednika Lista do konca tega leta pretežno zaradi prepričanja, da je List ena najboljših »lokalnih«, da ne rečem »občinskih« revij in bi bilo škoda proračunski denar, ki ga pobere List, nameniti v kakšne drugačne, (najbrž tudi kulturne,) a na videz bolj atraktivne programe - zanesljivo pa bolj kratke sape, kot je List.

Če tudi VAM, draga bralka in bralec ni vseeno, kam gre List, bomo z veseljem sprejeli VAŠO kritiko, sugestijo ali predlog, VAŠE videnje in izpoved, kaj VAS v Listu moti, in kaj v njemu pogrešate.

Pišite na naslov: List, Zavod za kulturo, Trg svobode 12, ali elektronsko pošto »list@sostanj.si« ali »peter.rezman@gmail.com«. Lahko tudi anonimno, čeprav sploh ne grizemo...

Občinske novice

Sprejeta pravna podlaga za gradnjo objektov TEŠ

Po podpisu dogovora med Ministrstvom za okolje in prostor, Ministrstvom za gospodarstvo, Termoelektrarno Šoštanj in Občino Šoštanj za prenos priprave prostorskih aktov iz državne v občinsko pristojnost, so konec leta 2006 stekle aktivnosti za sprejem treh odlokov. Šlo je za:

- Občinski podrobni prostorski načrt (OPPN) za prostorsko ureditev skupnega pomena za blok 6 TEŠ s spremljajočimi objekti,
- OPPN za prostorsko ureditev skupnega pomena za dimnik in hladilni stolp bloka 6 TEŠ in
- Odlok o spremembah in dopolnitvah občinskega prostorskega plana, za potrebe razširitev meje industrijske cone TEŠ.

Prvi izmed naštetih odlokov je bil sprejet že lansko poletje, druga dva pa sta po določitih nove zakonodaje začela veljati 5. julija letos. S tem je bila pridobljena pravna podlaga za izdajo gradbenih dovoljenj za postavitev 6. bloka TEŠ z vsemi pripadajočimi objekti in potrebno infrastrukturo.

Novi blok termoelektrarne bo nadomestil 3 obstoječe, ki jim je že potekla življenjska doba. Temeljal bo na sodobnejši tehnologiji in bo s souporabo obnovljivih virov energije pomenil velik korak k zmanjšanju škodljivih emisij v okolje.

Gre torej za pomemben projekt državnega pomena, pri katerem je bil že do sedaj opravljen velik del aktivnosti. Nad pripravo prostorskih aktov je ves čas bdela država, organizacija in koordinacija je bila v rokah Termoelektrarne Šoštanj, izdelali sta jih prostorski načrtovalki Andreja Kuzmanič, ZUM, d. o. o., Maribor in Saša Piano, Atelje Piano, s. p., Velenje. Sodelovali so tudi številni zunanji strokovnjaki, Ministrstvo za okolje in prostor pa je sodelujočim že izrazilo pohvalo, saj so bili med drugim vsi postopki speljani daleč pred pričakovanimi roki.

Izgradnja javne razsvetljave v Lokovici

V planu investicij za leto 2008 v Občini Šoštanj je tudi izgradnja javne razsvetljave v Lokovici, in sicer ob lokalni cesti od križišča pri Premogovniku Velenje pa vse do doma krajevne skupnosti oziroma gasilskega doma v Lokovici. Gre za izgradnjo 1. faze javne razsvetljave na območju Lokovice. Po projektu je v drugi fazi

predvidena tudi osvetlitev javnih poti, ki se priključujejo na omenjeno lokalno cesto.

Občina Šoštanj je na podlagi javnega naročila izbrala najugodnejšega izvajalca. Rok za končanje del je 1. september 2008. Za izgradnjo 1. faze javne razsvetljave v Lokovici pa bo Občina Šoštanj iz občinskega proračuna namenila 48 tisoč evrov.

Na šoštanjski knjižnici deluje knjigomat

Pred počitnicami je na šoštanjski knjižnici 'zaživel' servis Biblio 24 oziroma knjigomat, ki omogoča izposajo knjig 24 ur dnevno prav vsak dan. Polni kiosk sprejme 153 knjig, ki si jih bralci izbirajo s pomočjo naslovnice in kratkih povzetkov. Bralec s kioskom upravlja preko zaslona na dotik. Knjige, izposojene v knjigomatu, se lahko vrnejo samo v isti knjigomat, v katerem so bile izposojene.

Knjižnica Velenje uvaja ta servis s podporo občin in v sodelovanju z Inštitutom za informacijske znanosti iz Maribora. Gre za novost v slovenskem prostoru, saj imamo tovrstne kioske samo v Velenju, Šmartnem ob Paki in Šoštanju, sicer pa jih poznajo že v Franciji in na Portugalskem. Za izposajo knjig potrebujete magnetno izkaznico Knjižnice Velenje in osebno petmestno kodo – oboje dobite v knjižnici.

Vodovod Lom

Štiri hiše v Topolšici na Lomu, ki so do sedaj imele zasebne vodovode, so dobile javni vodovod. Gre za 960 metrov dolg podaljšek vodovoda Lom, za katerega je Občina Šoštanj plačala 12 tisoč evrov.

Cestne označbe

Nezadržno se približuje začetek novega šolskega leta. Kot je v navadi, občine pred začetkom pouka poskrbimo za obnovitev označb na cestah, predvsem prehodov za pešce. S tem želimo doseči, da imajo otroci čimbolj varno pot v šolo. V Šoštanju

smo prehode za pešce obnovili sredi avgusta. Voznike pa že sedaj opozarjamo na večjo pozornost na cesti od septembra dalje, ko bodo šolarji pričeli s poukom.

Obnovljen parket v Športni dvorani Šoštanj

Konec julija je Občina Šoštanj prenovila parket v Športni dvorani Šoštanj. Na podlagi javnega razpisa je bil izbran najugodnejši izvajalec – podjetje Omega, d. o. o., iz Velenja, celotna vrednost del je nekaj več kot 21 tisoč evrov.

Poškodovani deli parketa so bili ob prenovi sanirani, parket zbrusen, lakiran, nanovo so zarisane črte, skladno s pravili panožnih športnih zvez pa sta nanovo tonirana igrišča za odbojko in košarko.

Prvi teden v avgustu so v dvorani že pričeli trenirati košarkarji Elektre Esotech.

Občina Šoštanj je za to dvorano že naročila nov sodoben semafor, ki bo dobavljen najkasneje do konca tega meseca.

Otvoritev prenovljenega košarkarskega igrišča bo 26. avgusta

Košarkarsko igrišče za Športno dvorano Šoštanj je v začetku poletja dobilo novo, zelo kvalitetno asfaltno prevleko, v prihodnjih dneh bodo na njem končno zarisane tudi črte, otvoritev tega igrišča pa bo 26. avgusta ob 16. uri. Na otvori-

tvi bodo med drugim sodelovali Esad Babačič, Smiljan Pavič in Dušan Hauptman.

Spomnimo, da prenova igrišča poteka v okviru akcije Verjemi v svoj koš, njeni člani vodijo vse aktivnosti, povezane s samo prenovno in otvoritvijo igrišča. Občina pa pri prenovi sodeluje s prispevkom 2.000 evrov. Gre za izjemno odmevno akcijo, katere pobudnik je Esad Babačič, prenavljajo pa številna košarkarska igrišča po celi Sloveniji. Šoštanjsko je že 16. po vrsti.

Prenova ceste v Skornem

Zaključen je javni razpis za prenovno manjkajočega dela ceste v Skornem. Občina Šoštanj je sklenila pogodbo z najugodnejšim izvajalcem, to je podjetje Andrejc, d. o. o.. Pogodbena vrednost del znaša nekaj manj kot 72 tisoč evrov.

Z deli bodo pričeli predvidoma konec avgusta.

Tjaša Rehar, univ. dipl. prav., svetovalec za odnose z javnostmi

Tunel pod Pustim gradom?

Redigiran zapisnik 14. redne seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bila v četrtek, 29. maja 2008.

Na seji je bilo prisotnih 16 svetnikov. Drugi prisotni: direktorica občinske uprave Darja Medved, višja svetovalka za finance Irena Skornšek, višja svetovalka za družbene dejavnosti Alenka Verbič, svetovalka za okolje in prostor Veronika Hajnrihar in predstavnik podjetja Urbanisti, d.o.o., Gorazd Furman Oman. Sejo je vodil župan Darko Menih, zapisnik je pisala Suzana Koželjnik.

Po potrditev zapisnika 13. redne seje Sveta Občine Šoštanj je svet pričel z obravnavo predloga sklepa o spremembi vrednosti projekta v Načrtu razvojnih programov.

Kratko obrazložitev je podala direktorica občinske uprave **Darja Medved**. V sprejetem proračunu za leto 2008 in načrtu razvojnih programov za obdobje 2008 - 2011 so bila za izgradnjo I. faze muzeja usnjarstva za leti 2008 in 2009 planirana sredstva v skupni višini cca. 780.000. Od tega so lastna sredstva za leto 2008 v višini cca. 181.000, za leto 2009 cca. 139.000. Iz evropskih sredstev pa so za leto 2008 dobili cca. 182.000 za leto 2009 pa cca. 281.000.

Idejna zasnova muzeja usnjarstva je bila izdelana v septembru leta 2004, na podlagi projektne naloge investitorja. Ocena investicije gradnje na osnovi idejne zasnove je bila približna ocena glede na razpoložljive podatke in trenutnega stanja cen gradnje na tržišču. Projektna dokumentacija za pridobitev gradbenega dovoljenja je bila izdelana

v decembru 2007 na podlagi predložene idejne zasnove in razpisne dokumentacije. Ocena vseh stroškov gradnje v projektni dokumentaciji je prav tako približna ocena gradnje, določena glede na ceno gradnje na tržišču. Do razlike v oceni investicije v letu 2004 in 2007 je prišlo zaradi splošnega porasta cen, predvsem v gradbeništvu. Ocena vseh stroškov gradnje v projektni dokumentaciji je bila izračunana na osnovi popisa del in upoštevanja splošno veljavnih standardov za izračun stroškov gradnje v fazi izdelave projektne dokumentacije. Cene izvajalcev so odraz stanja ponudb in povpraševanja na trgu gradbenih storitev.

S to prerazporeditvijo bo zagotovljena potrebna višina sredstev za gradnjo I. faze muzeja usnjarstva, ki jo ocenjujemo v višini 1.280.000.

Glede na navedena dejstva je potrebno zagotoviti za leto 2008 dodatna sredstva na postavki Revitalizacija zgodovinskega središča Šoštanj - Muzej usnjarstva I. faza in v načrtu razvojnih programov na projektu Revitalizacija zgodovinskega središča Šoštanj - muzej usnjarstva, I. faza v višini 535.422.

Predlagamo, da se sredstva prerazporedijo iz naslednjih proračunskih postavk: 185.422 iz Gradnja kanalizacijskih sistemov, 250.000 iz Gradnja vodovodnih sistemov in 100.000 iz Sredstva za sanacijo in odpravo posledic naravnih nesreč.

Predlog je dan v razpravo.

Svetnica **Vilma Fece** predlagani sklep podpira in apelira, da se z rebalansom prerazporejena sredstva vrnejo v osnovne okvirje teh dveh postavk - gradnja kanalizacije in vodovodnih sistemov, kajti ta sredstva so namenjena za javno dobro občanov občine Šoštanj.

Župan **Darko Menih** pove, da so veseli

te podpore in obljublja, da bodo sredstva z rebalansom prerazporedili nazaj.

Svetnik **Viki Drev** pove, da so ti projekti v koheziji in ta sredstva je potrebno zagotoviti nazaj, saj so vsi projekti prijavljeni in vedo, da je ta sredstva potrebno zagotoviti.

Direktorica občinske uprave **Darja Medved** še odgovori, da so sredstva jemali tam, kjer se še projekti niso začeli.

Nato so svetniki sklep sprejeli.

V nadaljevanju je potekala predstavitev urbanističnega načrta mesta Šoštanj. V uvodu je **Veronika Hajnrihar**, svetovalka za okolje in prostor, povedala, da se Občina Šoštanj nahaja v procesu spremembe vseh občinskih prostorskih aktov, da postopki tečejo na podlagi Zakona o prostorskem načrtovanju, po katerem bo sedaj veljavni prostorski plan skupaj s sedanjimi odloki o PUP, postal **občinski prostorski načrt (OPN)**, znotraj tega pa bodo določena območja pokrita še z **občinskimi podrobnimi prostorskimi načrti (OPPN)**.

Po zakonu je v postopku priprave OPN potrebno izdelati **urbanistične načrte** za vsa naselja z mestnim značajem. Za občino Šoštanj je tak UN za mesto Šoštanj pripravilo projektantsko podjetje **Urbanisti, d.o.o., iz Celja**. Ta UN bo predstavljal obvezno strokovno podlago za pripravo OPN. Pove še, da gre v tem primeru za obvezno strokovno podlago, zato UN-ja ne bodo posebej sprejemali. Predstavlja osnovo, na podlagi katere bo izdelan OPN, ki pa bo sprejet po predpisanem postopku in skupaj z UN mesta Šoštanj tudi javno razgrnjen. Je pa pomembno, da UN predstavijo že prej in na tak način, da na podlagi pripomb in mnenj zasnovo korigirajo še pred izdelavo OPN-ja. Pomembno je tudi, da se javnost zasnovo mesta Šoštanj poistoveti in jo sprejme ter na njeni osnovi načrtuje tudi svoje posege v prostor. Naloga Občine pa je, da poselitev na podlagi UN pravilno usmerja.

Poudari tudi, da je bilo v izdelavo Urbanističnega načrta vloženega zelo veliko truda, predvsem zato, ker pozidava v mestu doslej ni tekla po načrtanih urbanističnih usmeritvah, zaradi česar je prostor začel počasi razpadati. Vseeno misli, da jim je skupaj uspelo pripraviti dober UN s kvalitativnim

prostorskim razvojem mesta.

V nadaljevanju zasnovo UN mesta Šoštanj podrobno predstavi predstavnik Urbanisti, d.o.o., **Gorazd Furman Oman**. Povedal je, da Šoštanj sedaj nima jasne strukture, kar se tiče prometne mreže in urbanistične zasnove. Nov UN Šoštanj predvideva šoštanjsko obvoznico v obliki tunela pod grajskim gričem, ki bo na zahodu mesta prečkala železniško progo in iz skrajne zahodne strani napajala novo industrijsko cono. Ob tej hrbtenici se bodo razvile 3 soseke: stari del mesta Šoštanj z mešano poslovno-stanovanjsko gradnjo, Metleče, kjer bo prevladovala individualna gradnja z manjšimi bloki in Pohrastnik, kot najkvalitetnejša soseka enostanovanjskih hiš. UN mesta Šoštanj se je ukvarjal tudi že z lastništvom zemljišč, vendar pa lastništva na vsaki parceli ni mogoče upoštevati, saj bi prostor tako razpadel.

Posebej pa je Furman poudaril, da je potrebno v mestu zagotoviti zelene površine, predvsem pa to, da se je potrebno urbanističnega načrta držati. V nasprotnem primeru bo v prostoru prihajalo do vedno novih konfliktov, katerih posledica bodo čedalje dražji posegi v prostor, če bodo ti sploh še mogoči, s tem pa tudi nezadovoljstvo vseh prebivalcev.

Svetnica **Vima Fece** je zelo vesela prve javne obravnave o urbanističnem načrtu mesta Šoštanj in upa, da se bo preko javne razprave porodila še kašna dobra ideja. Upa, da se bodo vsi, ki kakor koli posegajo v odločanje o prostoru, držali teh urbanističnih načrtov in da bo konec teh dilem, kje in kako lahko gradijo. Resno se je opredelila tudi prometna infrastruktura v mestu Šoštanj z variantami tunela in kot občanka in predsednica KS Šoštanj se teh stroškov sploh ne boji, bodo pa zelo visoki. Po Sloveniji so z izgradnjo pomembnih energetskih subjektov uredili tudi prometno infrastrukturo s pomočjo države. To je naloga vseh, da ta načrt potrdijo in poskušajo, da pridejo do končnega rezultata predvsem v tem, da se v sklopu urbanističnega načrta uredi tudi sprejeta prometna infrastruktura.

Svetnik **Milan Kopusar** se s predhodnico strinja, vendar ga skrbi, da bodo podlegli pritiskom investorjev glede gradnje, da

se je potrebno sprejetega UN držati tudi v praksi. Spomni tudi problema razpršenosti trgovskih centrov, kot jih imajo v sosednji MO Velenje, da tudi občina Šoštanj te napake ne bi ponovila, da bi bili trgovski centri razpršeni po celem mestu in predlaga, da bi bili trgovski centri v sklopu ene celote.

Svetnik in podžupan **Vojko Krneža** pove, da je UN rezultat trdega dela, kako naj bi bilo videti mesto Šoštanj v prihodnosti. Upa, da bodo sledili temu načrtu in da bo kmalu zaživel. Najbolj se zavzema za Metleče, ki je gibalo razvoja v naslednjih letih in bo v občino pripeljalo nove investitorje. V petek so končno podpisali pogodbo s Skladom kmetijskim zemljišč, tako da je južni del tega zemljišča v večinski lasti občine Šoštanj.

Župan **Darko Menih** pove, da bodo občani lahko dali pripombe na UN, ko bo javno razgrnjen v okviru OPN.

Nato so svetniki sprejeli osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o priznanjih občine Šoštanj, in prešli na obravnavo sklepa o uveljavljanju počitniške rezervacije v mesecu juliju in avgustu in o stroških začasnega izpisa v Vrtec Šoštanj. Kratko obrazložitev je podala višja svetovalka za družbene dejavnosti **Alenka Verbič**.

Občina Šoštanj, ustanoviteljica javnega zavoda Vrtec Šoštanj, lahko na podlagi določb Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov, ki izvajajo javno službo, s sklepom določi natančnejša pravila o odsotnosti in obračunavanju cen programov v času otrokove odsotnosti iz vrtca in hkrati zagotovi tudi plačilo celotne razlike med plačilom staršev v času uveljavljanja počitniške rezervacije ali začasnega izpisa. Občina Šoštanj od leta 2001 dalje omogoča otrokom, ki obiskujejo Vrtec Šoštanj, in za katere je zavezanka za plačilo, koriščenje t. i. počitniške rezervacije v času šolskih počitnic - meseca julija in avgusta, torej čas, ko lahko otrok, če imajo starši to možnost, preživlja počitnice doma. Višina prispevka staršev v času koriščenja počitniške rezervacije mesečno znaša 20 % cene programa, ki jim je bil določen z odločbo, znižanega za stroške neporabljenih živil. Starši so dolžni rezervacijo, ki mora neprekinjeno trajati

najmanj en mesec in največ dva meseca, napovedati vrtcu najmanj 8 dni pred pričetkom koriščenja. Starši lahko uveljavijo tudi začasni izpis otroka iz vrtca. Ob ponovnem vpisu starši plačajo stroške ponovnega vpisa v višini 40 % prispevka s plačilnega razreda, ki jim je bil določen z odločbo, zmanjšane za stroške neporabljenih živil.

Določbe za počitniško rezervacijo in začasni izpis veljajo le za starše otrok, ki imajo stalno prebivališče v občini Šoštanj in za katere je Občina Šoštanj na podlagi Zakona o vrtcih zavezanica za plačilo razlike med ceno programa na otroka in deležem plačil staršev. Sklep je bil brez razprave sprejet.

Nato so svetniki na tajnem glasovanju izvolili občinsko volilno komisijo ter se brez razprave seznanili z odgovor na Sklep o razvoju energetskega gospodarstva v občini Šoštanj, ki ga je poslal HSE, d.o.o.

Pri obravnavi odgovorov in pobud svetnikom **Drago Kotnik** z odgovorom g. Apata iz Komunalnega podjetja Velenje ni bil zadovoljen. Želi, da se prihodki od najemnin bolje razčlenijo, in sicer želi imeti posebej prikazana sredstva od najemnin. To misli predvsem, koliko letno dobijo sredstev za grobove, koliko je žarnih niš. Vse želi imeti v številkah, koliko dobijo za eno in koliko jih je skupaj na leto. **Vojko Krneža** poda pobudo svetniku Dragu Kotniku, da za točen odgovor, ki ga želi imeti, poda pisno vprašanje, kaj točno želi imeti v odgovoru, Kotnik pa pove, da se mu zdi samoumevno, če želimo vedeti podatke, da jih sami razčlenijo po podrobnosti.

Postavi vprašanje glede regije SAŠA in ga zanima, kaj bi občina Šoštanj imela od te regije, kakšen sedež in kakšne koristi, ker je sedaj predviden referendum. Poda pobudo, da bi občinska uprava zaposlila dodaten kader, ki bi delal na projektih in pri pridobitvi evropskih sredstev. Tako bi imeli projekte že pripravljene in bi samo spremljali razpise in se bodo lahko takoj na njih prijavili. Občinska uprava dela dobro, vendar so preobremenjeni z delom. Direktorica občinske uprave **Darja Medved** pove, da pripravljajo razpise za zasedbo posameznih mest, in sicer za pravnika ter za strokovnega delavca, ki bo imel na skrbi pridobivanja sredstev za

evropske projekte. Sedanja sestava občinske uprave pa tega več ne zmore in se zahvali za to podporo. Župan **Darko Menih** glede regije pove, da so imeli župani savinjske regije kar nekaj sestankov. Predlagali so, da bi bil sedež elektroenergetskega gospodarstva v občini Šoštanj, ker sta v bližini TEŠ in Premogovnik Velenje in za ta sedež bodo vztrajali. Sedež regije bo v Velenju, ostale službe pa še niso zagotovljene. Ko bodo kakšne nove informacije, pa jih bo posredoval Svetu.

Svetnik **Leopold Kušar** obnovi pobudo, ki jo je posredoval že pred enim letom, in sicer, da bi se cesta do Kešpreta dokončno uredila. Geometri so si stvari že pogledali, na karti pa je še vedno to označena kot privatna lastnina. Prosi da občinska uprava uredi tako, da bo omenjena cesta javno dobro.

Pred enim letom je potekala v Lokovici akcija zbiranje podpisov za izgradnjo toplovoda v spodnji Lokovici in ga zanima, če je to v planu za letošnje leto. Župan **Darko Menih** odgovori, da so sredstva zagotovljena v proračunu, in sicer bo dokumentacija narejena v letošnjem letu, dela se bodo izvedla v letu 2009, cena pa ostaja takšna, kot so jo obljubili.

Svetnik **Marjan Vrtačnik** apelira na občinsko upravo, da v Kajuhovem parku namestijo svetica, ker KS Šoštanj v naslednjem tednu organizira prireditve.

Svetnik **Janko Zacirkovnik** poda pobudo, da tudi občina Šoštanj odpre varne točke, kamor se lahko otroci in mladostniki zatečejo v primerih, ko potrebujejo pomoč, če jih na primer nadlegujejo vrstniki, starejše osebe ali pa, če imajo osebne probleme in podobno. Občina Šoštanj takšne varne točke nujno potrebuje in omeni smrt Majcna pred leti. Takšne varne točke so vzpostavljene v Velenju in javnih lokalih in v njih delajo prostovoljci. Predlaga, da se občinska uprava poveže z direktorico občinske uprave MO Velenje Andrejo Katič, da jim predstavi, kako so varne točke vzpostavili v Velenju.

Svetnik **Vojko Krneža** pove, da bo referendum 22. junija in prav bi bilo, da bi o pokrajini SAŠA regije občinski svet izrekel svoje mnenje in bi bilo potrebno pred tem na določena vprašanja pridobiti mnenja in nato sprejeti sklep, ali si želijo imeti pokra-

jino ali ne. Smiselno bi bilo to točko dati na naslednji seji na dnevni red in predlaga, da se na naslednjo sejo sveta to uvrsti na dnevni red, in sicer sprejetje sklepa za ali proti ustanovitvi SAŠA pokrajine. Svetnica **Vilma Fece** pravi, da je nesmiselno na seji sveta sprejeti sklep, ker bodo o ustanovitvi pokrajin odločali volivke in volivci na referendumu. Sama informacija o regiji pa bi bila dobrodošla.

Župan **Darko Menih** posreduje odgovor svetniku Milanu Kopusarju glede omejitve hitrosti na Lokoviški magistrali. To so posredovali na Ministrstvo za promet, direkciji za ceste in ravno danes je bil na obisku direktor direkcije za ceste g. Ficko, ki si je to pobudo napisal in jo bo čim prej tudi posredoval.

Pri točki »razno« je župan povedal, da bo naslednja seja sveta 19. junija 2008. Glede zemlje ki so jo pridobili od Sklada kmetijskih zemljišč, pa doda, da je bilo potrebnih veliko dokazovanj in argumentov, da se je zemljišče v velikosti 53.000 kvadratnih metrov na območju Metleč preneslo na občino Šoštanj.

Svetnik **Srečko Potočnik** je pohvalil Pihalno godbo Zarja, ki je v Laškem dosegla zlato priznanje s pohvalo in se zahvalil, da imajo veliko podporo s strani občinskega sveta in župana, ki finančno podpirajo godbo. Ime Šoštanja so ponesli širše po Sloveniji in tujini. **Darko Menih** jim za ta uspeh še enkrat čestita in upa, da bodo ime Šoštanja še velikokrat ponesli izven občine in meja Slovenije. Tudi svetnik **Milan Kopusar** čestita za dosežen rezultat Pihalnemu orkestru Zarja ter se v imenu vseh, ki so se udeležili razstave na Dunaju, zahvali organizatorjem, občinski upravi, da so tako dobro organizirali ogled razstave na Dunaju in so bili zaradi tega zelo ponosni Šoštanjčani in upa, da bi bilo tudi v prihodnje še več takšnih ogledov.

Svetnica **Vilma Fece** povabi vse svetnike na prireditve, ki jo organizira KS Šoštanj »Pod kostanji«, ki bo naslednji teden, v sredo 04.06.2008, ob 18. uri v Kajuhovem vrtu. Na prireditvi bodo brezplačno delili film na DVD-ju, simbolni prispevek pa bodo namenili za dobrodelnost namene otrokom Vrtca Šoštanj.

Cvetko v Metlečah

Tudi poletje ni več kar je bilo. Pravila igre so se spremenile na vseh področjih, zato nismo bili začudeni, da smo direktorja Kmetijske zadruga Šaleška dolina Iva Dreva dobili sredi največjega zagona. »Dopusta je bilo en teden v juniju in septembra mogoče še nekaj, drugače pa je moje poletje delovno,« je navrgel ob našem obisku, pa se ni zdelo, da je zaradi tega kaj slabe volje. Tudi sicer je bilo v Metlečah, kjer je uprava zadruga, trgovina, banka, bife in od junija dalje tudi cvetlični kotichek, živahno. Od oktobra leta 2006, kar se je zadruga preselila, je prostor vidno vsebinsko zaokrožen. Oglasili smo se predvsem zaradi novosti, cvetličnega koticčka, ki je nekakšen cvetlično-darilni butik, imenovan preprosto Cvetko, izvedeli pa smo veliko zanimivega.

Kmalu bo dve leti, kar ste svečano odprli trgovski center v Metlečah, in kaže, da se je dobro prijel.

Zelo smo zadovoljni. Lokacija se je izkazala za pravo, kmalu po selitvi trgovine smo selili še upravo, pridružili se nam je Zavod za gozdove, KGZS – Kmetijsko svetovalna služba; letos aprila je prostore odprla Deželna banka, obiskovalci se na kratko odžejajo v manjši okrepčevalnici, ki je v sklopu centra, zadaj je veliko skladišče z odprtimi in zaprtimi površinami, na katerih so poleg drugega na zalogi različni kmetijski stroji. 19. junija letos pa smo odprli še cvetlični butik, kjer imamo redno na zalogi sveže cvetje in v katerem nudimo različne storitve. V naših prostorih pa ima prostore tudi LAS (lokalna akcijska skupina), ki bo urejala programe za razvoj podeželja.

Kaj pa kažejo poslovni rezultati? Se je velika investicija (pribl. 1.500.000 evrov), ki jo še nadgrajujete, že poplačala oziroma izkazala za pravo?

To lahko z gotovostjo trdim, sicer pa o tem nisem nikoli dvomil. A da ne govorim na pamet, vam lahko postržem s podatkom, da je v letošnjem prvem polletju zadruga kot celota zabeležila 23-odstotno rast prihodka, glede na enako obdobje lani. Če sem do kraja pošten, gre 5-7 odstotkov na račun povišanja cen – inflacijske korekcije, vse ostalo pa je redna rast. Tudi na račun novega centra, ki je sam ustvaril 1.660.000 evrov prihodka ter že v pol leta dosegel 71 odstotkov načrtovanega.

Glede na povedano sklepamo, da imate velikopotezne načrte.

Vizija mora biti. Četudi se zdi malo »nora«! In seveda moraš verjeti vanjo. To se mi je pri dosežanju delu vedno dokazalo. Že sam trgovski center je bil za nekatere veliko tveganje, pa se je izkazalo za ednino pravilno odločitev. Trenutno gradimo skladišča v Šmartnem ob Paki in v Šoštanj, ki bodo doprinesla kar 422 m². Zakaj? Ker je dober skladiščni prostor nujno potreben za kvalitetno skladiščenje kmetijskega reprodukcijskega materiala. Še večje tveganje je naša odločitev, da prekinemo z dobavo dragih gnojil. Konkretno vreča NPK 3 x 15 stane preračunano 93 litrov mleka ali 800 kg sena. Je to normalno? Menim, da bodo morali proizvajalci, (Ina Kutina, Agro Lienz, Kappa ...), ki se sicer izgovarjajo na drag uvoz surovin (fosfor, kalij), zadevo poceni-

ti, če bo povpraševanje padlo. Na naši zadrugi bomo tvegali in tisto malo gnojila, ki ga še imamo, prodali, sami pa propagirali smotrnejšo uporabo organskih gnojil in živalskih iztrebkov. Sicer bo pridelek mogoče malo manjši, nam bo pa zemlja hvaležna pa tudi stroški so na krajši rok manjši. Enostavno moramo prisiliti in poučiti proizvajalce in velike distributerje mineralnih gnojil, da kmet tako dragih gnojil ne more uporabljati v pridelovalnem ciklusu.

Še malo se pomudiva v Šoštanj, preden se ozreva po vaših ostalih enotah v Velenju in Šmartnem ob Paki. Ste se kadrovske kaj okrepili oziroma kakšen način dela ste ubrali, konkretno tudi vi kot direktor?

Če govoriva o sami upravi in zaposlenih, ni bistvenih kadrovske sprememb. Poskušamo z lastnimi močmi in z rezervami, ki so vedno. Samo da jih včasih zaposleni ne vidimo niti jih ne moremo videti. Zato sem se v nekaterih zadevah odločil za outsourcing in trdim, da sem se odločil prav. Pazil sem samo na to, da sem izbral partnerje, ki razumejo kulturo naše organizacije. Tudi skrb za izobraževanje zaposlenih je na prednostni listi. Kar se tiče Šmartnega ob Paki, je, kot sem že omenil, v gradnji večje pokrito skladišče, skrbimo za ponudbo in kot prej delo usmerjamo k pitanju mlade živine. Na Turnu pa se res obetajo še večje spremembe, o katerih ravno zdaj teče pogovori tudi na ravni lokalne skupnosti. Naj ob tem omenim, da je sodelovanje zadruga in občin Šmartno ob Paki, Velenje in seveda Šoštanj zares dobro.

In kaj potem načrtujete na Turnu?

Pravzaprav ni skrivnost, kajti idejni načrti so že. Na Turnu želimo razširiti ponudbo. Poleg jabolk vse, kar proizvede zelenjave in sadja slovenski trg. Tudi bučno olje. Še večji in bolj drzen projekt pa je izgradnja hotela za male domače živali.

Hotel za domače živali v sklopu zadruga?

Tako je, tega v našem okolju ni. Tu vidim več možnosti in priložnosti. Vse več domačih ljubljencev rabi oskrbo v odsotnosti gospodarjev in tudi ustrezno nego. Vidim pa tudi zaposlitev za tiste, ki imajo radi živali in se bodo z njimi ukvarjali na potreben način. Res je zadruga tista, ki mora prioritarno skrbeti za svoje člane, ki jih je kar 325. Ampak ravno skozi povečanje dejavnosti vidim pravo skrb za premoženje in razvoj zadruga.

Prilagodila Milojka Komprej

Foto: Dejan Tonkili

Kradem, kradeš...?

piše: Danilo Čebul ml.

Padeč meja znotraj skupnosti evropskih narodov je nedvomno prinesel nekaj novih kvalitete v medsebojnem gibanju narodov, spoznavanju drugačnih kultur in možnosti širše gospodarske povezave.

Politika je nad povezavo navdušena, gospodarstvo nekoliko manj, državljani pa vse te nove priložnosti doživljamo z mešanimi občutki. Za tiste, ki so na krilih obljub vstopili v njo, so pričakovanja očitno bila prevelika, saj v velikih zgodbah ne sodelujejo, vedno tanjša rezina kruha pa jih vse bolj postavlja na realna tla. Nekdanje vrednote izginjajo iz našega življenja, zaradi česar postajamo vse bolj siromašni, pa naj se navzven še tako šopirimo.

Pogled iz lokalnega okolja mi priključuje občutek, da smo zaenkrat samo z desno nogo vstopili v skupnost evropskih narodov in v njej zaman iščem tisto obljubljeno deželo. Odprtost meja je odprla vrata tudi večjemu kriminalu, ki si s tem širi svojo dejavnost in uspešneje zabrisuje sled za sabo. Pa ne mislim na velike kraje, vredne časopisnih naslovnice, saj smo se jih že močno nasitili. V mislih imam kraje, ki segajo na naša dvorišča, v našo okolico, v naša srca. Kraje, ki nas osebno siromašijo, vplivajo na počutje, govorijo o naši kulturi, o tem, kdo in kaj smo. Mislim na tiste kraje, ki nekomu pomenijo zanemarljivo materialno vrednost, nekomu pa je stvar neprecenljiva.

Svojevrstno presenečenje smo doživeli tudi tisti, ki že nekaj let vlagamo svoj trud v ohranjanje usnjarske dediščine, ki bo okronan z otvoritvijo Muzeja usnjarstva Slovenije prav v našem mestu. Otvoritev 1. faze muzeja bo že v naslednjem letu.

Medtem ko želimo z razstavo muzejskih usnjarskih eksponatov privabiti obiskovalce v naš poznani Šoštanj, nekdo, za katerega ne morem najti ustreznega izraza, v tem vidi zgolj možnost zaslужka ob prodaji pokradene kovine. Tako nam je iz prostora skladišča eksponatov, starih tudi sto let, izginil pomemben del elementov, predvidenih za montažo in razstavo.

Čeprav smo krajo hitro ugotovili, smo bili za dan prekratki. Tik pred našo poizvedbo je ukradeno blago bilo pretopljeno v štorski železarni. Neuradno so tatovi za ukradenih 700 kg eksponatov bili bogatejši za 114 evrov. Za popravilo nastale škode, ki se bo vsaj malo približala originalu, bomo prisiljeni odšteti bistveno, bistveno

več.

Zaskrbljujoče je tudi spoznanje, da kraja ni bila del neke organizirane mreže, ki v tujini zabriše sled za sabo, ampak je bilo to delo naših sokrajanov, sicer dobrih znancev policije.

Očitno je tudi delavcem Surovine popolnoma vseeno, kdo in kakšno vsebino pripelje na deponijo. Stoletje stare restavrirane stvari se preprosto ne morejo spregledati. Najverjetneje se bo zgodba ponovila tudi, ko jim bodo dostavili doprsni kip Kajuha, morda Hribernika ali kakšnega drugega zaslužnega krajana. Saj jih, nenazadnje, niti ne poznajo.

Čeprav projekt muzeja usnjarstva vseskozi spremljajo čeri, ni moj namen tarnati nad težavami, ki so s to krajo še dodatno nastale. Sprašujem pa se, kakšna je naša prihodnost, če med nami in okoli nas živijo ljudje, ki jim ni nič sveto, družba pa na njihova dejanja ne odgovori ustrezno, lahko trdim, da jih celo tolerira.

Vse pogostejše kraje se dogajajo v naši neposredni bližini, kjer po nočnih akcijah ostanemo brez bakrenih žlebov, odtokov, nadstreškov, cestnih jaškov ali celo spominskih obeležij. Varna niso ne pokopališča ne kapele niti cerkve.

Nihče nič ne vidi, nihče nič ne ve. Nismo več dojemljivi za dogajanja v naši okolici, najpomembnejše nam je, da nismo sami med oškodovanci. Čut za skupnost smo izgubili, skrbimo samo še za svojo rit.

Policija in organi pregona so zavezani zakonodaji, ki je odločno na strani povzročiteljev kaznivih dejanj, ki spretno izkoriščajo prag kazenskega pregona, ki je določen z vrednostjo pokradenih stvari.

Tako se pogosto odkritim povzročiteljem ne zgodi nič. Kraje so postale eleganten način preživljanja.

Nič nam na koristijo odloki o javnem redu in miru, ki ne živijo. Namesto da bi z ukrepi prekinili ta dejanja, smo sprejeli njihovo igro. Izdelke iz barvnih kovin nadomeščamo z imitacijami, ki se kažejo v uporabi PVC-ja ali barvnega aluminija, s katerim želimo dati našim objektom večji pomen in lepši videz, hkrati pa se zavarovati pred ponovno krajo.

Tako tudi naši objekti izgubljajo na vrednosti, estetiki, reševanje nastale situacije pa govori o naši nemoči. Se še spomnimo stilnih oglasnih

mest, ki so poleg informacij o prireditvah sporočala, da v Šoštanju delujejo dobri kleparski mojstri? Pokradene nadstreške smo nadomestili z neustreznimi »orientalskimi štirikapnicami«. Obiskovalec, ki bo zašel v naše mesto, bo to razumel na svoj način.

Občani upravičeno pričakujemo od občine Šoštanj, da nas zavaruje. Da nam zagotovi varno življenje, ki ne bo prežeto s strahom za lastnino in osebno varnost. Boste znali ustrezno ukrepati, ko boste sredi noči zalotili nepridiprava pri odstranjevanju vaše lastnine?

Pri emotivnem odzivu se vam kaj hitro lahko zgodi, da bosta povzročitelj in oškodovanec zamenjala vloge.

Ko smo se iztrgali iz totalitarnega objema, je vrednota zasebne lastnine ponovno pridobila svoje mesto, zato ne moremo govoriti, da je to dejstvo demokratičnega razvoja, ki ga je potrebno pač sprejeti. Takšne demokracije, ki nas osiromašuje in ogroža, si ne želimo.

Stanje v družbi, ki ne predvideva ustreznih ukrepov za varnost svojih državljanov, vodi v anarhijo in kaos. Že smo imeli primere organiziranih krajanov, ki so bili prisiljeni skrb za lastno varnost prevzeti v svoje roke.

V ne tako oddaljenem času je skupina naših rojakov prav v sili tujih zavojevalcev videla rešitev za stanje v državi. V njih so videli organizirano silo, ki bo v državo pripeljala red in disciplino. Premnogi so to osebno stališče, ki se je morda res nanašalo zgolj na ti dve vrednoti, plačali z življenjem in zaplembo imetja.

Bomo uspeli sami vzpostaviti red?

Danilo Čebul ml.

Foto: Danilo Čebul

Se počutite varne v svojem mestu ?!

Komunala ne odgovarja

Ob cesti, ki pelje iz Velenja proti Šoštanju, tik pred mestom, kjer se začne kompleks Termoelektrarne Šoštanj, je na levi strani v gozd, ki se sicer skoraj vrašča v cesto, speljana ozka potka. Vhod je malo viden, nakazuje ga zgolj lesena ograja, še ta ne, saj bi dvema količkoma, ki ju povezuje oporni drog, komaj lahko rekli ograja. A je dovolj trdna, da služi tistim, ki se spustijo po potki, da lažje prehodijo par naravnih stopnic navzdol in nato par korakov navzgor do vode, izvirkčka, ki ga je v večji curek ujela plastična cev. Ta studenček je na tem mestu že od nekdaj. Pringelc so rekli temu včasih, ko so pošiljali šoštanjske otroke k izviru po hladno studenčnico ali pa so si jo hodili točit delavci Agrarije, ki je bila tam blizu. Zagotovo o tem studenčku obstajajo še kakšni zapisi, a je najbolj žii« v ustnem izročilu. Studenček v naravi, kjer teče voda v enakih količinah kot nekoč, je pravi vir nostalgije po davnih časih, ko si se kjer koli ustaviš ob takšni vodi, jo zajel z dlanmi in se odžejal. Dandanašnji pač ne več! Dandanašnji je navadna voda v plastenkah in draga, dražja kot ostale pijače. Temu nekateri pravijo »posel tisočletja«, a gotovo ga narekujejo potrebe potrošnikov in družbe. In onesnaženega okolja. A zdaj sem že zašla.

Kakor koli, o tem studenčku gre glas že od nekdaj in tisti, ki se tega izvira še vedno poslužujejo, trdijo, da je voda tam celo zdravilna. Pa je res?

Voda kot element je privlačna za marsikoga, voda v naravi še toliko bolj, ker s svojim tekom nenehno nakazuje gibanje, moč, svežino, spremembo. Iz tega razloga sem že nekaj časa spraševala ljudi, če kaj več vedo o tem izviru, a nekako nisem prišla do pravih informacij. Tudi zgodovinarji mi niso vedeli povedati kaj več, zato sem se odločila vprašati stroko. Na Erico Velenje so mi povedali, da niso opravljali analiz te vode, na Zavodu za zdravstveno varstvo Celje pa mi je vodja enote za komunalno higieno g. Kandorfer postregel s podatkom, da znajo biti takšni izpostavljeni izviri celo oporečni in da je po njegovih podatkih analiza vode pri Šoštanju opravilo Komunalno podjetje Velenje. Obrnili smo se torej na njih in ga. Stropnik nam je prijazno pripravila uradno izjavo.

Mnenje glede vodnega vira pri TEŠ-u

Zdravstvena ustreznost pitne vode se ugotavlja na podlagi fizikalno-kemičnih in mikrobioloških parametrov, ki jih predpisuje Pravilnik o pitni vodi. Varnost vodooskrbe pa se zagotavlja v skladu z Zakonom o zdravstveni ustreznosti živil in izdelkov ter snovi, ki prihajajo v stik z živilom (Ur. l. RS, št. 52/00, 42/02, 47/04).

Komunalno podjetje Velenje je upravljavec in izvajalec oskrbe s pitno vodo izvaja oskrbo s pitno vodo v MO Velenje, Občini Šoštanj in Občini Šmartno ob Paki. Skladnost in zdravstveno ustreznost pitne vode zagotavljamo in ugotavljamo v celotni verigi od zajema pitne vode do pipe uporabnika s predpisanim notranjim nadzorom in preventivnimi programi v okviru sistema HACCP. Z redno kontrolo mikrobioloških, fizikalnih in kemičnih agensov lahko s ustreznimi ukrepi preprečujemo tveganja za zdravje ljudi. V okviru svojih odgovornosti zagotavljamo varno vodooskrbo le uporabnikom, priključenim na javni vodooskrbni sistem.

Vodni vir pri TEŠ-u ne spada med javne vodne vire in skrb za nadzor nad kvaliteto te vode ne spada v našo pristojnost.

V KP Velenje smo naredili analizo nekaterih osnovnih mikrobioloških in fizikalno-kemičnih parametrov, predvsem zaradi suma na možnost okvare javnega vodovoda, ki poteka na tem področju. Lahko povemo, da je bila voda v času analiziranja fizikalno-kemično ustrezna, vendar so bile v njej prisotne skupne koliformne bakterije. Glede na dobljene rezultate voda iz tega vira ni bila skladna z zahtevami Pravilnika o pitni vodi. Vendar zgolj na osnovi ene analize ne moremo podajati mnenja o kvaliteti tega vira. Za takšno mnenje bi bilo ta vir potrebno spremljati vsaj eno leto, v različnih letnih časih in v različnih vremenskih razmerah, pri čemer bi spremljali razširjen nabor parametrov. Na osnovi tega bi lahko ocenili, ali je voda zdravstveno ustrezna ali ne. **Prav zato menimo, da uporabniki uživajo vodo iz tega vira na lastno odgovornost.**

Glede zdravilnosti neke vode zakonodaja s področja pitne vode ne predpisuje kriterijev, na osnovi katerih bi lahko ocenili, ali je neka voda zdravilna ali ne. Ministrstvo za zdravje lahko neko vodo certificira kot zdravilno, vendar so zato potrebne obsežne medicinske preiskave.

Komunalno podjetje Velenje

Žal je tako s temi stvarmi. Za tiste, ki verjamejo, da je voda zdravilna, bo še naprej ostala taka. Za tiste pa, ki hodite k izviru iz drugačnih razlogov, pa le premislite. In ne pozabiti, narava ni kriva, krivi smo ljudje, ki smo jo zlorabili.

Milojka Komprij

Ribe na plovcu

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Ptuj je pod pokroviteljstvom Zveze veteranov vojne za Slovenijo (ZVVS) in Mestne občine Ptuj organiziralo že 7. tradicionalno državno tekmovanje Veteranov vojne za Slovenijo v lovu rib s plovcem Ptuj 2008.

Tekmovanje v lovu rib s plovcem za Pokal mestne občine Ptuj je potekalo prvo avgustovsko soboto na ribniku Rogoznica na Ptuj, že vsa leta pa tekmovanje poteka v organizaciji OZ VVS Ptuj. Na prvem tekmovanju leta 2001 je sodelovalo 13 ekip, število sodelujočih ekip pa je iz leta v leto raslo in jih je bilo na letošnji tekmi že 42 oziroma 126 tekmovalcev – veteranov iz območnih združenj veteranov iz vse Slovenije. Poleg ekip veteranov vojne za Slovenijo so se tekmovanja udeležili tudi veterani Policijskega veteranskega združenja Sever.

Tekmovanja se je udeležila tudi tričlanska ekipa iz Območnega združenja veteranov vojne za

Foto Z.Z.

Slovenijo Velenje v sestavi Franc Ravnjak, Bojan Apatič in Jože Detlbach. Velenjska veteranska ekipa je med 42 ekipami s 26.410 g ulova in doseženimi 27 točkami zasedla nevhvaležno 4. mesto. Je pa zato med posamezniki bil najuspešnejši veteran OZ VVS Velenje Jože Detlbach, ki je osvojil prvo mesto z neverjetnih 21.980 g ulova pred drugouvrščenim Dušanom Horvatom iz OZ VVS Ptuj-1 s 14.000 g ulova. Ekipno je za Pokal mestne občine Ptuj zmagala ekipa OZ VVS Ptuj-1, ekipa OZ VVS Ptuj-II je bila druga, tretja pa ekipa OZ VVS Šmarje pri Jelšah-1. Sodelujoči so pohvalili dobro organizacijo tekmovanja, ki je ob lepem in sončnem vremenu potekalo brez zapletov. Tudi Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Velenje je na podlagi letnega programa dela razpisalo 1. tekmovanje v lovu rib s plovcem, ki bo potekalo pod pokroviteljstvom Občine Šoštanj v počastitev občinskega praznika Občine Šoštanj 20. septembra na Družmirskem jezeru. Na tekmovanje bodo povabljeni veterani Območnih združenj ZVVS in veterani Zveze policijskih veteranskih društev Sever.

Zdenko Zajc

Špricalo je

V soboto, 16. avgusta, so šoštanjski gasilci zabeležili 25. tekmovanje starih brizgaln, ki iz leta v leto postaja bolj priljubljeno. To je opaziti tako po številu nastopajočih kot po številu gledalcev. Je že res, da so se gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Šoštanj mesto cel dopoldan zaskrbljeno ozirali v nebo, iz katerega ni hotelo nehati škropiti, a so upali in zaupali, da se bo vreme glede na napovedi popoldan izboljšalo. Še največje upanje jim je bila bližnja Uršlja gora, »ki ni imela kape«, kar je pomenilo, da bo vreme lepo. Skrbnim pripravam je sledil popoldan, poln tekmovalnega in razvedrilnega duha. Stare pumpe niso kar tako in tisti gasilci, ki še znajo upravljati z ročnimi brizgalnami ali tudi motornimi, ki že zdavnaj krasijo samo domove in muzeje, zagotovo tudi ne.

Tekmovanje je, ne glede na to, da je bolj razvedrilnega kot »ta zaresnega značaja«, potekalo po ustaljenih pravilih. Predsednik komisije A Leon Stropnik je z ekipo skrbel za predstavitev in ustreznost desetini, ki so se prijavile k tekmovanju. Samo izvedbo vaje so nadzirali sodniki, ki so bili nepopustljivi. Po koncu vaje se je vodja desetine podpisal pod zapisnik, kar je pomenilo, da se strinja z oceno. Komisija B, ki ji je predsedovala Anica Brložnik, je skrbno seštela točke, pregledala zapisnike in vse podrobnosti in na koncu skupaj z vodjem tekmovanja Justinom Hudobrennikom in predsednikom tekmovalnega odbora Borisom Goličnikom objavila naslednje rezultate.

Med desetunami, ki so se pomerile v spretnostih z motorno brizgalno, je 1. mesto pripadalo PGD Paška vas, 2. PGD Pobrežje, 3. PGD Grušovlje, 4.

PGD Topolšica, 5. PGD Gaberke, 6. PGD Markovci in 7. PGD Šmarje Sap. Izven konkurence sta sodelovali domači dve desetini, tokrat se je moškim pridružila ženska in oboji so se odlično odrezali.

V tekmi z ročnimi brizgalnami pa je bil vrstni red malce drugače. 1. mesto je odšlo v Šmarje-Sap, 2. so bili gasilci PGD Gornji Grad, 3. PGD Letuš, 4. PGD Krka, 5. PGD Vransko in 6. PGD Sveti Križ z Dolenjske.

In še brez konkurence; 1. mesto ženska desetina PGD Gornji Grad.

Vse desetine so bile nekaj posebnega, a najbolj izvirna je bila desetina Šmarje-Sap, najbolj oddaljena pa je bila po naknadni preverbi (najprej je bila razglašena desetina PGD Krka) ekipa Markovcev.

Za najstarejšega gasilca, kar 85 častitljivih let si je naložil, pa je bil izbran Alojz Jeraj iz PGD Pobrežje.

Tekmovalni del se je zaključil s podelitvijo pokalov in priznanj, ki sta jih poleg gasilcev podeljevala župan Občine Šoštanj Darko Menih in podžupan Vojko Krneža. Čestitkam in veselemu nazdravljanju pa je sledilo ... saj veste kaj!

Milojka Komprej

Očistimo svoje okolje

Turistično društvo Lajše je v okviru svetovne akcije »Očistimo svet«, v soboto, 19. aprila 2008 organiziralo »čistilno akcijo«. Pričakalo nas je

oblačno sobotno jutro, kar pa krajanov Lajš ni ustavilo in so se čistilne akcije udeležili v velikem številu. Razdelili smo se v štiri skupine in se s traktorji odpravili vsak v svojo smer.

Kot stanovalci mesta, »kjer naj bi bila okolica urejena« me vedno znova preseneti neodgovornost in malomarnost ljudi, ki brez slabe vesti uničujejo svoj življenjski prostor. Pomislijo »brezvestneži« kdaj, da vedno bolj onesnažujejo in uničujejo zdrav in čist življenjski prostor NASLEDNJIM GENERACIJAM.

Foto Dejan Tonkli

Foto Arhiv

Prepričana sem, da ne delam krivice prebivalcem mest z izjavo, da veliko teh smeti, prav mestni ljudje odvržejo v gozdove in potoke. Ni dovolj, da pri čistilnih akcijah prebivalci mesta čistijo samo svoja mesta. Dobro in poučno bi bilo, da se napatijo tudi v okoliške kraje in pomagajo očistiti nesnago, katere povzročitelji so v veliko primerih »prav oni«.

Smeti je bilo na koncu akcije veliko, pa tudi lep občutek, da smo nekaj koristnega naredili za svoj življenjski prostor.

Na koncu moram izreči pohvalo članom TD Lajše in vsem udeležencem akcije. Z organizacijo čistilne akcije so dokazali, da med nami še živijo ljudje, ki skrbijo za čisto in lepo okolje, da še živijo ljudje, ki bodo svojim potomcem vcepili spoštovanje do narave. To je mogoče za nekatere MALO, vendar za ohranitev našega planeta VELIKO.

Marta Omerovič

Volitve 2008

Nova Slovenija

Foto Milojka Komprej

Stranka Nova Slovenija je pred kratkim zaokrožila osem let delovanja. Dogodek so člani in simpatizerji v Šoštanjju proslavili pred slaščičarno Miš Maš, kjer je zbrane nagovoril poslanec v DZ Drago Koren. V svojem govoru je med drugim nanizal nekatere uspehe in premike v državi, pri katerih je stranka uspešno sodelovala. Med te gotovo sodijo boljše razmere v pravosodju in zakonodaji, prijazni javni upravi, urejeni davčni zakonodaji itd. V obdobju predsedovanja

Slovenije Evropski uniji se je stranka izkazala na več področjih, ne nazadnje tudi preko štirih ministrstev, ki jih vodijo ministri iz vrst stranke. Svoj govor je Koren zaključil s povabilom na torto in družno s svojo ženo Marijo vanjo tudi prvi zarezal. Ob kozarčku, ki so si ga natočili za zdravje, so zbrani premlevali tudi o jesenskih volitvah, na katerih bo za poslanca kandidiral tudi Drago Koren.

Predstavitve Draga Korena in Mitja Bizjaka je bila nato v Velenju 8. avgusta, kjer je oba kandidata za poslanca na listi Nove Slovenije v 7. in 8. volilnem okraju v 5. volilni enoti predstavila podpredsednica Nove Slovenije Ljudmila Novak.

Drago Koren, ki je poslanec v DZ že v tem mandatu, je ocenil svoje dosedanje delo sicer kot bežen trenutek, a vendar so bila ta štiri leta lepa, uspešna in tudi naporna. Ob ponovni kandidaturi lahko mirno reč, da je naredil vse, kar je bilo v njegovi moči za dobrobit ljudi. Bil je vodja Odbora za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje in si za enega od uspehov šteje dobro izpeljano reformo sodnega sistema, ki med drugim danes omogoča hitrejšo delo sodišč. Trudil se je za dobrobit Šaleške doline. V naslednjem

mandatu ima dve prioriteti. Skrb za mlade, za njihovo izobrazbo in za mlade družine. Hkrati se bo zavzemal za starejše, za dostojno preživetva zrele leta. Za Šaleško dolino bo še naprej prioriteta skrb za avtocestno povezavo in za varno bivanje v krajih. Vsem volivkam in volivcem se zahvaljuje za doslej izkazano zaupanje in obljublja pošteno delo tudi v bodoče.

Milojka Komprej

Foto Milojka Komprej

Socialni demokrati

Na novinarski konferenci, ki je potekala v torek, 19. avgusta, v sejni sobi hotela Paka, je predsednik OO SD Srečko Meh predstavil kandidata za volitve 2008 v Državni zbor RS za 7. in 8. volilni okraj 5. volilne enote Andrejo Katič in Bojana Kontiča. Oba kandidata sta predstavila svoj program in odgovarjala na vprašanja novinarjev. Predsednik je uvodoma poudaril moto stranke, ki je usmerjen k ljudem, k izboljšanju socialnega položaja. V to gre stranka z dobrimi kandidati, je poudaril Meh.

Andreja Katič, Šoštanjčanka, zaposlena kot direktorica Uprave Mestne občine Velenje, je kandidatka, ki v politični prostor ne vstopa kot neznanka. Kot pravnica je vidna predstavnica v občinskih in regijskih telesih in je do sedaj sodelovala pri mnogih projektih s področja delovno pravnih odnosov in zakonodaje. Njen program temelji na delu z mladostniki, mladimi družinami, starostniki ter vključevanju teh skupin v družbo, na izboljšanju položaja lokalnih skupnosti in njihovem financiranju, osredotočila pa se bo tudi na pravni položaj Slovenije in spoštovanje temeljnih človekovih pravic.

Bojan Kontič je poslanec v DZ tudi sedaj, že tretji mandat, in trdno verjame, da je zdaj priložnost za stranko, da je letos odločilno leto in bodo ljudje na volitvah izrazili svoje zadovoljstvo s sedanjim položajem ali se bodo odločili za alternativo. Vsekakor je želja po spremembi zdajšnjega načina vladanja. Njegov program bo temeljil na projektu izgradnje hitre ceste, ki je ostala na mrtvi točki, in pa delu na področju sociale, kjer se Velenje in Šoštanj ne izključujeta.

Milojka Komprej

Foto Dejan Tonkli

Foto Dejan Tonkli

INFORMACIJE V PROSTORU

piše: Edi Vučina

»V svetu globalnega kapitala se bo prej ali slej našel nekdo, ki bo povezal vzrok s posledico in za naraščajoče stroške vedno hujših naravnih ujm izstavil račun tistemu, ki je za segrevanje planeta najbolj odgovoren.«

Navedeni citat sem si sposodil iz leto dni starega besedila, ko so poletna neurja razdejala objekte in polja hmelja v okolici Braslovč. Seveda sem malce naivno pričakoval, da se bo vsaj kakšen poročevalec vprašal, komu lahko pripišemo vsaj del škode, ki jo povzročajo vremenske ujme, katerih silovitost se očitno stopnjuje. Leto kasneje, se je Braslovčam pridružilo še mnogo slovenskih krajev, toča je še debelejša, veter močnejši, škoda pa seveda še večja. Težko bi rekli, da nas ujme še presenečajo, saj postajajo stalnica vročih poletij. Preostane nam le upanje, da bo naslednje neurje zgrešilo naš kraj in da naše premoženje ostane nedotaknjeno.

Vem, pametni ali bolje rečeno premožnejši lahko svoje premoženje ustrezno zavarujejo in vsaj v materialnem smislu povzročeno škodo nevtralizirajo. Seveda pa zavarovalnice svoje usluge ustrezno zaračunajo, a žal ne tistim, ki je za segrevanje planeta in posledično tudi za stopnjevana neurja, odgovoren. Ceno plačujemo torej vsi, ki podpišemo zavarovalne police. Letos, ko so zavarovalnice še posebej aktivne in ko morajo izplačevati kar zajetne kupe odškodnin, pa smo s strani vodstva naše največje zavarovalnice opozorjeni, da bo zavarovalnica prisiljena dvigniti ceno zavarovanj, če ne bomo bolj množično zavarovali svoje premoženje. Gre torej za neko obliko solidarnosti, ko vsi zavarovanci prispevamo nekaj za tiste, ki bodo žrtve nepredvidljivega neurja. Kar preverite svoj družinski proračun in ugotovili boste, da stroški razno raznih zavarovanj rastejo in postajajo neke vrste skriti EKOLOŠKI DAVEK, ki ga na mesto velikih onesnaževalcev plačujemo kar vsi skupaj, kot zavarovanci davkoplačevalci ali pa v obliki solidarne pomoči.

Segrevanje našega planeta, kot se za vsak globalni pojav spodobi, čutijo vsi Zemljani.

Po podatkih, ki jih je zbral medvladni forum Združenih narodov, se je škoda zaradi neviht v zadnji polovici stoletja, torej točno toliko, kot deluje naša termoelektrarna (naključje?), povečala za več kot dvajsetkrat in znaša že 11 milijard dolarjev. Letna škoda zaradi »naravnih« nesreč pa v Sloveniji znaša v povprečju dva odstotka BDP (bruto družbenega proizvoda). Zaenkrat. Zagotovo pa bo v prihodnjih letih le še rasla. Že letos je naša največja zavarovalnica izplačala trikrat toliko kot v celotnem lanskem letu.

Znamenito Sternovo poročilo pa napoveduje, da bodo Zemljani v prihodnje morali za odpravo posledic globalnega segrevanja vsako leto nameniti pet odstotkov svetovnega BDP, če pa ne bomo ustrezno ukrepali in zmanjšali izpuste toplogrednih plinov, pa škoda lahko naraste tudi do petine BDP, kar pa sedanja oblika organiziranosti svetovnega gospodarstva itak ne bo prenesla. Po mnenju Nikolasa Sterna, je podnebna kriza, v katero smo se ujeli, »največji tržni fiasko v človeški zgodovini«.

Zdi se mi logično, da se ob številnih preslišanih opozorilih okolje-varstvenih strokovnjakov vprašamo, kdo pa bi lahko v globalnem smislu še pravočasno nevtraliziral in kanaliziral obstoječe tržne mehanizme, preden se zgodi najhujše? Nekateri govorijo o krepitvi globalnega okolje-varstvenega državljanstva, torej nad-nacionalne

organizacije, ki jo družijo prav izključenost tistega dela prebivalcev planeta, ki skozi normalne demokratične okvire ne moremo več delovati. Dejstvo je, da v naši državi varovanje okolja ni več pomembna politična tema, zato tudi nobena od tako imenovanih »zelenih« strank nima možnosti za preboj v parlament, posledično pa se vsi, ki nas podnebne spremembe skrbijo, počutimo izključeni. Še posebej je to jasno ob letošnjih volitvah, ko programi vseh potencialno parlamentarnih strank sicer vključujejo tudi nekaj besed o varstvu okolja, a dejansko nobena ne misli resno.

O združitvi zapostavljenih družbenih skupin, »delu, ki ni del« družbenega telesa, je znameniti dr. Slavoj Žižek (v članku z naslovom »Mi smo tisti, na katere smo čakali«) videl potencial za novo emancipatorno politiko, ki ne bo več le dejanje neke stranke. V nasprotju s klasično stisko proletarcev, ki se uprejo, zato ker nimajo kaj izgubiti, razen svojih verig, smo danes, v času liberalno demokratičnega kapitalizma, v nevarnosti, da izgubimo VSE, v najširšem pomenu te besede. Zato se strinjam, da smo mi tisti, na katere čakamo. Drugi, ki pridejo za nami, lahko ostanejo brez izbire.

V spomin

ADOLF - DANI PIRTOVŠEK

Veliko ljudi me ustavi, veliko ljudi mi pravi: »A soseda pa ni več?« In pravim jim: »Ne, ni ga«, čeprav se mi zdi, da se vsakokrat zlažem. Nekaj je v meni, kar mi pravi, da se še nisva čisto poslovila, da si nisva rekla tistega zadnjega »servus«, kot da je to ostalo nekje v zraku, mogoče na poti med vašo in našo hišo, ki si jo večkrat prehodil, včasih peš, s kolesom, ali svojim motorjem zelene barve in častitljive starosti, vedno urejenim, bleščečim. Maja si umrl, dan po svojem rojstnem dnevu, jaz pa zvečer, ko sedim na terasi, še vedno slišim ta zvok motorja in se ozrem proti vam. Ni te in nikoli več te ne bo, da bi mi polepšal dan s kakšno svojo domislico, latinskim izrekom ali kakšno zgodbo, ki si jo prebral ali sam doživel. Vedno si imel kaj takšnega na zalogi in verjemi, da sem te zaradi tega izredno občudovala.

Tvoje poti, ki so vsak dan vodile po domačem Skornem, so bile nemirne, a vedno si jih končal doma, pri svoji Vidi. In ob večerih, ko gledam vašo hišo, vidim da je okoli nje živahno. Tvoja hči Jerneja se je vrnila domov in tudi tvoji hčeri Jerica in Barbara pridejo z družinami. Pogrešajo te. Žena Vida je že nabavila drva za zimo in tudi v gobe kdaj pa kdaj gre. Ne tolikokrat kot ti, ki si svojo gobarsko strast zaokrožil tudi s sliko v časopisu in krasnimi gobami na njej. Lani je bilo to, oktobra. In v vaši predsobi visi slika. Tvoje punce, žena, hčere in vnukinje, devet jih je vseh skupaj in ti zraven. Okoli vas pa travnik poln rož. Vse je po starem v našem Penku in res se mi zdi, kot da si še z nami. Ne vem kaj mi je huje, sprijazniti se, da si umrl, ali še vedno verjeti, da se nisi poslovil za vedno.

Vsi, ki smo te poznali, smo te cenili. Dokler si delal na Premogovniku, nisi imel toliko časa za druge. Skrbel si za svojo družino. V mladosti si se potepal po svetu in študiral v Mariboru. O tistih časih si zelo rad pripovedoval. Kako si se učil esperanto in skočil s padalom. In skoraj utonil v Dravi. S hčerami si šel tudi v svet. Tudi v Ameriko, ki pa te ni očarala. Pravzaprav si vedno potoval. Če ne drugače pa v duhu. S teboj se je bilo lepo pogovarjati in veliko si vedel. Vsega niti nisi hotel povedati. Znal si izbirati besede in ljudi. Velikokrat si mi priskočil na pomoč. Ne vem če sem ti vedno rekla hvala. V Skorno si hodil v zadnjih letih, kot na romanje. Tudi do cerkve sv. Antona, kjer si pozvonil, da smo spodaj, v dolini slišali, da si že tam. In včasih, ko sem se zjutraj peljala v službo, si telovadil zunaj pred hišo. Kako pogrešam ta jutranji pogled, ki me je zabaval, a hkrati dajal lep občutek varnosti. Da so tudi zreła

leta lepa. Skrbel si za zdravje in kondicijo. A ravno zdravje te je izdalo.

Zakaj pišem o teh drobnarijah, o teh malih rečeh? Zato ker so zdaj, ko te ni več, nena doma postale velike, postale so tiste, ki so te odlikovale, razlikovale od drugih in po katerih se te bomo mnogi spominjali. Tvoj pozitivni duh je še vedno med nami in tolaži me misel, da bolan ne bi bil srečen. Da bi tvoj nemirni duh žaloval za vsemi tistimi potmi, ki jih ne bi uspel raziskati. Mogoče je tudi to tolažba, a verjemi Dani, da te neskončno in zelo pogrešamo. Počivaj v miru, kjerkoli si in oprsti, če se ne ustavim tako pogosto na tvojem grobu. Saj, kaj pa bi počela tam, ti si vendar drugje!

Milojka Komprej

Bravo Jolanda!

Verjetno že vsi veste, da gre Jolanda Belavič v Peking. Na olimpijske igre! Šoštanjčanka na Olimpijadi! A ni to fantastično? V prejšnjih številkah Lista ste že lahko prebrali, koliko preizkušeni je bilo potrebnih, da se je prebila med elito. V Peking jih namreč iz Slovenije na para olimpijske igre potuje 29, pet jih je igralcev namiznega tenisa in med njimi je Jolanda. 29. avgusta se bomo od njih lahko poslovili na Brniku in nato navijali zanje. Tekme bodo med 6. in 19. septembrom.

Jolanda Belavič, ima obrt, v Šoštanju jo tudi v teh zadnjih dneh lahko obiščemo v njeni poslovni Optike na Trgu bratov Mravljak, v kolikor ni kje na kakšnih pripravah. Na naše vprašanje kako je, je odgovorila preprosto: »Naporno!« A hkrati je polna optimizma in pričakovani, čeprav zatrjuje, da je njen cilj pravzaprav že dosežen. A saj veste, kako smo ljudje naravnani! En dosežen cilj nas vodi k drugemu. Jolanda pravi, da je stanje doma malce kaotično, a ji družina, mož, sin in še posebno hči Polona, ki ji je pomagala tudi na treningih, stojijo ob strani. Delo v optiki ne bo trpelo, saj si je že našla delavko, ki bo v teh treh tednih sprejemala stranke. Na olimpijske igre potuje neobremenjena z željo, da dobi vsaj kakšen set.

Med tem ko sem se pogovarjal z Jolando pri njej v optiki, se je tam ustavilo nekaj ljudi samo zato, da so ji zaželeli veliko uspeha na igrah. Vesela sem bila tega in tudi Jolanda pravi, da ji to zelo veliko pomeni. Če bo veliko želja iskrenih..., moja je! Resnično! Da bi polno občutila posebnost svojega uspeha in se ga veselila z vsem srcem.

Milojka Komprej

Foto Dejan Tonkli

Varujmo naravno dediščino

Alpski vrt na Golteh – tudi letos nekaj novosti

Čeprav je sezona cvetenja najbolj atraktivnega pomladnega gorskega cvetja že mimo, pa je obisk Alpskega vrta na Golteh lahko zelo zanimiv. Pravkar so zacvetele planike in klinčki, videti pa je številna zdravilna zelišča in ostalo poletno cvetje.

Zlasti za otroke je obisk lahko prijetna popestritev počitniških dni. Ravno v času našega obiska so se v Alpskem vrtu mudili člani družine Sevčnikar iz Lokovice. »Vnuč ima rojstni dan, pa sva ga z dedkom za darilo povabila na Golte. Seveda sta zraven prišla še njegov bratec in sestrica,« je povedala babica.

Vendar je bolje, da se tjakaj ne podate z avtomobilom, kajti zgornji del ceste od Planinske ravne so zadnja neurja povsem uničila. Torej se je bolje odpraviti peš ali pa z gondolsko žičnico iz Žekovca. Toča in viharji veter pa nista prizanesla niti rastlinam na planini in v Alpinetumu. V mlade smreke pa je večkrat udarila strela. Nekatere so kar precej poškodovane.

Tudi letos v Alpskem vrtu lahko najdemo nekaj novosti. Tako so uredili več skalnjakov pri samem vrtu. Iz drugih delov Golt so v vrtu prinesli nekaj cvetja, ki prej tam ni raslo, med drugim murke. Namestili pa so tudi številne nove napisne

tablice, ki povedo, katero rastlino si ogledujete.

Pred tremi leti so ob parkirišču in vrtu postavili brunarico, kjer gostje plačajo vstopnino za ogled, kupijo razglednico ali spominek in se osvežijo. Predvsem pa dobijo obilo informacij in odgovore na vprašanja, ki jih zanimajo. Tam dela Zlatko Rošar. Od aprila do srede septembra skrbi za obiskovalce pa tudi za sam vrt.

Njegova prijaznost in vedrina sta tisti, ki obiskovalcem ostaneta najbolj v spominu, zato je postal Zlatko v treh letih prava maskota Alpinetuma. Izjemno poznavanje tamkajšnjih rastlin z njihovimi zdravilnimi ali strupenimi lastnostmi rad deli z obiskovalci. Predvsem pa je odlično oblikoval animacijo za mlade obiskovalce alpskega vrta. Zanje pripravi nekaj vprašanj in seveda tudi nagrade za pravilne odgovore o tem, kar so na obisku videli. Včasih, ko pridejo otroci v večji skupini in se od vse »znanosti« že malo dolgočasijo, pa se Zlatko prelevi v pravega razbojnika Guzeja in tako popestri dogodek.

Med tem, ko razviti svet upošteva smernice in strategijo trajnostnega razvoja, pri nas še vedno vsaka lokalna skupnost in posameznik lahko razpolaga z obdelovalno zemljo, ki postaja tržna stvar in domena dnevne lokalne politike.

Tekst in foto: Marija Lebar

Tekmovanje v castingu

Ribiška družina Šoštanj je v soboto, 17. julija, na štadionu v Širokem priredila tekmovanje v castingu za pokal Alpe – Donava. Poleg domače – slovenske ekipe – so se ga udeležili tekmovalci in tekmovalke še iz štirih držav.

Kot je povedal Franc Ravnjak, bi bila udeležba številnejša, a so v tem času potekala podobna tekmovanja tudi drugod, na primer v Avstriji. Kljub temu je bilo tekmovanje izpeljano in organizacija dobra. Dvajset članov in sedem članic je prišlo iz Slovaške, Češke, Avstrije, Hrvaške in Slovenije.

Celodnevni dogodek je bil razdeljen na več disciplin. Tako so tekmovali v disciplinah muha – cilj, muha – daljava, obtežilnik – natančnost, obtežilnik – daljava, peterboj in ekipe skupno.

Ekipno zmago pri moških sta odnesla člana iz Slovaške Jan Meszaros in Karel Michalik. Pri ženskah je prvo mesto osvojila češka ekipa v sestavi Barbora Mihova in Jana Petru. Slovenija v ženski konkurenci ni imela predstavnic.

Tekmovanje ribičev na suhem so si z zanimanjem ogledali številni gledalci. Z izvedbo pa so bili zadovoljni tudi tekmovalci. Pogovarjali smo

se s člani iz Slovaške. Eden od njih v Šoštanj prihaja na tekmovanja že vse od svetovnega prvenstva v castingu. Kot so nam povedali, so jim tako ljudje kot kraj všeč. Prenočevali so v Topolšici in tudi z namestitvijo so bili zadovoljni, zato bodo še prišli, so nam dejali.

Tekst in foto: Marija Lebar

Ravenčani raftali po Soči

*"Krasna si, bistra hči planin ..."
Pa še kako prav je imel Gregorčič.*

V soboto, 5. julija 2008, je Športno društvo Ravne organiziralo enodnevni, adrenalinski izlet raftanja po Soči.

Brez zamujanja tudi tokrat ni šlo. Kljub dogovorjeni uri odhoda je bilo potrebno počakati zamudnike. Nekaj minut pred pol 7 uro zjutraj, je šofer le pohodil plin in avtobus je speljal z zbiralnega mesta pri gostišču Pod klancem. Ekipa štiridesetih uživanja željnih se nas je podala avanturi naproti. Pot nas je zanesla na avtocesto, potem skozi Domžale do Kranjske Gore, naprej proti mejnemu prehodu Rateče vse so Trbiža, potem pa nazaj proti mejnemu prehodu Predel čez Log pod Mangartom, kjer smo si ogledali posledice grozovitega plazu. Ozke in strme ceste so nas popeljale v Bovec. V centru mesta smo si vzeli čas za malico, da smo se okrepili za nadaljnji, najbolj adrenalinski, del izleta. V športnem centru SportMix smo si izposodili vso potrebno opremo; dobili smo neoprensko 3 mm debelo obleko, čelado, rešilni jopič in neoprenske čevlje. Vrnili smo se na, že tako poln, avtobus in ga še dodatno zapolnili z oblekami. Odpeljali smo se proti startu. Vodič Simon, ki se nam je pridružil v Bovcu, nas je usmerjal do cilja. Na avtobusu nam je dal prva navodila glede oblačil. Po izkrcanju iz avtobusa, smo se hitro preoblekli v kopalke, neoprenske obleke in obuli čevlje. Nadaljnjih 500 metrov smo šli peš. Ob pogledu na smaragdno Sočo, se je marsikomu naredil cmok v grlu, saj je zdaj šlo zares. Želja po zabavi in adrenalinu je bila močnejša od strahu in vsi smo že zapirali zadrge obleke, vlekli čez glavo rešilne jopiče, si nataknil čelado in hiteli v čolne. Po kratkih navodilih, ki smo jih potrebovali za spust, se je avantura začela. Pet čolnov, v enem sedem, v štirih osem ljudi, nas je drvelo po Soči in preizkušalo njene naravne pestrosti ter občudovali prelep svet severnega Primorja. Številne brzice so pot popestrile. Visoke skale so reko naredile še zabavnejšo, oboje pa nam je predstavljalo izzive, ki smo jih sprejeli in uživali v deroči reki. Na sredini poti smo se ustavili in kopali. Eni bolj, drugi manj pogumni, vsi smo občutili temperaturo bistre Soče, ki ni presejala 10°C. Skakanje v vodo, prehitevanje s čolni drug drugega, tekmovanje med nami, škropljenje drugih, veslanje, mrzla deroča Soča in sonce, ki je sproti sušilo mokro kožo in lase, vse to je dalo našemu izletu nepozabni pomen. Ob vožnji skozi brzice

je marsikateri čoln zalila voda. Padcev v vodo, k sreči, ni bilo. Vsaj padcev zaradi nesreče ne. Nekateri so poskakali v vodo, da so se ohladili, drugim je bilo že škropljenje zadostna ohladitev. 9 km dolga pot je minila v slabi uri in pol. Močan tok reke nas je (pre)hitro pripeljal do cilja. Kljub temu da je bila večina prvič na raftingu, smo se vsi zelo zabavali. Strah, ki je mnoge obšel pred vkrcanjem v čolne, je že po prvih veslanjih izpuhtel. Pričakovala sem, da bomo na koncu poti obrnili čolne in popadali v vodo, kot je navada ob koncu raftinga. Nas je čakala težja naloga. S čolni na glavi, večji, oz. s čolni na rokah, manjši, smo se odpravili po gozdni stezi v krajši klanec in odnesli čoln h kombiju, kjer smo vrnili tudi vso opremo. Nekateri so se posušili ob sončnih žarkih, drugi smo se preoblekli. Uživali smo v sončku in hladni pijači ter se počasi odpeljali nazaj v Bovec. V športnem centru smo si ogledali filmček in fotografije našega raftinga. Ves čas uživanja na reki nas je spremljal njihov fotograf s kajakom in vse posnel. Za spomin smo kupili DVD, da se bomo lahko še dolgo smejali našim prestrašenim in popačenim obrazom med avanturo. Za nami je bil "delovni" del dneva. Sledilo je popoldansko uživanje in družabni del. Na piknik prostoru, 3 km iz centra Bovca, smo preživeli preostanek sončnega dneva. Po aperitivu, gobah, čevapčičih in drugih mesnih jedeh z žara si je večina privoščila počitek na travi v sončku. Neutrudni oz. neutrudne smo igrale odbojko, fantje pa nogomet. Nekateri smo si še vedno želeli hladne vode, zato smo se podali v preiskovanje okolice. Po nekaj desetminutni hoji smo sprva zaslišali, nato še občudovali tekočo

Koritnico. Sončenje ob reki, namakanje nog v vodi in hoja po njej. Kmalu se nam je pridružila še preostala večina. V gozdu smo si ogledali bunker, naravni muzej 2. svetovne vojne in se vrnili na naš piknik prostor. Družabne igre so skrajšale popoldan. Ob 19.00 smo se posedli na avtobuse in odpeljali domov. Vračali smo se po isti poti, le da smo se zdaj večkrat ustavili, saj so bili naši mehurji še kako polni. Večina je na poti nazaj od utrujenosti že zatiskala oči. Še pred polnočjo smo se srečno vrnili domov v Ravne. Na izletu smo zelo uživali. Za večino je bilo raftanje nova dogodivščina in upam si trditi, da nikomur ni žal, da se je prepustil toku Soče. Še več. Verjetno bi vsi šli še enkrat, saj se je naš spust po Soči hitro končal. Gospod Damjan Tajnik, predsednik Športnega društva Ravne, je bil z izletom zadovoljen. Kot je sam rekel, njegova namena sta bila druženje in uživanje. Tako prvo kot drugo se je udeležilo, sonček pa je poskrbel za lepo vreme, da je bil naš izlet res nepozaben.

Nastja Stropnik Naveršnik

Foto: arhiv društva

Obisk parlamenta

Ob koncu meseca maja smo se Veronika Rotnik, Maja Sovič in mentorica projekta Pomladni dan 2008 na OŠ Šoštanj odpravile z vlakom v Ljubljano. Udeležile smo se srečanja v Državnem zboru na temo medkulturnega dialoga. Glavni del prireditve se je odvijal v mali dvorani našega parlamenta, sklepnici pa na Trgu republike.

Ko smo učenci v dvorani zasedli svoja mesta, sta nas z nekaj besedami pozdravila gospod Kokalj in gospa Bobek, organizatorja razmišljanja o medkulturnem dialogu. Sledili so govori gostov in učencev, govorcev, kjer smo slišali različna mnenja. Med odmorom so nam pripravili slastne dobrote z različnih koncev Slovenije. Vsi udeleženci smo imeli priložnost, da smo se fotografirali s predsednikom države Danilom Türkcom.

V drugem delu našega srečanja smo lahko postavljali vprašanja v zvezi z dialogom med narodi, nanje pa so nam odgovarjali veleposlaniki iz različnih držav članic Evropske unije.

Poletno topel, a najbolj slavnostni pa je bil sklepni del, kjer smo s Trga revolucije spremljali spust 27 belih golobic ob spremljavi Ode radosti. To je predstavljalo simbolično gesto za medkulturno razumevanje, mir in prijateljstvo. Medve sva iz vsega povedanega izbrali nekaj misli, ki jih posredujeva tudi vam v razmislek, kajti leto 2008 je evropsko leto medkulturnega dialoga.

Stiki z drugimi kulturami so naš vsakdan.

Evropska unija ima 23 uradnih jezikov in tri abecede.

Medkulturni dialog je uspešna priprava na prihodnost.

Medkulturni dialog je iskanje kompromisov in idej.

Medkulturni dialog je rušenje stereotipov.

Različnost narodov je pogonska sila napredka.

Medkulturni dialog je prvi svetovni mir.

Cenim in občudujem svoj materni jezik.

Kultura je že veliko naredila za nas, čas je, da tudi mi kaj naredimo zanjo.

Naučimo se sprejemati druge in drugačne.

Meje niso več ovira.

Evropska jezikovna raznolikost je naše bogastvo.

Posvečajmo se gojenju lastne kulture in hkrati odkrivajmo in spoznavajmo druge.

Ker sodelujem z življenjem, se učim.

Najprej spoznaj svojo kulturo.

Lahko se pogovarjam s celim svetom, a ohranjam svoj jezik.

Veronika Rotnik in Maja Sovič, 9. a

Pomladni dan 2008 na OŠ Šoštanj

V želji, da spoznamo kaj o dialogu med narodi, o tujih navadah in sprejemanju tujcev, smo v mesecu maju učenci OŠ Šoštanj medse povabili gospo Barbaro De Costa, da bi z nami delila svoje izkušnje bivanja v tujini. Naša gostja je namreč tam študirala. Naše povabilo je velikodušno sprejela in nas obiskala.

Učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo so pripravili nekaj vprašanj zanjo, predstavniki

posameznih razredov pa smo poslušali pogovor in del tega, kar smo slišali, posredovali sošolcem v razredu.

Gospa De Costa je z nami obujala nekatere spomine na preteklost. Dejala je, da je sama obiskovala osnovno šola Karla Destovnika Kajuha, kasneje gimnazijo v Velenju, potem pa odšla na študij glasbe v sosednjo Avstrijo.

Zase pravi, da spopadanja s tujim jezikom in tujo okolico ni razumela kot težavo, ampak zgolj kot izziv. Izkušnje so jo naučile, da je v sosednji državi za tujce kar dobro poskrbljeno. Še največ težav je imela z iskanjem potrebnih podatkov pred vpisom. Z diplomom se je torej vrnila v Slovenijo, a je tukaj, kot je dejala, niso sprejeli, kot bi pričakovala. Izobraževala se je v tujini, kar je pomenilo kopico dodatnih nevšečnosti. A sčasoma se je vse uredilo in vesela je, da lahko danes naprej posreduje znanje, pridobljeno v tujini.

Gospa Barbari smo hvaležni, da je z nami delila svoje bogate življenjske izkušnje. Skupaj smo na zanimiv način obeležili leto medkulturnega dialoga, nam pa bo ostala marsikatera njena ideja, misel ali anekdota še nekaj časa v spominu. Morda so bo kdo izmed nas čez nekaj let spopal s podobnimi težavami – evropskimi izzivi.

Helena Plešnik, 7. a, OŠ Šoštanj

Deklica

Danes je poseben dan, vsak je po svoje razigran, skače, poje, se smehlja, sošolka nova je prišla.

Vstopila v razred brez skrbi, vsak, ki jo vidi, obnemi, saj njena polt pretemna je, da z njo lahko bi družil se. Še ruto ima na glavi, se vprašamo: «Je ta pri pravi?» Vsak vpraša jo: »Zakaj, zakaj? Zakaj več nočeš priti nazaj?»

»Vsi ste me le žalili, se z mene norca brili, nisem kriva, je pač tako, saj moja vera uči me to.

Še oče tepe me doma, ker sem le uboga deklita, doma me čaka delo le, poznam jaz drugega res ne.»

»Mi bomo pomagali, roko ti podali, življenje, vedi, lahko lepše je, prepusti se, uživaj le.»

Smo ji radi pomagali, roko smo ji res podali, vesela srečna je vsak dan, vsak dan je s soncem obsijan.

Viktorija Maze, 9. c

Moj prijatelj

Ko na morju prijatelja spoznaš, se z njim zabavaš in igraš. Pokažeš spretnosti mu svoje, on zabava se in smeje.

Naslednji dan se na obali srečava in se vsa vesela žogava. Skupaj greva na sladoleđ in na obalo vrneva se spet.

Tako še zadnji dan počitnic k prijatelju hitim, da se poslovim.

Upam, da se naslednje leto zopet srečava, prijetne dogodke izmenjava.

Filip Plešnik in Aljaž Stropnik, 5. b

Ljudje na svetu

Nezemljana pristaneta v Evropi.

»Poglej, «pravi prvi Nezemljan,

»kako je srečna ta deklita!«

Drugi prikimuje:

»Res, pojdiva pogledat, če tudi drugje se vsak tako lepo obleče in obuje.«

Odletita v Azijo.

Tam srečata drugo deklita

in ogledata si jo.

Takrat zasmili jima se;

za drobiž opravlja težka dela, da le nekaj denarja bi imela.

Napotita se v Ameriko.

Prvi Nezemljan reče:

»Le kaj deklita teži?«

Vpraša jo: »Te kaj boli?«

Ona mu odgovori, da nič je ne boli,

le svet prehitro zanjo se vrti,

in da ne ve, kam čas ji beži.

In že sta na Antarktiki.

Srečata deklita eskimsko,

oblečena je toplo zimsko.

Mislita si, da življenje tu je zelo težko,

ker je tako mrzlo.

Pristaneta v Afriki.

Tu deklita živi,

ki je dolgčas ne mori,

ker dela ne zmanjka nikoli ji.

Ana Urbanc, 7. c

Pravo prijateljstvo

Pravo prijateljstvo je božji dar,

ki ne pozabiš ga nikdar.

Ko srce te zelo boli, prijatelj vse olajša ti.

Prijatelj je tisti,

ki ve, kako pomagati.

To je tisti,

*ki nikoli ne reče besede,
ki boli.*

*Prijatelja spoznaš tam, kamor
nikoli ne upaš sam.*

*Kdo prijatelj pravi je?
Le tisti, ki do ušes nasmeje te.*

*Ko se skupaj smejiva, na vse pozabiva.
Misli v glavi usmerjene so le v to,
da v življenju obstaja tudi pravo prijateljstvo.
Resnični prijatelj je ta,
ki ob tebi stoji, dokler življenje dopušča ti.*

*Prijatelja ne pozabiš nikdar, tudi sporečeta se
ne nikdar.*

*Čeprav končati želiš vse,
prijatelj vedno naprej vleče te.*

Klaudija Blatnik, 7. b

Taborniški dnevi za otroke iz šoštanjskega vrtca!

Taborniki iz rodu Pusti grad Šoštanj smo se odzvali vabilu šoštanjskega vrtca, da bi predstavili taborništvo tudi otrokom, ki še ne obiskujejo osnovne šole. V ogenj smo poslali dve naši najbolj izkušeni tabornici. Helena Urh in Tea Podgoršek sta v dveh lepih dopoldnevih (26. in 27. maja) naredili res izjemno delo. Pripravili sta vsaka svojo taborniško delavnico. Pri »tovarišici Tei«, kot jo kličemo člani rodu Pusti Grad Šoštanj, so otroci izdelovali taborniške rutice, vodove zastavice, postavljali ognje in se preizkušali v lovu na lisico. Pri naši bivši dolgoletni starešini Heleni Urh pa so otroci ustvarjali iz naravnih materialov, tekmovali v premagovanju ovir, postavljali šotorko in ciljali v tarčo. Obe delavnici sta se dogajali v naravi, izven mestnega vrveža in sta otroke izjemno navdušile. Ob začetku šolskega leta se tako lahko nadajamo lepo kopico novih taborniških moči.

SINI

Foto SINI

Coleki v vojski

V petek, 18.7. smo se PP vod Coleki, ki smo taborili v Ribnem, odpravili v vojašnico Kranj. Vojaki so nas najprej prijazno pozdravili, nato pa smo odšli v učilnice, kjer smo se razdelili v tri skupine. Ena skupina je odšla streljat z zračno puško, ostali dve pa sta ostali v učilnicah in si ogledali orožje in vojaško opremo. Vojaki so nam uporabo opreme prijazno predstavili. Vsi smo bili zelo navdušeni. Pokazali so nam kako se v krizni situaciji pravilno namesti plinska maska, kar smo kasneje tudi samo poskusili. Najhitrejši v nameščanju plinske maske je tako kot najboljši trije strelci, prejel poseben kovanec Slovenske vojske. Vsi pa smo dobili mapo s propagandnim materialom in značko. Prav prijazno pa so nas pogostili tudi s čokoladami in sokom. Zagotovo smo preživeli krasno in zanimivo dopoldne.

Foto SINI

Katja in Nastja

Taborjenje letos s francoskim pridihom!

Letošnje taborjenje tabornikov iz rodu Pusti Grad Šoštanj je bilo polno presežnikov. Številčno največji tabor šoštanjskih tabornikov v zadnjih 20 letih nam je ponudil res veliko. Kar 130 tabornikom iz Šoštanja, Polzele in Prebolda se je letos pridružil še taborniški rod Bistre Savinje iz Šempetra in 12 gostujočih skavtov iz Francije. Končna številka taborečih je tako dosegla neverjetno številko 160 taborečih, preko vikenda pa celo preko 200 taborečih.

Taborjenje nam je ponudilo izjemno dober in pester taborniški program, ki je obsegal osvajanje taborniških veščin izlete v naravo, izlet na Bled, bivakiranje, kovanje v Savi in v Šobcu, nočna orientacija ... in še mnogo več. Posebej so letos navduševali večeri ob tabornem ognju, ki so bili zelo zabavni (taborniška poroka, krst, spoznavni večer, taborsong ...). Poleg taborjenja je v sklopu tabora potekala tudi dobro pripravljena vodniška šola, ki je letos bila kar polna, saj je bilo prijavljenih kar 25 tečajnikov iz vseh koncev Slovenije. Gostitev francoskih skavtov je bila res izjemno dobra odločitev in velika popestritev taborjenja. Francozi so bili super priložnost za trening našega in njihovega znanja angleškega jezika, naučili pa so nas tudi kakšno francosko besedo. Spoznali

smo veliko francoskih skavtskih običajev, se naučili kopico njihovih pesmi in iger ... uspelo pa jim je tudi omehčati marsikatero srce naših deklet. Skoraj vsak dan pa so na bližnji ameriki (travniki in igrišče v bližini tabora) potekali francosko slovenski dvoboji v različnih športih. Žal smo Slovenci izgubili prav v vseh športih, saj so nas francozi premagali v nogometu, odbojki, ragbiju in ameriškem nogometu. Vse tekme so se končale v prijateljskem vzdušju in revanše so že bile obljubljene. Edina stvar v kateri smo nedvomno zmagali je bila gostoljubnost. Tu smo jih popolnoma očarali. Našim gostom smo skušali prikazati kar največ taborništva in Slovenije, zato smo jih skušali zelo aktivno vključevati v naš program čez dan in tudi v večerni program ob ognju. Omogočili pa smo jim tudi ogled bližnjega Bleda, soteske Vintgar, organizirali smo jim soteskanje v Bohinju in po že končanem taborjenju še prenočišče v Ljubljani in voden ogled našega glavnega mesta.

Letošnje taborjenje v Kajuhovem taboru v Ribnem pri Bledu, kjer šoštanjski taborniki taborimo že 42 let se je tako za marsikoga končalo kar prehitro. Ostalo nam bo v res lepem spominu, pridobili smo veliko novega znanja in izkušenj, doživeli smo veliko novih dogodivščin in med nami ter francoskimi skavti so se stkale močne prijateljske vezi, ki bodo nedvomno obstale v prihodnje.

Kar stežka smo krenili nazaj v realnost ... eni v službo, drugi pa v preostanek počitnic. Za konec bi lahko dejal le: »Škoda ker niste tabornik in niste bili v Ribnem da bi vse to doživeli tudi sami.«

SINI

Foto SINI

KDAJ	ZVRST	KAJ	KJE	VABI VAS
1. teden				
ponedeljek, 1. 8. ob 18:00	bridge	Redni tedenski turnir bridga	Gostišče in picerija Kajuh Šoštanj	Šaleški bridge klub Velenje
torek, 2. 8. ob 17:00	delavnica	TORKOVA PETA - ustvarjalnica za otroke in starše	Kulturni dom Šoštanj	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje
sreda, 3. 8. ob 11:00 in 16:00	predstavitve	Informativni dan Ljudske univerze Velenje: predstavitev izobraževalnih programov za šolsko leto 2008/2009	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Ljudska univerza Velenje
petek, 5. 8.	izobraževanje	Dan odprtih vrat: predstavitev tečajev ter preizkus znanja angleškega in nemškega jez.	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
petek, 5. 8. ob 16:00	otvoritev	Otvoritev kanalizacije, plinifikacije in KRS IVA in IVb faza	Gaberke Vrhi - Apat	Komunalno podjetje Velenje, Občina Šoštanj in KS Gaberke
petek, 5. 8. ob 17:30	košarka	5. memorial Matjaža Natka - 1. dan Luka Koper : Rudar Trbovlje	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
petek, 5. 8. ob 19:15	košarka	5. memorial Matjaža Natka - 1. dan SVEČANA OTVORITEV TURNIRJA	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
petek, 5. 8. ob 20:00	košarka	5. memorial Matjaža Natka - 1. dan Elektra Esotech : Zagorje KD FT	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
sobota, 6. 8.	m. nogomet	10. tradicionalni turnir v malem nogometu za pokal Občine Šoštanj	Igrišče Pohrastnik	Športno društvo Pohrastnik
sobota, 6. 8. ob 17:00	košarka	5. memorial Matjaža Natka - 1. dan Tekma za 3. mesto	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
sobota, 6. 8. ob 18:30	m. nogomet	5. memorial Matjaža Natka - 1. dan prijateljska tekma rekreativne skupine TRHLE VEJE	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra in Skupina Trhle veje
sobota, 6. 8. ob 20:00	košarka	5. memorial Matjaža Natka - 1. dan Tekma za 1. mesto	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
nedelja, 7. 8.	ribištvo	Družinska tekma v ribarjenju	Družmirsko jezero	Ribiška družina Paka
2. teden				
ponedeljek, 8. 8. ob 18:00	bridge	Redni tedenski turnir bridga	Gostišče in picerija Kajuh Šoštanj	Šaleški bridge klub Velenje
torek, 9. 8. ob 11:00	delavnice	Preko spleta v države sveta: spoznavanje držav s pomočjo interneta in GoogleEarth	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
sreda, 10. 8. ob 8:00	pohodništvo	Izlet Koželj - Venturin - Jakob - Vaga	Velenje	Pohodniška sekcija Društva upokojencev Šoštanj
sreda, 10. 8. ob 11:00	delavnice	Počutim se dobro, tudi če sem več ur za računalnikom	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
sreda, 10. 8. ob 12:00	otvoritev	Otvoritev prenovljenega vhoda v Mestno knjižnico Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj	Občina Šoštanj
četrtak, 11. 8. ob 11:00	delavnica	Čajanka v angleškem jeziku: ponovitev osnov angleškega jezika v prijetnem vzdušju	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
četrtak, 11. 8. ob 19:00	razstava	Odprte razstave v počastitev 220. letnice ustanovitve Vošnjakove usnjarne	Mestna galerija Šoštanj	Občina Šoštanj in Zavod za kulturo Šoštanj
petek, 12. 8.	izobraževanje	Dan odprtih vrat: predstavitev tečajev ter preizkus znanja angleškega in nemškega jez.	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
sobota, 13. 8.	planinstvo	Planinska tura: prečenje Pohorja 1543m	Družmirsko jezero	Ribiška družina Paka
sobota, 13. 8.	ribištvo	Družinsko tekmovanje veteranov	Družmirsko jezero	Ribiška družina Paka
sobota, 13. 8. ob 17:00	nogomet	NK Šoštanj : NK Partizan Fram (Štajerska liga v nogometu)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj
sobota, 13. 8. ob 17:00	košarka	Osnrednja prireditev ob 60 letnici košarke v Šaleški dolini	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
nedelja, 14. 8.	ribištvo	Talni ribolov (grunt)	Družmirsko jezero	Ribiška družina Paka
nedelja, 14. 8. ob 15:00	gasilstvo	Gasilske šaljive igre z vrtno veselico v Gaberkah	prireditveni prostor pred PGD Gaberke	Prostovoljno gasilsko društvo Gaberke
3. teden				
ponedeljek, 15. 8. ob 18:00	bridge	Redni tedenski turnir bridga	Gostišče in picerija Kajuh Šoštanj	Šaleški bridge klub Velenje
torek, 16. 8. ob 14:00	delavnica	Čajanka v angleškem jeziku: ponovitev osnov angleškega jezika v prijetnem vzdušju	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
sreda, 17. 8. ob 10:00	rekreacija	Gibalne, šaljive in tekmovalne igre z različnimi rekviziti	Kajuhov park	Vrtec Šoštanj
sreda, 17. 8. ob 14:00	delavnice	Počutim se dobro, tudi če sem več ur za računalnikom	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
torek, 18. 8. ob 13:00	delavnice	Preko spleta v države sveta: spoznavanje držav s pomočjo interneta in GoogleEarth	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
petek, 19. 8.	izobraževanje	Dan odprtih vrat: predstavitev tečajev ter preizkus znanja angleškega in nemškega jez.	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
sobota, 20. 8.	ribištvo	1. tekmovanje Veteranov vojne za Slovenijo v lovu rib s plovcem	Družmirsko jezero	Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Velenje in Ribiška družina Paka
sobota, 20. 8. ob 13:00	kegljanje	Šoštanj : Eta (1.B slovenska liga - ženske)	Športni center TEŠ	Ženski kegljaški klub Šoštanj
sobota, 20. 8. ob 16:30	kegljanje	Šoštanj : Litja 2001 II. (2. slovenska liga vzhod - moški)	Športni center TEŠ	Kegljaški klub Šoštanj
sobota, 20. 8. ob 10:00	delavnice	Ustvarjalne delavnice	Mestna galerija Šoštanj	Občina Šoštanj
4. teden				
ponedeljek, 22. 8. ob 18:00	bridge	Redni tedenski turnir bridga	Gostišče in picerija Kajuh Šoštanj	Šaleški bridge klub Velenje
torek, 23. 8. ob 11:00	delavnica	Čajanka v angleškem jeziku: ponovitev osnov angleškega jezika v prijetnem vzdušju	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
sreda, 24. 8. ob 11:00	delavnice	Počutim se dobro, tudi če sem več ur za računalnikom	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
četrtak, 25. 8. ob 11:00	delavnice	Preko spleta v države sveta: spoznavanje držav s pomočjo interneta in GoogleEarth	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
petek, 26. 8. ob 19:00	umetnost	Predstavitev kataloga Stalna zbirka Napotnikove galerije	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
petek, 26. 8.	izobraževanje	Dan odprtih vrat: predstavitev tečajev ter preizkus znanja angleškega in nemškega jez.	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
sobota, 27. 8. ob 9:00	sejem	Šmihelov sejem: predstavitev domačih obrti, izdelkov in kulinarčne ponudbe ter za najmlajše ustvarjalne delavnice	Prešernov trg	Turistična zveza Šoštanj in Občina Šoštanj
sobota, 27. 8. ob 10:00	balinanje	Turnir v balinanju v počastitev praznika Občine Šoštanj	balinišče v športnem parku Topolšice	Balnarski klub Topolšica
sobota, 27. 8. ob 17:00	nogomet	NK Šoštanj : NK Partizan Fram (Štajerska liga v nogometu)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj
nedelja, 28. 8.	ribištvo	Tekmovanje za pokal občine Šoštanj	Družmirsko jezero	Ribiška družina Paka
nedelja, 28. 8. ob 8:00	planinstvo	Tradicionalni vzpon na najvišji vrh občine Šoštanj, Smrekovec 1577m	Bele Vode	Planinsko društvo Šoštanj in Občina Šoštanj
5. teden				
ponedeljek, 29. 8. ob 14:00	delavnice	Počutim se dobro, tudi če sem več ur za računalnikom	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
ponedeljek, 29. 8. ob 18:00	bridge	Redni tedenski turnir bridga	Gostišče in picerija Kajuh Šoštanj	Šaleški bridge klub Velenje
torek, 30. 8. ob 13:00	delavnice	Preko spleta v države sveta: spoznavanje držav s pomočjo interneta in GoogleEarth	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
torek, 30. 8. ob 19:00	proslava	Osnrednja slovesnost ob občinskem prazniku s svečano sejo Sveta Občine Šoštanj	Kulturni dom Šoštanj	Občina Šoštanj in Zavod za kulturo Šoštanj

Likovni svet otrok - štirideseta razstava

Otvoritev jubilejne 40. razstave. Letošnja tema »Moja zgodba v sliki in besedi«. Zgodb je bilo veliko – toliko kot likovnih del, ki ponovno krasijo stene naše šole. Nove ideje, nove tehnike, zanimivi formati in pogledi ... nova spoznanja. Uvodno predavanje dr. Leva Krefta na temo »Dushamp in Warhol«. Častna gostja gospa Barbara Miklič Türk.

»Le dobre in uspešne stvari preživijo in dočakajo visok jubilej. Veseli smo, da je to uspelo razstavi Likovni svet otrok. Za nami so torej štiri desetletja zagnanega dela organizatorja – Osnovne šole Šoštanj. Želimo si, da bi organizator še vztrajal, da bi razstava še naprej obstajala, se dopolnjevala in tako koristila naši likovni vzgoji. Vsa leta je predstavljala dosežke, ki so nastali pri likovni dejavnosti v vrtcu in osnovni šoli. Najbrž se ne motimo, če trdimo, da so ti dosežki spodbudno vplivali tudi na rast strokovnosti vzgojiteljev in učiteljev za kakovostno likovno pedagoško delo ...« je uvodoma v katalog zapisala predsednica letošnje komisije dr. Tonka Tacol, redna profesorica za didaktiko likovne pedagogike na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Niti ne zavedamo se kakovosti likovnih del, ki so trenutno razstavljena in shranjena v arhivu Osnovne šole Šoštanj. Kvaliteta izdelkov prekaša nivo otroških del iz drugih evropskih šol in resnično smo lahko nanje ponosni. Kvalitete razstavljenih del pa se, na žalost, premalo zavedajo nekateri likovni pedagogi, drugi strokovnjaki, ki so kakor koli povezani z likovnim ustvarjanjem v šoli ali izven nje, starši, ravnatelji šol (vsaj tisti, katerih šole razstavljajo svoja dela), predstavniki Ministrstva za šolstvo in šport, predstavniki Zavoda za šolstvo in še bi lahko naštevala. Včasih imam občutek, da je razstava sama sebi namen, da gre za larpurlartizem pri predmetu likovna vzgoja. Razstava se že štiri desetletja izkazuje z vedno novimi in svežimi idejami pri pouku likovne vzgoje in spodbuja ustvarjalno kulturo med učenci in učitelji. Je čudovit didaktični pripomoček, ki bi lahko koristil marsikomu za lažje razumevanje likovnih pojmov, kar se strokovnosti tiče, ali za preprosta otroška sporočila, ki so namenjena odraslim. Pri tovrstnih razstavah se lahko vsi nekaj naučimo, najmanj, kar lahko storimo, pa je izkazovanje odnosa do tega predmeta, ki se vrsto let bori za boljše pogoje v šolskem sistemu.

Že lansko leto smo pričeli z organizacijo uvo-

Foto Bogomira Klinc Vrčkonik

Delo komisije ni bilo lahko ...

Nagrade za kolekcijo likovnih izdelkov so prejeli:

Vrtec Slovenj Gradec, enota Podgorje

Vzgojitelji: Poldika Praprotnik, Tanja Žvikart, Irena Pijovnik, Dejan Gutman

OŠ Mihe Pintarja Toleda Velenje

Likovni pedagog: Robert Klančnik

II. osnovna šola Celje

Likovna pedagoginja: Marija Cenc

OŠ Šoštanj

Likovna pedagoginja: Mija Žagar

OŠ Šoštanj

Likovna pedagoginja: Alenka Venišnik

Pohvale za kolekcijo likovnih izdelkov so prejeli:

OŠ Šalek Velenje

Likovni pedagog: Boris Oblišar

OŠ Otlica

Likovna pedagoginja: Silva Copič

OŠ Sveti Jurij Rogašovci

Likovni pedagog: Matej Gider

OŠ Belokranjskega odreda Semič

Likovna pedagoginja: Vlasta Henigsman

OŠ Dutovlje

Likovna pedagoginja: Miranda Rudež

dnih predavanj pred samo otvoritvijo razstave. Pri prvem predavanju nas je očaral s svojo interpretacijo mladi striper Ciril Horjak, letos pa navdušil filozof in estet dr. Lev Kreft. Njegovo predavanje nas je popeljalo v obdobje prvih začetkov moderne umetnosti, njenih vzrokov in vzgibov. Zanimiva ura predavanja, ki nam je dala iztočnice za nove ideje pri pouku, predvsem pa, kako mlade motivirati in jim predstaviti sodobno umetnost.

Tudi letošnja, 40. razstava, se je dokazala s svojo kvaliteto. Komisija, ki so jo sestavljali predstavniki ljubljanske in mariborske pedagoške fakultete (**dr. Tonka Tacol, prof. Dragica Čadež Lapajne in dr. Matjaž Duh**) je za razstavo izbrala 416 likovnih del 59 šol in vrtcev iz cele Slovenije. Na razpis se je prijavilo 77 šol z 2310 likovnimi deli z vseh likovnih področij.

Ob tem jubileju nas je s svojim obiskom počastila in odprla razstavo gospa Barbara Miklič Türk. Pokazala je navdušenje nad ustvarjalnostjo otrok in razstavo nasploh.

Razstavo si vsako leto ogledajo študentje Pedagoške fakultete iz Maribora in Ljubljane, predstavniki študijskih skupin iz drugih krajev, pred kratkim so nas obiskali člani Univerze za III. življenjsko obdobje iz Velenja, najdejo se posamezniki z različnih koncev Slovenije, ki z navdušenjem občudujejo razstavljenega dela. Likovna dela so bila že marsikateremu študentu v pomoč pri sestavljanju in oblikovanju diplomske ali magistrske naloge. Se razume, da za vsemi deli stojijo likovni pedagogi in mentorji, ki otroku nudijo možnost izražanja, ga spodbujajo, usmerjajo in likovno izobražujejo. Kreativnost in predanost pedagoškemu delu se tako odraža tudi v uspehih, ki jih učenci dosežejo na likovnem področju. Zato je vsak dosežek, vsako priznanje dokaz dobrega dela tako učenca kot pedagoga, motivacija za naprej in obenem pohvala, saj smo je pedagoški delavci redko deležni tako s strani staršev kot od višjih institucij.

Naj izkoristim priložnost in se javno zahvalim članom organizacijskega odbora: Miji Žagar, Miri Klinc Vrčkovnik, ravnateljici Majdi Zaveršnik Puc, Jožici Andrej, Aniti Plamberger in vsem kolegom, ki so kakor koli pomagali pri izvedbi tega dogodka.

Pri otvoritvi so sodelovali učenci Glasbene šole Fran Korun Koželjski Velenje – oddelek Šoštanj in dijaki Umetniške gimnazije Velenje. Vsi so nas s svojimi interpretacijami navdušili in jubilej razstave slavnostno obeležili.

Alenka Venišnik
fotografija: Bogomira Klinc Vrčkovnik

Retrospektiva zadnjih desetih let

Ob 40. razstavi Likovni svet otrok smo postavili tudi retrospektivno razstavo zadnjih devet let vključno s štirideseto. Otvoritev razstave je bila v četrtek, 8. maja 2008, v avli šole, organizirana pred govornimi urami, ki v šoli potekajo vsak prvi četrtek v mesecu. Pogled nazaj, razmislek in sklep. Čeprav je bila otvoritev namenjena predvsem staršem in učencem, sem pogrešala kar nekaj ljudi. Namen javnih otvoritev je ravno v spodbujanju tovrstnih dejavnosti pri učencih in njihovih starših.

40 let v zgodovini pomeni kratko obdobje – pred več sto leti se v takem časovnem obdobju ni zgodilo nič posebnega. Danes, v času hitrega razvoja in hitrega tempa življenja, pa predstavlja ta številka dolgo dobo, posebno če se navezuje na ustanovo, kot je šola, ki z entuziazmom že štiri desetletja predstavlja rezultate dela na likovnem področju po vsej Sloveniji.

V tem času se je na naši šoli zbralo nekaj tisoč izdelkov otrok, ki so nastali v različnih šolskih reformah, v različnih pogojih dela, v različnih

starostnih dobah in pod vodstvom različnih mentorjev. Razstava je samo delček likovnega zaklada, ki ga šola hrani in je nanj ponosna. Predstavlja skrčen izbor likovnih del zadnjih desetih let, s katerim smo počastili naš štirideseti rojstni dan. V tem času se je marsikaj spremenilo, med drugim tudi to, da imamo novo šolsko stavbo, ki je ravno pri organizaciji razstave Likovni svet otrok prinesla kar nekaj sprememb. Ena izmed njih je premapen razstaveni prostor, zaradi katerega smo prikrajšani kar za dvesto do dvesto petdeset izdelkov. Pri izboru je zato potrebna večja selekcija, kar se najbolj pozna pri razstavljanju kiparskih in prostorskih del. Vendar vztrajamo in želimo tradicijo nadaljevati in na področju kulturnega ozaveščanja otrok in staršev storiti še korak več. Vedno bolj se zavedamo, da ravno čas, ki nas tako preganja, pripomore k temu, da pozabljamo na stvari, ki nas notranje bogatijo in nam odpirajo nove svetove, od katerih ravno nimamo materialnih koristi – imamo pa osebno zadovoljstvo, ki nas zadovoljuje z lepoto in notranjim mirom.

Zastrašujoč je današnji čas, ki nam v glavnem ponuja instant kulturo, pa naj bo glasba, ples, televizijske oddaje, neokusne reklame, obvestila, spoti, filmi; določena literatura in likovno udejanjanje sta skregana z vso logiko estetike. Predvsem mladi so za to zelo dojemljivi, zato je šola kot ustanova dolžna otroka vzgajati v pravem duhu in mu umetnost približati na njemu dojemljiv način.

Današnjemu sistemu predvsem ustrezajo enoumnni ljudje, ki jih je najlažje voditi in zadovoljiti z nakupovalnimi centri, turbo glasbo, plehkimi

nadaljevankami in oddajami na televiziji.

Vse premalo se zavedamo lastne kulture, lastne zgodovine. Iz sodobnega besednega zaklada izginjajo določeni izrazi, ki jih mladi ne poznajo več. Zgodovina se od nas odmika in z njo kulturne vrednote naše dežele.

Šolske reforme in različni popravki šolskega sistema niso prinesli nič dobrega; likovna vzgoja je pristala na minimalnem številu ur, kot da se država – družba namerno izogiba ustvarjalnih, kreativnih, nadarjenih in kulturno ozaveščenih mladih ljudi. »Biti drugačen in samosvoje« je vrednota, ki velja že kar nekaj časa. Večina teh vrednot se ne ceni več, družba pa se, na žalost, ne zaveda, da je likovna vzgoja najbolj ustvarjalno učno vzgojni predmet. Težko bi našli poklic, ki ne bi bil na tak ali drugačen način povezan z likovnostjo. Vedeti moramo, da osnovna šola ne le uči, ampak tudi poklicno usmerja. Likovna vzgoja je zelo razvejan učni predmet, ki poleg predpisanega učnega programa vključuje še umetnostno zgodovino, muzejsko in galerijsko vzgojo, etnografijo, knjižno umetnost in še kaj bi lahko našteali, vse do vsakodnevne praktične uporabnosti. Vsi se tega premalo zavedamo. Namen naših razstav je, da bi se tako starši kot učenci zavedali pomembnosti otroške ustvarjalnosti in vloge likovne vzgoje v šoli in izven nje. Vsak, ki se ukvarja z otroki, ve, da otroka vzgaja vse, kar ga obdaja in vse, s čimer se srečuje. Najbolj neposredno ga vzgajajo starši in njemu najbližji. Torej okolje, v katerem otrok raste in se razvija, oblikuje njegove vzorce obnašanja in vrednotenja sveta. Te vzorce prinese s seboj v šolo in tu se najprej pokaže že v njegovem obna-

Foto Bogomira Klinc Včkovnik

Foto Bogomira Klinc Vrčkovnik

Na otvoritvi retrospektive zadnjih deset let Likovnega sveta otrok

šanju, v odnosu do sošolcev, učiteljev, predmeta in okolja nasploh. Negativno razmišljanje staršev o šoli se odraža na učencih; otrok je ogledalo staršev ... Na nadaljnjo vzgojo otrok ima vpliv tudi učitelj, ki usmerja, ureja in vodi otrokovo čutenje. Vzgajati in izobraževati pomeni usmerjati k prosvetljenosti in civilizaciji. Z znanjem postane samozavestnejši, njegova samopodoba je pozitivna, pridobi na širini znanja in odprtosti duha. Tu je potrebno medsebojno sodelovanje staršev in učiteljev in oboji potrebujemo podporo drug drugega. Šele takrat bomo uspešni pri vzgoji in oblikovanju otrokove osebnosti, ki se kaže tudi v odnosu do likovne vzgoje, umetnosti in kulture nasploh.

Popolna svoboda vodi v nered in zmedo.

Pri pouku želimo učencem privzgojiti načela reda, ki izhajajo iz skladnega sožitja med človekom in naravo in medsebojne soodvisnosti med ljudmi. V razredu zbrani učenci iz različnih družinskih okolij so že oblikovani in vzgojno usmerjeni. Vsak učenec prinese s seboj svoj vedenjski in genski vzorec iz svoje družine, ima že nekaj življenjskih izkušenj, iz okolja pa intenzivno srka vase splošno družbeno vzdušje. Delo

učitelja - vzgojitelja je v takšnih okoliščinah težavno in odgovorno. Posamezniku se ne more prilagajati - takega učno-vzgojnega programa ni. Učitelj izobražuje z razlago učne snovi, skozi katero zastavi likovno nalogo. Likovna naloga zajema likovni motiv, likovno tehniko in likovni problem, ki ga učenec z likovno nalogo rešuje. Zato je potrebna dobra organizacija učne ure, konkretno zastavljeni cilji, ki jih učitelj želi doseči pri izvedbi, red in disciplina, da se likovno delo lahko realizira, in pripravljenost posameznika, da sodeluje pri podajanju učne snovi, pri ponavljanju, utrjevanju in realizaciji. Pri urah likovne vzgoje se krepi osebna rast, krepi zavest o enkratnosti in drugačnosti. Učenci naj bi se naučili ceniti svoje delo in delo drugih. Prepričana sem, da se večina likovnih pedagogov trudi, da bi učencu kar najbolje približali likovne probleme tako z razlago, demonstracijo, razgovorom in ustvarjalnim delom. Precej časa je namenjeno praktičnemu delu, predvsem zaradi ročnih spretnosti, ki so pomemben člen pri poklicnem usmerjanju. Z odmikanjem od življenja z naravo se ravno ročne spretnosti najbolj zanemarjajo, kar se še posebej odraža pri otro-

cih. Vsi vemo, da je razvijanje le-teh potrebno za nadaljnje dejavnosti, ki so nujno potrebne za preživetje, za osebno zadovoljstvo in za kvaliteto življenja nasploh.

Vedeti moramo, da vse, kar je človeštvo ustvarilo lepega, je ustvarilo z rokami.

Drobec te lepote lahko najdete na panojih, ki krasijo avlo in galerijo šole. Otroško likovno delo: otroška risba, slika, grafika, kip je osebna izpoved njega samega. Iz nje razberemo otrokove čustvene stiske: kot so veselje, žalost, pa tudi otrokov način dela: pridnost, natančnost, doslednost, vztrajnost ..., v njegovem delu se čutijo spremembe obnašanja, nejevolja, brezbriznost, strah in sreča.

Vzemite si čas in si oglejte male umetnine, mogoče boste opazili tudi likovno delo vašega otroka, nečaka, vnuka ... in pomislite, koliko obojestranskega truda je bilo potrebnega za to. Zamislite se nad črtami, pikami, ploskvami, oblikami, barvami in uganite, kaj vam sporočajo.

Za otvoritveni program so poskrbeli najmlajši, ki so se predstavili v sproščenih plesnih igrah.

Alenka Venišnik

Podoba kulture

pripravila Milojka Komprej

Preteklost v sedanosti

Od julija dalje je v Mestni galeriji Šoštanj na ogled razstava kamnitih artefaktov Vlada Oremuža iz Velenja. Avtor, znan kot ljubitelj starin in podob iz daljne preteklosti, že nekaj let v grobe odkruške kamna dolbe plitke reliefe obrazov, kopije starih kovancev, fosilov in podobnega in ustvarja zgodbo nekega časa ali vsaj trenutka pretežno

Foto Dejan Tonkili

iz 15. stoletja. Izvirnost del je ravno v tej zgodbi v avtorjevem dojemanju in interpretiranju preteklost v sedanost.

Na odprtju razstave, ki so jo Vladovi prijatelji in prijatelji umetnosti pospremili v velikem številu, je o avtorju na svojevrsten način spregovoril odlični in vsestranski umetnik Arpad Šalomon, ki je Vladovo delo spremljal že od nekdaj. V govoru, v katerem se je med drugim dotaknil tudi druge Vladove posebnosti, modelarstva, je o avtorju med drugim povedal:

Pomembno je, da mu je pri snovanju takega dela bilo vodilo staro pravilo za doseganje likovne harmonije: »Uporabljal čim manj različnih materialov!« Vso pozornost namenil nanašanju barv. Temnejšo barvo vnese v vdolbine, nežnejšo svetlo, nevsiljivo nanese na površino in s tem poudari bistvo ... Čestitke in pohvala za vso prefinjenost, natančnosti in estetiko pri oblikovanju svojih stvaritev!

V znak pohvale pa tudi malo igrivo je likovni kritik podaril avtorju razstave posebno medaljo, ki jo je sam izdelal.

Vili Resnik za vedno

Vilija Resnika ni treba posebej predstavljati. A ker smo ga »polovili« v Šoštanju, je prav, da rečemo o njemu nekaj več. Ali pa vsaj tisto, kar njegovi oboževalci, ki jih je ogromno, že vedo. Po nebesnem znamenju je strelec in strelec tudi zares je. Človek, ki cilja in cilj tudi zadene. Že v osnovni šoli je vedel, da bo življenje zapisal glasbi. Zagotovo je, poleg dobrih komadov seveda, za njegov uspeh kriva njegova karizma, posebna energija, ki ga naredi prepoznavnega tudi v brezimni množici. Naj vas spomnim, da so bili znani strelci Winston Churchill, L. van Bethoven in naš France Prešeren. Ampak to vas spomnim samo mimogrede, Vili Resnik je samo eden.

V začetku ustvarjanja je sodeloval v nekaterih rockovskih bandih (Junaki nočne kronike, Pomarancča), a se je leta 1990 zaradi izbora za Evrovizijo pridružil skupini Pop Design in tako postal prepoznavni lik skupine do take mere, da če si govoril o Pop Designu, si govoril o Viliju Resniku. Skupina je skupaj z njim dosegala neverjetne uspehe, med prvega uradnega je šteti zlato kaseto za kaseto Ne bom ti lagal, ki je bila leta 1993 pesem leta. Hkrati so prejeli zlato noto v kategoriji za naj skupino, naj album in naj pevca. Že prej so prodrli s projektoma Poletni hiti in Cerkev domača. Pa nepozabna Zaspi pri meni nocoj. Dvakrat so bili prejemniki viktorja. Pot je šla samo navzgor preko kaset Ko si na tleh in Spomini iz pajčevine. S pesmijo Potepuh se je Vili Resnik poslovil od skupine. Potepuh je na nek način tudi sam in mogoče ni naključje, da so se pota razšla prav ob tem projektu leta 1995. Od takrat dalje je Vili Resnik vse v eni osebi. Sam sebi ustvarjalec in manager.

Pot vas je nocoj (nastop na gasilski prireditvi 16. avgusta) pripeljala torej v Šoštanj. Ste že kdaj nastopili tu?

A v Šoštanju smo, jaz pa sem mislil pozdraviti Velenje! Hec, hec. Tu okoli sem že nastopal, sicer pa me pot redko zanese sem, me je bilo strah elektrarniških dimnikov.

Torej vas nocoj ni bilo strah, da ste prišli sem? *Ne, nocoj so gasilci z mano.*

Kar nekaj let že ustvarjate, a se mi zdi, da je vaša popularnost vseskozi na vrhu. *Hvala. Se trudim. Kar delam, delam iskreno. Dvajset let sem že na glasbeni sceni, dvanajset let sem bil pevec številka ena. Ne hvalim se s tem, s tem živim.*

Postali ste popularni s skupino Pop Design. Ali je skupina postala popularna z vami? *Drug drugemu smo nekaj dali. To so bili nori časi. Res nori. Nastopi, prijateljstva, uspehi, nagrade, potovanja in dobra energija.*

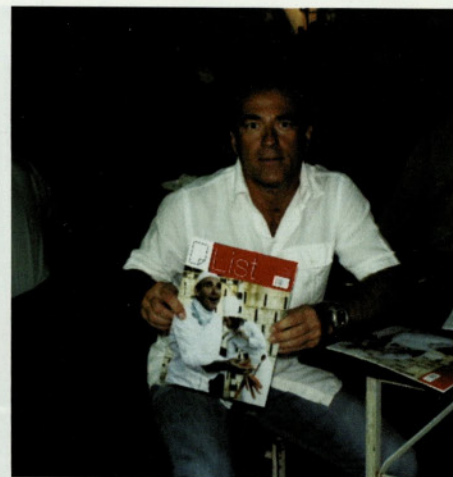

Foto Milojka Komprej

Naenkrat pa konec?

Ni bil konec, samo možnost, da začne vsak po svoje, jaz sem ubral samostojno pot in ni mi žal.

»Čupce« pa ni več?

Ja, dolgih las ni več, je pa česa drugega več. Preudarnosti, zavedanja in hkrati veselja nad življenjem.

Spomnim se vašega videa s konji. Zdel se mi je eden boljših.

Mogoče zato, ker imam konje zares rad, tudi svojega imam in mnogim je znano, da tekmujem v preskakovanju ovir.

Samo kadar ste na konju?

Tudi sicer, ampak nikoli nisem pesimist.

Vaš glas je najbolj »zažarel« v baladah.

Mogoče, mogoče pa zato, kes smo Slovenci več ali manj pesimisti in slišimo tisto, kar hočemo slišati. Je pa med Slovenci i mnogo pravih veseljakov. Res je, da jih je kje več na kupu, kot pa drugje.

Tudi v Šoštanju?

Zagotovo tudi v Šoštanju!

Pripravljate kakšno novo pesem ali kar cel projekt?

V jeseni bo »zunaj« nekaj novega!

Nekaj novega, ali nekaj norega? Balada?

Oboje, če hočeš in ne, ni balada, je pa nekaj povsem drugačnega.

Preselili ste se, sicer je že nekaj časa, v Novo Gorico?

Tako je. Tam sem doma in hkrati pousod po Sloveniji.

Večni potepuh?

Ja, ampak z namenom.

HOORUK

Ljudje se družijo iz različnih razlogov in zago-tovo je lepo, če se družijo zaradi glasbe. Pa še tu morajo biti pogledi in cilji podobni, da vse »štima«. Na takšen način so se letos januarja dobili Luka Goršek, ki igra harmoniko in kitaro, Igor Kramar, klavirist in kitarist, in Jože Šumečnik z baritonom in kitaro in ustanovili trio Horuk. Dobra domača beseda, ki lahko pomeni marsikaj. Vsi so že igrali pri drugih ansamblih, zato so natančno vedeli, kaj hočejo. Predvsem delati dobro glasbo in s tem namenom jim ni težko delati z različnimi mentorji. Imajo nekaj ansamblov, ki so jim vzorniki, a v glavnem se bodo posvečali svoji lastni prepoznavnosti. Letos so že igrali v tujini in na različnih zabavah, na festival bodo šli, ko bodo zares prepričani vase. Tudi lasnih skladb je že nekaj posnetih pri Davidu Sredenšku in zabavnih pri Dejanu De-Luccu.

Foto arhiv ansambla

Na svojih nastopih znajo poskrbeti za zabavo, v ta namen nastopi humorist Slavic, ki je drugače Luka Goršek. Vsi, ki Luka tudi sicer poznajo, vejo, da je komentar odveč. Horuk torej, novost in hkrati stalnica v družbi drugih narodnozabavnih ansamblov v Sloveniji.
Milojka Komprij

Šmarčanke na flosarskem balu

Letošnji Flosarski bal na Ljubnem je bil že 48. po vrsti in spada med najstarejše etnografske prireditve pri nas. Zanimivi dogodki so se vrstili od 26. julija do 3. avgusta, ko se je praznovanje zaključilo na prireditvenem prostoru v Vrbju tik ob Savinji.

Nedeljski zaključek je bil hkrati višek dogajanj, saj je takrat na vrsti spuščanje splava ali, kot temu narečno pravijo, udiranje flosa v Savinjo. Splavarji udirajo flos više na vodi, pristanejo pa na prireditvenem prostoru Vrbje, kjer je potem

tudi vsakoletni krst mladega splavarja. Še pred tem je potekala skozi Ljubno etnografska povorka, ki prav tako pritegne številne domače in tuje obiskovalce. V povorki so na vozovih prikazani običaji in kmečka dela kot je mlatenje ali vejanje žita, pletenje iz šibja in podobno, manj-

kalo ni niti pastirjev, konjenikov in godbe. Članice društev kmečkih žena iz raznih krajev Zgornje Savinjske doline so na stojnice postavile marsikatero dobroto, ki je hitro šla v promet. Ob tem si je bilo mogoče ogledati, kako se pripravi ajdnek, tipična ljubenska jed, nekakšna ajdova potica, pa tudi polstenje ovčje volne in izdelavo izdelkov iz polsti, kar so prikazale Solčavanke. Kot gostje pa so se predstavile tudi dekleta in žene iz Šmartnega ob Paki, ki so prikazale kuhinje bučnega golaža. Na njihovi stojnici pa je bilo videti bučno gibanico, vložene bučke na več načinov – same ali v družbi z drugo zelenjavo – pa celo bučni burek, ki je menda kar hitro pošel.

Ko so splavarji dobobra premočeni pristali, so kot nekoč njihovi predniki po končani dnevni etapi posedli za gostilniško mizo. Od čevljev je kapljala voda in pod mizo delala luže, birt pa je točil vino. Malico so potegnili iz cule, vmes je tekel pogovor o nekdanjih, večinoma šaljivih dogodkih.

Kmalu pa je družčina ugotovila, da nekaj »smrdi« in to je bil tako imenovani zelenec, ki je

bil prvič na rajši s splavom. Da bi preverili, ali je sposoben za sprejem v častno flosarsko družčino, so zelencu Boštjanu Zagožnu postavili nekaj vprašanj, povezanih s flosarijo, pokazati pa je

moral tudi, kako zna ravnati s sekiro in lesom. Po svečani zaobljubi je sledil krst. Ta poteka po starodavni šegi tako, da pripravnik poklekne, boter mu nad glavo drži leseno rešeto, skozenj pa ga krstijo z dobršno mero vode. Da bi ta »uničujoči« učinek izničili, mora krščeneč spiti še krepko merico vina in zelenec tako postane mladi flosar.

foto in besedilo Marija Lebar

DA NE BOSTE POZABILI! V MESTNI GALERIJJI ŠOŠTANJ LAHKO KUPITE NASLEDNJA DELA

- VOŠNJAKI, INDUSTRIALCI IZ ŠOŠTANJA, knjiga, avtorja prof. Mirana Aplinca
- NOTRANJE POKRAJINA, zbirka pesmi, pesnika Stojana Špegla
- OTOK WALCHEREN, knjiga, pisatelja Janeza Žmavca
- LJUBEZEN GRE Z MANO, knjiga, pisateljice Milojke Komprij
- MOJI SPOMINI, knjiga, pisateljice Rozi Horvat
- ČEZ GRAJSKO PLANINO, zbirka ljudskega izročila iz kraja Skorna pri Šoštanju, avtorjev Špele Janežič in Roka Polesa
- PESMI, zbirka pesmi pesnika Karla Destavnika Kajuha
- KARTA ŠOŠTANJA, zemljevid, specialka Šoštanja

Z možgani na off ...

Da, končno, končno!

Končno lahko grem od doma brez dodatne jopice/plašča/puloverja in končno se pozabljanje dežnika ne šteje več za zločin in poskus samomora s prehladom. Končno! No, ta končno ima rok trajanja že dober mesec ali dva, ampak tisto neznansko veselje me še vedno obdaja.

Pri poletju je po mojem najlepše ravno to – da so možgani resnično na off. Da ti ni treba razmišljati prav nič za naprej – kaj pa če bo oblačno, kaj če bo snežilo, kaj če ... Enostavno si in enostavno greš, kamor ti srce poželi. No, vsaj teoretično.

Poletje resnično rada enačim (in gotovo ne edina) z lahkotnostjo, brezskrbnostjo, »flegmatičnostjo«, nestresnostjo, ležernostjo, ... Postajate prijetno utrujeni? Jaz tudi.

Toda naj je vse navidezno brezdelje še tako privlačno, je mirno samo navzven. Tudi narava nam je v zadnjih dneh zelo nazorno demonstrirala, da na prvi pogled ni vse tako, kot se sprva zdi – mirno in nadzorovano.

Poletje ni ravno najbolj plodovito in ustvarjalno obdobje za amaterska gledališča. Za ljubiteljske ustvarjalce je gledališka dejavnost vseeno prostovoljna, kar pomeni, da se z njo ne preživljajo. To ponavadi pomeni, da najboljši in najtoplejši čas v letu načeloma rajši izkoristijo v drugačne namene, kot pa je guljenje iger. Že naši dedki in

Sredina, 3. vrsta, 7. sedež

babice so vedeli, da pozimi teče čas počasneje. Da je takrat čas za potrpežljivost. Poletje pa je kljub svoji brezskrbnosti in navidezni umirjenosti dosti bolj eksplozivno in ognjevito.

Zato so že naši dedki in babice vedeli, da poleti predstavljati nove igre »nima haska«. Ker imajo ljudje delo (nekoč in danes), ker so ljudje na dopustu (samo danes). A četudi je čas, načeloma ni nikjer volje po dvournem čepenu v temačni gledališki dvorani. Prostor, ki v hladnejših dnevih predstavlja topel in prijazen kulturni hram, se lahko poleti zdi obiskovalcu kot ječa. Ni kaj, poletje ne rabi strehe in sten, kvečjemu prijeten preprih ali klimo.

Toda, ali resnično vse ponikne? Ali so vsi možgani na off? Ali smo res samo še telesa na plaži, ki spominjajo na hrenovke na žaru? Poletje je res poletje, nikakor pa ni črna luknja za gledališče. Je pa res vse bolj ... na »izi«. Torej, kako preživeti poletje

in še vedno ne popolnoma zanemariti odra?

Prvič, prestavite oder. Narava sama je najlepše ozadje in v teh dneh po naših krajih kar mrgoli prireditev raznih amaterskih gledališč, četudi se ta ne predstavljajo izključno kot »ulična«. Tudi slovenski filharmoniki so si julija za ozadje izbrali kar Logarsko dolino. Čarobno. In vetrovno.

Drugič – malo, pa večkrat. Ljudje niso ravno pripravljeni, naj bo »naravna scena« še tako fascinantna, sedeti in zbrano spremljati dolgih, dolgih kolobocij. Pa naj so še tako dobre, zanimive in izpiljene. Če je dogajanje na prostem, koncentracija še prehitro pade. Tam zapihlja, od nekd se pripodi oblak, z druge strani sosedova mačka, nekje zajoče otrok, v sosednji vasi zvoni ... Če naj bodo gledalci zbrani, jim je dobro servirati le »aperitivčke« – krajše igre, skeče. Manj, a večkrat.

Glede na naravno sceno ne bodo najbolj zažigala futuristična dela ali ultramoderni cinizem. Amaterska gledališča so načeloma (čeprav seveda ne izključno) še vedno prevladujoča na podeželju in v manjših krajih. Čeprav jih to dejstvo nikakor ne zavezuje samo k tradiciji, so poletne igre takšne, ki, roko srce, najbolj »kričijo« po tradicionalnih temah.

Scena, vzdušje pa tudi usmeritev poletnih prireditev so velikokrat usmerjeni v ljudsko izročilo. Kar pomeni, da se tudi gledališčniki s svojim delom lahko lepo poklonijo lastni zgodovini in tradiciji.

Foto: B. F.

Seveda to ne kaže v smer razmišljanja, da so takšne predstave edine prave, dobre in zaželene. Je pa res, da na ljudskih prireditvah najbolj »zažge« ... ljudsko.

Poletje in poletne prireditve pa v sebi nosijo še en fenomen. Nikakor niso dobičkonosne. Morda za organizatorje kakšne veselice, za ostale pa ne najbolj. In do tega se je treba obnašati – poletno. Poleti lahko veliko dobiš, tudi na področju kulture. Zato je prav, da tudi daješ. Brez grenkih misli o potencialnem bogastvu itd.

Na eni takšni poletni »ljudski« prireditvi sem bila nedolgo tega prav presenečena. Vsi zgoraj navedeni pogoji so bili izpolnjeni. Naravno ozadje, domača, »ljudska« tematika igre, ljudski pevci, prostovoljnost, kratkost predstave, ... In brez ozvočenja. Tudi sama prej nisem pomislila na ta »stranski efekt«.

Do tehnike pa tudi poleti ne gre biti poletno razpoložen. Tehnika zahteva zimsko strogost. Še takšno upoštevanje zgornjih nasvetov se zruši ob igri, kjer je le slika, zvoka pa ne. Oziroma je temelj pantomima. Kljub temu da vsi odpirajo usta.

Na Ovčarskem prazniku v Šmihelu nad Mozirjem bo letos na voljo kar nekaj gledaliških vložkov, ki bodo povezovali celotno dogajanje. Ozadje – krasno. Nastopi – klasični aperitivi. Tematika – skok v preteklost. Dostopnost za vse (ki jih zanimajo predstave, glasba, narava in ovce). In pika na i – ustrezna tehnika.

Poletje res ni najbolj dobro za pričetke ustvarjanja, je pa povsem prijazno do občasnih, krajših projektov, katerih tematika je prav po poletno lahkotna. Poletje je čas za koktajle in vaške zdrave, za mivko na koži ter običaje. In ovce.

Barbara Fužir

Turbo reklama – ali kako me razjeziti

Nikoli mi ni bilo jasno, kako so lahko določeni izdelki in ljudje tako zelo uspešni. Zakaj so osebk, za katere je že na daleč jasno, da ne premorejo trohice inteligence ali talenta, znani. Slavni. Zakaj posamezniki in posameznice, ki v celotnem življenju še niso storili resnično ničesar omembe vrednega, svojo bit v javnost lansirajo z zvenečimi titulami misic, pevk, igralcev, novinarjev.

Nasploh so to najpogosteje zlorabljanje profesionalne usmeritve. Vsak, ki se je za tri sekunde enkrat pojavil po televiziji kot molčeč statist v ozadju – je že voditelj. Vsak, ki je enkrat v osnovni šoli napisal prispevek za šolsko glasilo – je že novinar. Vsak, ki si pač upa in pred pijano množico cvili v neprepoznavni

melodiji – je že pevec. In vsak, ki ima dolge noge in pet minut časa – je že mis.

In ne, takšnih biserov ni treba iskati samo med tujimi plavalasimi dedinjami – takšnih presežkov je veliko tudi v domačih logih. Med obema spoloma, da ne bo pomote. Na splošno bi človeka pravzaprav kaj hitro zavedel vtis, da se po naši mali deželici kar kopiči neznansko sposobnih ljudi, ki so brez vsakršnih priprav in usposabljanja ponavadi kar vse zgoraj naštetu v enem. Prav neverjetno, kajne!

Ja, zaneslo me je v »rumene« vode. Priznam, ob tem me lahko zagradi takšna sveta jeza, da sem se sposobna prav prekomerno razpisati. Kot npr. tukaj.

A bodi dovolj. Niso samo ljudje in njihova življenja tisti, ki se tako uspešno prodajajo (in ki jih tudi tako zaslepljeno kupujemo). Prav fascinantno padamo tudi na najbolj »zljajne fore« o pralnih praških in zobnih pastah. Kajti če ne bomo kupili in uporabljali točno tiste in določene, bo naše zobe a) zadela kap, b) bodo odpadli, c) bomo v depresiji, č) se bo naše socialno življenje sesulo ...

Foto: B. F.

Reklame radodarno ponujajo celo množico nesmislov. Če ne boste uporabljali tega čistila za WC školjko, boste izgledali skrajno nepriljučno. (?) Če uporabljate ta šampon, se boste srečni sprehajali po novi hiši. Če vaša črna srajca ohranja črno barvo, se bodo ženske kar teple za vas ...

Uffff, grrrrr, kar jezna postajam! Dejstvo je, da če obvladaš logiko nesmislov – obvladaš vse. Kdor se zna prodati – je uspešen? Očitno. Gledališče, žal, pada na podobno nelogično logiko. Bolj prozorno in neumno reklamo boš ustvaril – bolj bodo ljudje navalili. Dvorana bo

kar pokala po šivih.

Če se ne motim, so nas verjetno že nekje v osnovni šoli pri sporočanju učili, da se vseh stvari ne opiše in poda direktno in enoznačno. Ker so tako manj zanimive. Saj veste, kdaj je treba uporabiti še kakšno metaforo, kakšno okrasno besedo, ... Ko pa potem v praksi spoznaš, da je praktično vseeno, kakšne napore vlagáš, se ti povesi kljun.

Sama imam izkušnje, da se za vsako premiero iz gledališkega lista trudimo ustvariti pravo malo literarno in oblikovno umetnino. Sami sebi mešamo štrene in odjedamo čas s preobračanjem besed, neštetimi fotografiranjem, aktualnim osveževanjem spletne strani, inovativnimi plakati, ... In potem pride nekdo, ki napiše »Pridite, smejali se boste!«, na oder postavi najbolj tipično od najbolj tipičnega in ... zmaga. Dvorana je polna, gledalci pa po parih minutah tudi počasi pozabijo na svoje kriterije.

Medijska izpostavljenost ni zanemarljiva. Medtem ko se ena gledališka skupina na vse pretege trudi zadostiti določenim standardom kakovosti, je lahko druga bolj – »turbo folk«. Saj se trudi, nekaj tudi postavi na oder – a privablja z imeni sodelujočih, ki npr. na odru ne bi imeli kaj iskati. Ali s sočnimi napovedmi, ki jih igra sama sploh ne ponuja. Ali pa enostavno z robato, nedodelano, »ljudsko« neposrednostjo: »Smejali se boste.«

Ena si bo vsake toliko prislužila le člančič (ki bo daljši samo v primeru obiska kakšnega škandaloznega, najbolje kar golega prizora), druga bo leto za letom na naslovnici. Pravica? Kultura?

Ali nemara – pomanjkanje reklame. Toda tudi reklama je lahko kulturna ali pa turbo. Lahko obveščamo ali pa posiljujemo z informacijami. Lahko vabimo, lahko pa silimo. Lahko obljublamo – ali zavajamo. Lahko nekemu izročimo vabilo – ali pa ga kar zasujemo z njimi. Možnosti je nešteto, toda ravno toliko je tudi dilem, do kod je vse skupaj še okusno. Do kod je nekaj še smiselno predstavljati ljudem, da je to smiselno obiskati. Logika?

In zato se včasih vsa nasršena vprašam, ali se sploh še spleča. Ali se spleča vlagati neznanske napore, da bi iz ljudi izlekel presežke in da bi to bil sposoben tudi na določenem nivoju predstaviti. Ali pa je enostavno bolje popustiti in zaiti v »turbo« vode. Tam, kjer je vse bleščeče, glasno, množično in slepeče – in kjer v resnici tudi ničesar ni.

Barbara Fužir

SKOK IZ KOŽE

Od prvenca Petra Rezmána PESMI IZ PREMOGA, ki so izšle v samozaložbi leta 1985, je minilo 23 let.

Letos je pri mariborski založbi Litera v knjižni zbirki Piramida pod skupnim naslovom SKOK IZ KOŽE izšlo sedem zgodb z naslovi:

Govor, Osemsto šestnajst, Vader retro (Slikar), Beli oblaček, Avgust - petnajsti, Skok čez kožo in Ribe pod hruško.

ODLOMEK

Pari so izginjali s plesišča nekam gor proti mestu, v park, ali niže v redek gozdiček ob jezeru in se vračali, mnogokrat še bolj zagoreli, kot so zapuščali sveže razhojeno plesišče. Ob mizah in priložnostnih šankih pa so se zbirale čedalje večje gručice zakuhanih uniformirancev. Nihče več ni pazil na zlate gumbe in bele rokavice, vsi so krilili in ne da bi čakali na odzive sogovornikov razlagali o zafukanih šihtih, zadrukanih čelih, pozajbranih ortih, zacimpranih firšnih, sflajžanih huntih, porajklanih cicakah, zategnjenih hupcugih, frpruhih in faleršusih, polomljenih krocach in raztrganih ketnah, razcepljenih rinah in zaribanih mašincach, polomljenih rokah in nogah, raztrganinah, žuljih in švicu, o plinu in kislini, o zalitih zonfih in smrdečih auscentih, plavih in rdečih, noh in fruh šihtih, iberurah in fudlanju, frzacu in holckolnu, supermont kablu in ebejevih mitnemerjih, pekajih, zefkah, salgiterjih, lajkah, hemšajdih in davtijih, oemkatejih in okapejih, zarustanih ašplih in presuhi ladngi. Besede so tekle čez konjak, problemi so se reševali, krivci razkrivali, stave padale, sonce je že davno prelezlo čez kotalkališče in prazna lesena sedišča na betonskih podlagah so bila zdaj prijetno hladana, sence so se dalješale, muzika je zvonila in napovedovala zadnje plese. Prireditveni prostor je cvetel od nastlanega mastnega papirja, po tleh so se valjale steklenice, na mizah so bili v les odtisnjeni ogorki na pol pokajenih cigaret, uniformiranci so odsotno kimali eden v drugega in belih žena že davno ni bilo več. Ene so odpeljale otroke domov, druge so se počasi in sanjavo sprehajale na obali jezera in čakale, kdaj bo rdeče sonce utonilo za vulkansko goro na zahodu, tretje so se parile po labirintih razkošnega parka in redkega gozdička med jezerom in mestom.

(Odlomek iz zgodbe Skok čez kožo)

Zgodbe iz knjige SKOK IZ KOŽE
lahko naročite preko elektronske pošte
na naslovu:

knjige.pr@gmail.com

Cena izvoda je 15 € in jo plačate po povzetju.

Če knjigo naročite preko tega naslova,
vam avtor pokloni še en izvod
njegovega prvenca, pesniške zbirke
Pesmi iz premoга (1985)
iz prve naklade.

NOVOSTI V SREDIŠČU ZA SAMOSTOJNO UČENJE ŠOŠTANJ

V Središče za samostojno učenje Šoštanj, smo se po prijetnem dopustu, vrnili spočiti in pripravljene na nove podvige. Za občane in občanke smo pripravili nekaj zanimivih predvsem pa uporabnih novosti.

Program ASDF je računalniški program za učenje strojepisja. Z njim se lahko dobro naučite slepega tipkanja. Program je namenjen vsem tistim, ki se želijo naučiti hitrega, pravilnega in slepega tipkanja. Obenem obveščamo dijake in bodoče dijake ekonomskih smeri, da lahko vadijo slepo tipkanje na tem programu tudi v središču.

EURO21 je kolekcija jezikovnih programov. Programi so primerni za začetnike, ki se lahko s pomočjo zgoščenke naučijo osnov zelenega jezika. Izbirate lahko med 23 različnimi jeziki, ki spadajo med uradne jezike v Evropski uniji.

Zgoščenka GEOGRAFIJA SLOVENIJE nudi možnosti spoznati naravnogeografske pojave, razvoj prebivalstva in njene strukture, razvoj posameznih gospodarskih dejavnosti in stopnjo degradacije okolja. Na koncu zgoščenke je program za izdelavo kart slovenskih občin.

Računalniški program AMON WIN zastavlja naloge iz osnov nemškega jezika, preverja pravilnost odgovorov ter poučuje v primeru napačnega odgovora. Skozi metodo mehkega odločanja ocenjuje tečajnikove odgovore. Vgrajena umetna inteligenca za ocenjevanje znanja usmerja tečajnika na vrzeli znanja in ga vzpodbuja k premistitvi le teh. Program vključuje celotno osnovnošolsko snov.

Vabimo vas, da se oglasite v Središču in sami preizkusite vse našete novosti. Uporaba programov, računalnikov in ostale multimedijske opreme je brezplačna. Poleg tega vas v času občinskega praznika, v septembru, vabimo na različne delavnice.

DELAVNICE OB OBČINSKEM PRAZNIKU september 2008 SREDIŠČE ZA SAMOSTOJNO UČENJE ŠOŠTANJ

Naslov delavnice: Informativni dan Ljudske univerze Velenje
Opis: Predstavitve izobraževalnih programov za šolsko leto 2008/2009
Kraj izvedbe: Središče za samostojno učenje Šoštanj, Trg svobode 12
Datum in čas izvedbe: 03. 09. 2008 ob 11:00 in 16:00 uri
Trajanje: 1 ura

Naslov delavnice: Dan odprtih vrat
Opis: Predstavitve tečajev, ki se izvajajo v središču ter preizkus znanja angleškega in nemškega jezika.
Kraj izvedbe: Središče za samostojno učenje Šoštanj, Trg svobode 12
Datum in čas izvedbe: 05.09., 12.09., 19.09. in 26.09.2008

Naslov delavnice: Počutim se dobro, tudi če sem več ur za računalnikom
Opis: Kaj imata skupnega računalnik in dobro počutje? Predstavitve programa ASDF, s katerim se lahko naučite slepega tipkanja in preprosta telovadba za boljše počutje za računalnikom.
Kraj izvedbe: Središče za samostojno učenje Šoštanj, Trg svobode 12
Datum in čas izvedbe: 10.09. ob 11:00 uri, 17.09. ob 14:00 uri, 24.09. ob 11:00 uri, 29.09. ob 14.00
Trajanje: 2 šolski uri
Prijave: do 09. 09. za delavnico 09.00
do 16.09. za delavnico 17.09.
do 23.09 za delavnico 24.09.
do 26.09. za delavnico 29.09.

Naslov delavnice: Čajanka v angleškem jeziku
Opis: Ponovitev osnov angleškega jezika v prijetnem vzdušju ob skodelici čaja
Kraj izvedbe: Središče za samostojno učenje Šoštanj, Trg svobode 12
Datum in čas izvedbe: 11. 09. ob 11:00 uri, 16.09 ob 14:00 uri, 23.09. ob 11:00 uri
Trajanje: 3 šolske ure
Prijave: do 10. 09. za delavnico 11.09.2008
do 14.09. za delavnico 15.09.2008
do 22.09. za delavnico 23.09.2008

Naslov delavnice: Preko spleta v države sveta
Opis: Spoznavanje držav s pomočjo interneta in programa GoogleEarth
Kraj izvedbe: Središče za samostojno učenje Šoštanj, Trg svobode 12
Datum in čas izvedbe: 09.09. ob 11:00, 18.09. ob 13:00, 25.09. ob 11:00, 30.09. ob 13.00
Trajanje: 3 šolske ure
Prijave: do 08. 09. za delavnico 09.09.
do 17.09. za delavnico 18.09.
do 24.09. za delavnico 25.09.
do 29.09. za delavnico 30.09.

Vse delavnice so za udeležence brezplačne.

SREDIŠČE ZA SAMOSTOJNO UČENJE
ŠOŠTANJ
tel: 05 994 70 30
E-pošta: lusostanj@siol.net

ORGANIZIRANO
SAMOSTOJNO
UČENJE

ANDRAGOŠKI ZAVOD
LJUDSKA UNIVERZA
VELENJE

Titov trg 2, 3320 Velenje
Tel.: 03 898 54 50, faks: 03 898 54 68

**Prijava za delavnice in vse ostale informacije na tel: 05 994 70 30,
ali na e-mail: lusostanj@siol.net**

Prilpavila:
Katja Rezman, informatorka
v Središču za samostojno učenje Šoštanj

Oznanila

6. september 2008 – sobota – češčenje Presvetega Rešnjega Telesa v Zavodnju – maše:

Zavodnje ob 8. uri – po maši češčen ob 17. uri češčenje, ob 18. uri maša

7. september 2008 – 23. navadna nedelja – svete maše:

- Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 uri sv. maša
- Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
- Bele Vode ob 8.30 uri
- Zavodnje ob 10. uri.
- Gaberke ob 9.45 uri.
- Uršlja Gora ob 14. uri

8. september 2008 – ponedeljek – Marijini rojstvo – maše:

- Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30 uri.
- Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
- Bele Vode ob 8.30 uri.
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica češčenje Presvetega Rešnjega Telesa ob 17. uri, ob 18. uri maša
- Gaberke češčenje Presvetega Rešnjega Telesa ob 17. uri, ob 18. uri maša

9. september 2008 – torek – Šoštanjska mestna cerkev – češčenje Presvetega Rešnjega Telesa – maše:

- ob 7. uri, češčenje, ob 10. uri
- ob 17. uri češčenje, ob 19. uri

14. september 2008 – 24. navadna nedelja – svete maše:

- Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 uri.
- Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica ob 9.45 uri.
- Sv. Križ ob 9. in ob 10.30. uri

20. september 2008 – sobota – srečanje mladih v Stični

21. september 2008 – 25. navadna nedelja – svete maše:

- Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 uri (skupni krst), ob 15. uri Vera in luč

- Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
- Bele Vode ob 8.30 uri, srečanje bolnikov in ostarelih.
- Zavodnje ob 10. uri.
- Gaberke 9.45 uri

28. september 2008 – 26. navadna nedelja Šmihelska nedelja – naš župnijski praznik

- Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 uri.
- Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
- Bele Vode ob 8.30 uri
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica ob 9.45 uri.

29. september 2008 – ponedeljek – Sv. Mihael – šoštanjska župnijska cerkev – češčenje Presvetega Rešnjega Telesa: svete maše

- ob 7. uri, ob 10. uri, ob 16. uri češčenje, zaključek ob 18. uri s slovesno mašo, ki jo bo vodil naš rojak, srebrnomašnik g. Marijan Veternik.

5. oktober 2008 – 27. navadna nedelja – rožnovenska: sveta maše

- Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 uri.
- Šoštanjska mestna cerkev ob 11. in 19. uri.
- Zavodnje ob 10. uri
- Gaberke ob 9.45 uri.
- Sv. Križ ob 9. in ob 10.30. uri

ZAČETEK VEROUKA

Z veroukom bomo začeli v tednu po 14. septembru. Urnik verouka bo na oglasni deski v Mihaelovem domu in vseh cerkvah naše župnije.

Za prve razrede bo vpis k verouku

v ponedeljek
1. septembra 2008
od 12. do 13. ure

in v torek
2. septembra
od 16. do 17. ure.

Srečanje mladih v Stični

Stična je že po tradiciji vsako tretjo soboto v mesecu septembru. Letos bo to v soboto, 20. septembra.

Srečanje bo potekalo na področju cistercijanskega samostana v Stični in v njegovi bližnji okolici. Program se bo začel ob 9.30, zaključek srečanja pa bo popoldne ob 17.30.

Prvi del Stične bo zelo pester, razgiban in mladosten. Animatorji so pripravljene, da nas ogrejejo za ves dan! V festivalu z naslovom: »PRVA LETA MOJE SAMOSTOJNOSTI!« se bo prepletala pesem ples animacija ter zanimivi prizori iz mladostnikovega življenja. Vsakdo potrebuje moč: moč za življenje, moč za veselje, moč za ljubezen. Zato se bodo animatorji potrudili skozi barvit festival približati sporočilo iz Apostolskih del, ki je geslo letošnje Stične: »Prejeli boste moč, ko bo Sveti Duh prišel nad vas, in boste moje pričel!« (Ap1,8).

Letos bo v Stični preko 30 delavnic, ki se bodo dotikale najrazličnejših področij: animatorstvo, prostovoljno delo, razpoznavanje življenjske poklicnosti, odnosi med fanti in dekleti, samopodoba, mladinska ustvarjalnost, kultura življenja ... Delavnice bodo potekale po vsej Stični. Opisi vseh delavnic in zemljevid delavnic se nahajajo v brošuri, ki jo boste mladi prejeli ob prihodu v Stično. Vsi tisti, ki bi se radi zgolj informirali o ponudbi različnih programov in dejavnosti za mlade, se boste lahko ustavili na eni od številnih stojnic, ki jih bodo pripravile različne ustanove, gibanja, združenja in skupine mladih. Lahko si boste ogledali tudi, kaj imata za mlade pripravljene slovenska policija in slovenska vojska. Pod šotorom na samostanskem »meditativnem vrtu« bo izpostavljeno Najsvetejše, pred katerim bodo posamezne skupine mladih in redovnih skupnosti molili ves čas srečanja. V času delavnic in v času pred sveto mašo bo prostor v meditativnem vrtu odprt za vse, ki bi se radi za trenutek ustavili pred Gospodom. Ves čas Stične bo tudi priložnost za spoved. Že vse od začetka srečanja bodo spovedniki na voljo tako v cerkvi kot tudi v meditativnem vrtu, kjer bo šotor z Najsvetejšim

Sveta maša v Stični je pripravljena in oblikovana z veliko mero mladostne igrivosti in iskrenega poglobljenega iskanja in želi nagovarjati ter vključevati prav vse mlade. Sporočilo svete maše, je predvsem oznanilo Božje besede, ki jo želimo skupaj z mašnikom in pridigarjem približati svetu mladih. Zato so evangeljski odlomek, kakor tudi berilo izbrali mladih sami. Skupaj s škofom, ki pridiga, pa iščejo tudi nove poti, kako to Božjo besedo čim bolj razumljivo posredovati in oznaniti vsem. Mašo bo vodil koprski pomožni škof dr. Jurij Bizjak, somaševali pa bodo tudi drugi slovenski škofje in prek 150 duhovnikov.

Kaj drugega si želimo, kot da bi iz Stične odšli veseli! Okrepljeni z evharističnim kruhom – živim Jezusom, bomo to veselje, preden si rečemo nasvidenje do naslednje Stične in zaželimo vse dobro med letom, skupaj poveselili še ob dobri glasbi in poskrbeli, da iz Stične poneseemo s seboj v svet sporočilo miru in upanja. Da bomo, vsi, ki bomo ta dan v Stični na festivalu mladih odšli kot pričel pravega veselja, iskrenega prijateljstva

in povezanosti.

Iz Šoštanja bo organiziran avtobusni prevoz, prijavit se lahko v župnišču. Priprava na srečanje mladih v Stični bo v petek 12. septembra ob 19.30 uri v župnišču v Šoštanju.

Srebrna maša g. Marijana Veternika

V ponedeljek 29. septembra bomo v cerkvenem bogoslužnem koledarju obhajali praznik treh nadangelov in sicer Gabrijela, Mihaela in Rafaela. Za našo župnijo je to še poseben praznik, saj je šoštanjska župnijska cerkev posvečena nadangelu Mihaelu. Zato imamo vsako leto na ta praznik molitveni dan ali češčenje Presvetega Rešnjega Telesa. Letošnje praznovanje pa bo še lepše, saj bomo obhajali srebrni jubilej (25 letnico) duhovništva našega rojaka g. Marijana Veternika. Vsi ste lepo povabljeni k slavlju srebrne maše, ki bo v šoštanjski župnijski cerkvi v ponedeljek 29. septembra 2008 ob 18 uri.

Zlatomašnik Jože Gračner

Marsikateri Šoštanjčan se še spominja duhovnika Jožeta Gračnerja, ki je bil v Šoštanju nekaj let kaplan. Kasneje ga je duhovniška služba vodila drugam. V Šoštanju pa že dolga desetletja živi njegova sestra Krista Gračner, ki jo pozna večina domačinov.

V Centru starejših Gornji Grad je bila v soboto, 2. avgusta, slovesnost zlate maše. Tam zdaj stanuje župnik Jože Gračner, ki je praznoval petdesetletnico duhovniške službe. Dogodku so prisostvovali številni duhovniki, slavljencevi sorodniki in prijatelji.

Gotovo pa je bilo med prisotnimi največ faranov iz Luč, kjer je zlatomašnik kot župnik deloval kar petinštirideset let. Kot je v svojem nagovoru slavljencu dejal lučki župan Ciril Rosc, je župnik Gračner veliko Lučanov spremljal vse od krsta, do obhajila in tudi do poroke, prav tako pa še njihove otroke.

V svojem pastoralnem delovanju je bil svetel vzgled za farane, ki jih je povezoval v delu za dobrobit vseh. »Ni čudno, da ste postali prvi častni občan naše občine. Zato nam ne zamerite, če se vam morda nismo dovolj zahvalili za vsa vaša velika dela, ki so dajala vidne rezultate, pa tudi za vse malenkosti v naše dobro,« je dejal Rosc.

Župnik Jože Gračner je bil skrben gospodar. Pod njegovim vodstvom so farani prenovili tako župno cerkev sv. Lovrenca kot tudi podružnice. Najbolj vesel je bil, ko jim je uspelo obnoviti cerkev na Molički peči. Dva mandata je bil dekan,

postal pa je tudi častni kanonik.

Spregovorili so še duhovniki somaševalci iz Gornjegrajskega dekanata. Pri tem so poudarili duhovno moč in številne nasvete za vzorno duhovniško življenje, ki so jih bili deležni od zlatomašnika. Za vse te darove so se mu tudi iskreno zahvalili.

Foto Dejan Tonklič

Dan pred zlato mašo je minilo leto dni, odkar Jože Gračner biva v gornjegrajskem centru. V to ga je prisilila bolezen. Zato so mu svoj pozdrav izrekli tudi tamkajšnji stanovalci in direktorica Francka Voler.

Na koncu slovesnosti, ki jo je spremljalo petje lučkega cerkvenega zbora, pa je spregovoril še jubilent sam. Najprej se je opravičil za vsako nenamerno nerodnost vsem, ki jih je v življenju srečal. Nato pa se je zahvalil staršem in ostalim, ki so mu pomagali, da se je lahko odločil za duhovniški poklic in v njem tudi vztrajal.

Besedilo in foto Marija Lebar

Tokrat lovci tudi peli

Že deveto leto zapored se je tradicionalno, drugo nedeljo v avgustu, na Svetem Križu nad Belimi Vodami zbrala množica ljudi. Lovska družina Smrekovec Šoštanj je skupaj z Župnijo Šoštanj pripravila mašo ob obletnici posvetitve cerkve, ki je bila hkrati tudi lovška maša.

Lovski pevski zbor skupaj z vodjo zbora

Drago Koren

nsi.si/dragokoren

Vse, kar lahko povem, raje naredim.

Naslednji korak: **N.Si**
še boljše Slovenija

Obred so vodili šoštanjski župnik in dekan g. Jože Pribožič, šoštanjski kaplan g. Tadej Linasi, šmarški župnik g. Ivan Napret in g. Franc Pečnik, župnik iz Selnice ob Dravi.

Množica ljudi je že med mašo lahko prisluhnila lovskim rogistom s Pohorja, takoj po koncu pa je zapel tudi novoustanovljeni lovski pevski zbor, ki ga sestavlja sedem lovcev. Pod vodstvom gdč. Vesne Pirečnik delujejo že dobre pol leta. Ubrano so zapeli tri pesmi.

Pred cerkvijo seveda ni manjkalo domačega kruha in kapljice rujnega vina, za dobro razpoloženje pa je tako kot že nekaj let spet poskrbel lovski ansambel.

Besedilo in foto Melita Hudej

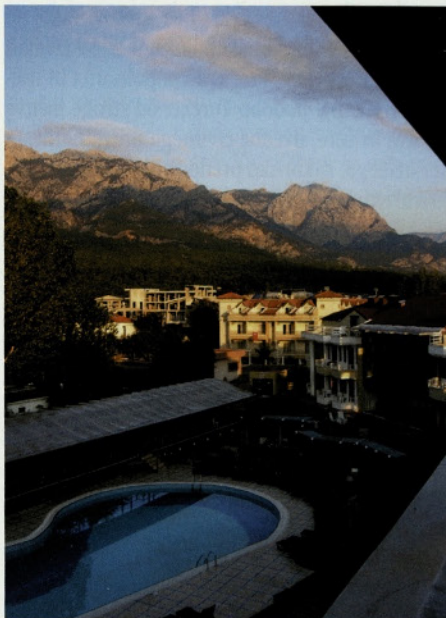
Turška pravljica

Bilo je ... Tako bi pravljico iz Tisoč in ene noči začela Šeherezada in si s pripovedovanjem podaljšala življenje še za en dan, ker jo je prekinila na najbolj napetem mestu.

Nisem Šeherezada in ob meni ni nobenega radovednega sultana, ki bi moje obglavljenje iz dneva v dan odlagal, ker ga preveč mika izvedeti, kako se bo končala zgodba iz prejšnjega dne. Pa vendar tudi jaz pripovedujem nekakšne zgodbe. Ne zaradi reševanja lastnega življenja, ampak kar tako. Po raznih doživetjih ali potovanjih enostavno privrejo iz mene. Pa jih zapišem. Zase in za prijatelje. Morda pa s tem podaljšam življenje zgodbam? Kdo ve?

Avtorica v mestu mrtvih - Hierapolis

Pozna jesen ob vznožju Taurusa

Zdaj že davnega leta 1996 sva si z možem privoščila enodnevni izlet z grškega otoka Samosa v Egejskem morju v streljaj oddaljeno turško mesto Kuşadası in si ogledala svetovni biser kulturne dediščine – Efes. To je eno od некоč pomembnejših in najstarejših grških mest Male Azije, ki je danes med največjimi arheološkimi središči na svetu in najlepše v marmorju ohranjeno antično mesto v Anatoliji. Veličastno doživetje, ki mi je v živo potrdilo do tedaj le iz literature poznana dejstva o kulturi stare Grčije. Še danes si lahko v spomin prikličem vizualno podobo ohranjeneega teatra, Celzove knjižnice in biblično zgodbo o apostolu Pavlu in njegovih pismih Efežanom. Vse ostalo se je zaradi časovne odmaknjenosti že malo razblinilo.

To je bilo moje prvo srečanje s Turčijo, ki je že takrat po videnem v meni odpravilo stereotipe o njej kot nekakšni rizični deželi. Samo v enem dnevu sem poleg čudes Efesa, na poti do njega in v samem mestu Kuşadası doživela še blišč

Bujne pomaranče pod našimi okni

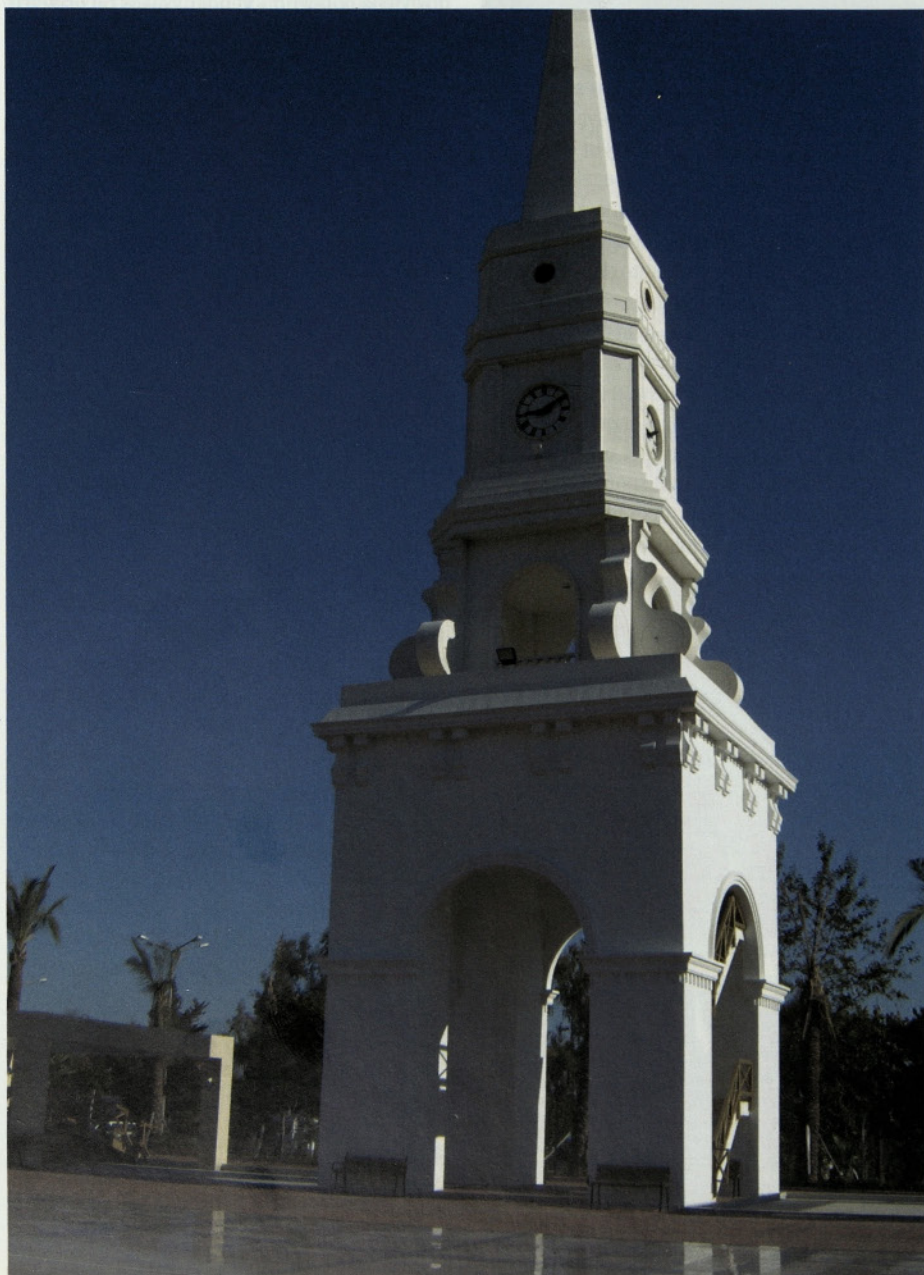
zlata, bogastvo preprog, vrvež bazarja, zanimivo kulinariko, živo cvetje na policah skromnih, vendar izredno čistih stranišč, pa vse do prašnih cest, žensk v tradicionalnih dimijah, prenašanja tovorov z osli, avtopralnice ob cestah, ki so bile navadni tuši za odstranjevanje prahu s po večini starih avtomobilov, predvsem pa prijazne in odprte ljudi.

Nadaljevanje je sledilo deset let za tem in ima začetek nekega novembrskega dopoldneva leta 2006, ko sem med uživanjem v utripu glavne ulice mojega mesta na panoju ene od turističnih agencij uzrla zanimivo ponudbo za jesensko razvajanje v Turčiji, se po kratkem pogovoru s prijazno uslužbenko zanj odločila in v pustolovščino poleg moža pritegnila še prijatelja Anko in Marjana.

In smo se odpravili. Prijatelja prvič, midva drugič, vsi skupaj pa brez kakršnega koli večjega pričakovanja, le radovedni, kaj neki bo v tej, s pridihom eksotike obljubljeni dogodivščini, za skupno ceno okrog 260 po osebi, pomenila tokratna »all inclusive« ponudba v hotelu s štirimi zvezdicami, vključenim povratnim letalskim prevozom na liniji Graz–Antalya, enim dvodnevnim in enim enodnevnim izletom.

Pa smo jo doživeli. Turčijo – z vsem njenim prijetnim izvensezonskim vrvežem ter neverjetnimi kulturno-zgodovinskimi in naravnimi čudeži – tokrat na obali Sredozemskega morja in tudi v njeni notranjosti. In to tako, da smo po vrnitvi domov ob vsakem srečanju s prijatelji imeli toliko izlivov doživetega, da smo turško pravljico v novembru leta 2007 skupaj z njimi ponovili.

Pogled v zgodovino nas popelje v čas Aleksandra Velikega, ki je okrog leta 334 pr. n. št. z območja vzhodnega Sredozemlja pregnal perzijsko vojsko. Za Grki so prišli Rimljani in v 1. stoletju pr. n. št. zasedli celo Anatolijo. Po barbarskih vdorih in pustošenjih je sledilo dolgo obdobje

Atatürkov trg v Kemerju....

podelila vzdevek Atatürk – oče Turkov. Takoj po prihodu na predsedniški položaj je začel izvajati velikopotezne reforme, ki so popolnoma in trajno spremenile podobo Turčije: od stroge ločitve države in vere, uvedbe civilnega prava namesto šeriatskega, zakonsko predpisanega nošenja pokrival zahodnega tipa in ženskam prepovedane ga zakrivanja obraza s feredžo. Čas, koledar in merske enote so bili prilagojeni mednarodnim standardom. Predsednik je leta 1928 namesto arabske abecede uvedel latinsko, leta 1932 je bila razglašena enakopravnost žensk, pričela se je tudi reforma univerze. Istega leta je Turčija postala članica Društva narodov z načrtovanim industrijskim razvojem, Atatürk pa je uzakonil še volilno pravico za ženske in uvedel uporabo

Tako je sodobna Turčija mlada država. 17.000 let trajajočega osmanskega carstva je Turke popeljal pravzaprav en človek, Mustafa Kemal Atatürk (1881–1938). Ta izjemen, v Solunu rojen človek je bil vojaški častnik, ki se je začel zelo zgodaj

1922 so z zavezniki podpisali sporazuma o premirju in neodvisnosti. Prvi predsednik republike je postal prav Mustafa Kemal, ki mu je skupščina

izbrala za prvega predsednika republike. Leta 1924 je bil v Ankari imenovan za predsednika izvršnega sveta. S tem je bilo svetu dokazano, da Turčija nasploh je nezavisna država. Na tiso

Sveže iztisnjen sok granatnih jabolč nekje na poti do Pamukka

Ankaro, z 80-odstotno narodnostno sestavo Turkov in 20 odstotki Kurdiv je organizirana. V turški državi je poleg kmetijske in črne metalurgije sta močno zastopani še tekstilna in živilska industrija. Prebivalstvo, ki po veroizpovedi čez 99 % pripada sunitim muslimanom, se tako v obmorskih sredozemskih kot v notranjih podgorinskih razmerah v notranjih ukvarja s kmetijstvom, zivinorejo in ribištvo. Pravi razcvet pa je Turčija dosegla na področju turizma. Ob svojem prvem obisku te zanimive dežele sem turistične komplekse ob obali Egejskega morja opazovala le od daleč, z ladje in z avtobusa. Vendar je že takrat bilo čutiti, da se za njimi skriva marsikaj lepega in zanimivega.

Ob vrnitvi po desetih letih je bila takratna slutnja potrjena v superlativu. Z letališča v Antalyi smo se s simpatičnim nemško in angleško govorečim vodičem Mehmetom že v temi odpeljali proti zahodu v 43 km oddaljeno mesto Kemer. V hotelu Gelidonya, kategoriziranem s štirimi zvezdicami, smo ob prihodu doživeli prisrčno turško dobrodoščilo. Jutranji pogled z balkona velike

Atatürkov trg v Kemerju in njegov spomenik

in udobne sobe na aveniji z vmesnim zelenim pasom zrelih pomaranč in mandarin se je lahko napasel še po sivo zeleni barvi Sredozemskega morja za njo, zanimivem rastlinju in nešteti hotelih. Poznejše raziskovanje samega mesta je prve vtise samo še potrdilo. Kemer je sodobno, približno 20 let staro turistično mesto, ki je sicer zanemarilo ključiteve nečesa tradicionalnega, pa vendar je zaradi temperameta izvajalcev turistične in trgovinske ponudbe svojevrstno. Arhitekturna in siceršnja urejenost z nešteto hoteli različnih kategorij in razgibana okolica z bližino gora so v sozvočju. Vse to dopolnjujejo še pestra ponudba številnih trgovin in trgovinic, lepa marina in naravne danosti – dolga prodnata plaža, čisto morje in blaga sredozemska klima – kar nam je še sredi novembra omogočilo kopanje v morju in v zunanjem hotelskem bazenu. To so sodobna turška turistična dejstva, v katerih bi kak dober namig lahko dobil marsikateri evropski turistični kraj.

Dvodnevno potovanje v notranjost Turčije nam je razkrilo spet drugačno podobo te zanimive države. Pokrajina se je čez gorovje Taurus spreminjala in nam ob obeh straneh solidne ceste ponujala različne poglede. Od golega skalovja do širnih gozdnatih površin pa njiv in njivic, kjer je bila zemlja enkrat rjava, drugič skoraj črna, pa velikih nasadov topolov in zelenih travnatih

Prvo srečanje z belim hribom Pamukkal

površin. Videvali smo ljudi na poljih, kjer so se pridelovalne kulture prav tako menjavale. Od zelenjave, žitaric, stročnic na kolih, pa vse do bombaža. V teh, od turističnih centrov odmaknjenih krajih so življenjske razmere očitno skromne in tudi težje. Srečali smo namreč še precej ljudi z osli kot prevoznim ali tovornim sredstvom.

Mehmet nam je nekje na Taurusu pripravil prijetno presenečenje. Ogledali smo si namreč čisto pravi nomadski šotor, v katerem ti svobodoljubni ljudje dejansko tudi prebivajo. Velik je bil približno 5 x 10 m z lesenim ogrodjem, pokrit in tudi s strani zavarovan s kozjimi kožami. Pred vhomom smo se morali v skladu z muslimanskimi navadami sezuti, v notranjosti pa nas je v tej divji naravi čakalo pravo bogastvo preprog, ki so bile v več plasteh položene po tleh, na ležiščih, krasile pa so tudi vse ostale strani šotora. Gospodinja, ki je bila oblečena v tradicionalno

Čarobne Pamukkale

oblačilo in z ruto na glavi, nam je v improvizirani kuhinji, kjer so sodobnejše razmere že omogočile plinski kuhar, skuhala dober metin čaj. Očitno vajena celinskega podnebja na Taurusu je bila v primerjavi z nami oblečena v dokaj lahka oblačila. Mi se tudi v šotoru nismo ločili od vetrovk in kljub debelim volnenim preprogam nas je v sintetičnih nogavicah kar malo zeblo. Noge naše gostiteljice pa so premogle tople volnene nogavice. Naredila jih je sama, kakor tudi druge drobne pletene izdelke, ki jih je bilo mogoče kupiti. Vodič nam je povedal, da je največ nomadov v vzhodni Turčiji. Tam že stoletja živijo na star način, saj pridelujejo samo tisto, kar je potrebno za življenje. Občasno prodajo kakšno žival, da dobijo denar za druge nujno potrebne stvari. Med drugim menda tudi za puške kalašnikov, s katerimi moški čuvajo črede pred volkovi, medtem ko ženske skrbijo za domovanje v šotoru. Spretno pa se znajo izogniti tudi plačevanju davkov. Kadar zaslutijo bližino davčnih izterjevalcev, hitro pospravijo svoje mobilno premoženje in se preselijo v drug kraj. Misel na to, da bi se stalno naselili in se na enem mestu ukvarjali s poljedelstvom in živinorejo, zanje ni sprejemljiva, saj bi jim na ta način bila odvzeta svoboda. Ali je v to kategorijo spadal tudi obiskani šotor, pa nismo uspeli izvedeti.

Po skoraj peturni vožnji z vmesnimi postanki smo prispeli v enega od ciljev izleta, v mesto Denizli in nato do Pamukkal. Turčija se lahko pohvali z veliko naravnimi znamenitostmi, zaradi katerih jo obišče mnogo turistov. Tako domačini kot tisti, ki so Turčijo že obiskali, pa pravijo, da ob njenem obisku ne smete mimo Pamukkal, saj takšnih apnenčastih lepot ne doživite vsak dan in na vsakem koraku.

Pogled od njihovega vznožja navzgor je bil veličasten. Sredi doline se je naenkrat zasvetil bel

Hierapolis - mesto mrtvih

hrib. Le kaj se skriva za Mehmetovo razlago, da so Pamukkale ali bombažni grad neke vrste termalno zdravilišče, saj imajo obilo vrelcev z vodo, ki vsebuje veliko kalcijevega bikarbonata. Voda že tisočletja teče čez rob visoke planote in odlaga svoje soli. Iz teh je nastalo nešteto nenavadno oblikovanih stalaktitov, kataraktov in kotanj, skozi katere se pretaka in v njih nabira voda. Vendar nas pred ogledom samih Pamukkalah čaka še en kulturno-zgodovinski biser svetovnega formata, antično mesto Hierapolis, katerega začetki segajo v 2. stoletje pr. n. št. Ker imamo večji avtobus, nam ne dovolijo vožnje mimo njega oziroma do konca mesta, kjer se pravzaprav začne Pamukkale. Vendar se to izkaže kot dobra naložba. Ker je tukaj bolj toplo kot visoko na Taurusu, pustimo topla oblačila v avtobusu in začnemo z ogledom Hierapolisa. Najprej je na vrsti nekropola oziroma mesto mrtvih, za katero izvem, da je največje antično grobišče v Mali Aziji. Kamnitim grobovom in grobnicam ni videti konca, arheološka izkopavanja pa še vedno potekajo. Naletimo na oznako, kjer je del tega veličastnega načina pokopavanja in čaščenja mrtvih raziskovala na primer italijanska arheološka odprava. Če si tukaj prvič, težko oceniš razdalje in predvsem čas, ki ti je odmerjen za ogled. Vse je zelo zanimivo, zato počasi napredujemo.

Skozi veličastna arkadna vrata, vstopimo v mesto živih. To je še bolj imponantno kot tisto, ki smo ga pustili za seboj. Solidno restavrirane ostaline pričajo o načinu življenja v antiki. Hierapolis je sprva nastal kot obmejna trdnjava in je služil vojaškemu namenom. Pozneje so bila zgrajena številna svetišča. Danes je ohranjenih le nekaj ostankov Apolonovega svetišča. V eno najbogatejših mest v Mali Aziji se je razcvetel pod Rimljani. Na lepo ohranjeni kamniti glavni ulici so vidne sledi takratnih prevoznih sredstev – voz. Mesto je večkrat prizadel potres, kar je videti na razpokah v zemlji, polomljenih stebrih in celo na ostankih sten. O bogastvu, povezanem z naravnimi danostmi Hierapolisa, lahko sodi le naša domišljija. Da so imeli tople in še zdravilne vode v izobilju, pričajo kanali, ki so potekali skozi celo mesto. Pod mestom so imeli naravne toplice, umetno kopališče so si ustvarili sami. Na eni strani mesta je videno od Rimljanov uničeno in zato slabše ohranjeno grško gledališče, ki priča o zadovoljevanju duhovnih potreb starih Grkov, na drugi strani mesta pa je dobro ohranjeno rimsko gledališče. Vse skupaj dopolni še pogled na okolico, ki zaradi Pamukkalah ni samo lep, ampak čudežen.

Končno pridemo do točke, kjer bomo поблиže spoznali Pamukkale. Občutek za čas smo ob ogledu mesta očitno izgubili, saj se je sonce že pomaknilo za hribe in postaja hladno. Naše vetrovke pa so v avtobusu, ki je parkiran dobre pol ure hje v stran. Zebe nas, videli pa še nismo vsaj treh ogleda vrednih stvari. Vendar se dokaj hitro ponudi rešitev. V Pamukkale se hodijo poročat mladi pari in tudi tokrat naletimo na lepo

Antično mesto Hierapolis

Simpatična oprema v hotelski restavraciji v Pamukkalah

Kleopatrina kopališče

nevesto, ki belo slavnostno obleko dopolnjuje z elegantnim ruti podobnim pokrivalom za glavo, in prav tako lepega ženina v črni obleki. Z njima so očitno ožji sorodniki, ki so si za prevoz do parkirišča večjih avtobusov naročili kombi. V njem je prostora še za 3 ljudi in Mehmet s šoferjem hitro sklene posel. Naši moški sopotniki za nekaj evrov napravijo manever do avtobusa, z njega poberejo topla oblačila za vse potnike in se po desetih minutah vrnejo do nas. Vmes pa imajo možnost opazovati lepo turško nevesto.

Napoči čas, da si Pamukkale ogledamo v vsem njihovem sijaju. K sreči je Unesco z zaščito tega naravnega čudeža množice turistov pregnal iz bazenčkov na za ogled urejene lesene poti. Tako je tudi prav, saj rjavo črne lise na beli podlagi pričajo o milijonih nog in preznojenih teles, ki so umazale ta kraj. Občutek je nenavaden in težko ga je opisati. Kotanjice spominjajo na tiste v Škocjanskih jamah, le da so na površju in snežno bele. Celo pobočje je pravzaprav tako belo, da od časa do časa zabolijo oči. Vse skupaj popestrijo še potočki s tekočo toplo vodo. Z Anko stopiva s poti in si v enem od njih pogrejeva mrzle roke. A je že v tistem trenutku pri naju varnostnik, ki naju vljudno opozori, da je to prepovedano.

Zaradi bližajočega se večera moramo pohiteti in opustiti še mnogo možnih sprehajalnih poti, vključno z ogledom muzeja. S prijateljema uspešno priti še do precej odmaknjene rimskega teatra, preden ga zaprejo. Povzpemo se na vrh in pogled navzdol v areno je veličasten. Kaj vse se je pred 2000 leti dogajalo tam spodaj? Ob kakšnih igrah so uživali Rimljani?

Po strmini proti termalnemu kopališču leži našeto neurejenih izkopanin, stebrov in kamnitih blokov. Kopališče je nova zgradba, ki ponuja množico spominkov. V njenem osrčju pa poleg praznega novega bazena najdemo tudi antični bazen, ki naj bi se po Mehmetovi informaciji imenoval Kleopatrino kopališče. In tudi v resnici je bilo na dnu bazena več porušeni kamnitih stebrov, ki so gotovo pravi. Ta Egipčanka, ki je ljubila Rimljana, je morala biti svojevrstna fatalna ženska. Grški otok Samos zaradi njenega ljubezenskega gnezdeca z Markom Antonijem imenujejo tudi otok ljubezni, v Alanyi je znana Kleopatrina plaža, ki ji jo je prav tako podaril Mark Antonij in tudi tukaj govorijo o Kleopatrinem kopališču. Mojemu glasnemu razmišljanju, kaj vse so si znali ljudje takrat privoščiti, Marjan pripomni. Bila je vladarica, ki je znala vladati. Lojz pa vse skupaj pokomentira. Ja, Rimljan pa je imel sužnje, ki so dobro veslali.

Žal nam je, da si zaradi mraka, ki se hitro bliža, ne moremo ogledati še drugih stvari. Čeprav smo si za ta doživetja podarili kar precej ur, jih je bilo še vedno premalo. Do avtobusa hitro pešačimo, vendar za pot porabimo več kot pol ure. Že v temi pridemo v simpatičen manjši hotel, kjer si poleg večerje v hotelskem bazenčku privoščimo

Rimski teater

še krasno kopel s termalno vodo iz Pamukkale in utrujeni zaspimo.

Naslednji dan se vračamo v Kemer, kamor prišpemo šele zvečer. Pot je dolga in poleg kosila nam Mehmet pokaže še lepo novo mošejo in tovarno preprog. Tam si z zanimanjem ogledamo celotno proizvodnjo, od sukanja naravne svile iz kokonov do izključno ročnega izdelovanja svilenih in volnenih preprog pa vse do demonstracije in seveda prodaje končnih izdelkov. Najbolj nas pritegnejo rosno mlade deklice, ki spretno vozljajo raznobarvne svilene nitke v čudovite drobne vzorce svilenih preprog. Starejše ženske izdelujejo volnene preproge iz debelejših niti. Vodič nam pove, da ima večina teh mladih bitij že po dvajsetem letu resne težave z vidom. Tudi to je Turčija. Predvsem pa je Turčija to, da je vsak program ogleda znamenitosti zaradi njihovega občutka za trgovanje obvezno dopolnjen še s prodajo preprog, usnja, nakita ...

Dan brez izleta izkoristimo za druženje ob hotelskem bazenu in spremljajoči ponudbi hrane in pijače. Ker je sonce dovolj toplo, pa še na lepi peščeni plaži čez cesto. Tudi kopamo se, saj ima morje še vedno čez 20 stopinj. Proti večeru se umirimo v hotelski savni in si privoščimo še hamam in masažo. Seveda tudi tukaj pride v poštev barantanje. Ceno znižamo za tretjino. To je čudovito doživetje za telo in dušo. V prijetnem orientalskem ambientu s posebnimi dišavami, prtajeno glasbo in nevsiljivo svetlobo ležete na ogreto mizo iz marmorja, ki je pogrnjena z mokro rjuho. Mišice se sprostitijo, kožne pore odprejo. Temu sledi masaža telesa z milno peno, s katero vas izdatno obloži maser, ki nato s posebno rokavico izvede piling celotnega telesa. Pri tem odstrani zgornji, odmrli sloj kožnih celic in pospeši prekrvavitev telesa. Ob koncu bla-

Dober vid in spretni prsti pri izdelovanju čudovitih turških preprog

godejno deluje polivanje s toplo vodo, od glave do nog. Mokre lase in telo vam ovijajo s suho brisačo in rjuho, saj se morate preseliti v prostor za počivanje. Tudi tam lahko poslušate pomirjujočo glasbo, ko vam naredijo obrazno masko za piling in ko srkate topel jabolčni čaj, s katerim ste prijazno postreženi. Po izprani obrazni maski sledi masaža celotnega telesa z eteričnimi olji. Tudi pri tem gre za pravo razvajanje čutil. Pravzaprav za ritualno gnetenje telesa v popolni tišini, ki vas popelje do popolne umiritve. In ko vam maser ob koncu še šepetaje sugerira: »Pssst, spite kakšnih 5 do 10 minut!«, se to tudi zgodi.

(Se nadaljuje)

Erika Hriberšek

30. SEPTEMBER

AVTOR: LOM	ZDRAVST. DOM	NAČEL- NOSTI	BOLNIK Z ANEMIJO	VEČJI KOVINSKI ZABOJNIK	GOSTIL- NIČAR, KRČMAR				DROG ZA PLAVLJENJE LESA		ČASOMERI				
								PAPEŽ (NEM)			STRUPEN KEM. ELE- MENT (A8)				
SIMBOL OZNAKA					HRV. KOŠARKAR			ENCIM V SLINI							
								PRIPADNIK MAOROV							
DANIEL (SKRAJ.)					NEZV. SOGL. (4. IN 20. CR)		AMPER	EGIP. PASMA MAČK			UPORABA				
					OBLAČILO STARIH RIMLIANOV			ZVEZA BORCEV			ALFRED NOBEL				
List															
	LJUBL. RAGBI EKIPA														
	KULTURNO DRUŠTVO (KRAT.)													PREBI- VALEC KOREJE	ZNIŽANA NOTA E
MESTO NA BAVAR- SKEM							STAROJU- DOVSKI KRALJ	SKRAJNI KONEC KOPNEGA			JANIČARSKI POVELJNIK	GRŠKA BOGINJA ZMAGE			
								NEOLESENE- LA RASTLINA				ŠVIC. PISATELJ (ANDREAS)			
DAKLJA					OSEBNI ZAIMEK			NAŠE OBMOR. LETOV. MESTO	PRITRDLJICA			PRED- MESTJE CELJA	SREDIŠČE VRTENJA		
									SKUPEK ORGANSKIH CELIC				KRALJ ZAH. GOTOV		KEM. SIMBOL ZA CERIJ IN ASTAT

Izpolnjen kupon
izrežite in pošljite
na naš naslov
do 11. junija
2008.

UGANKARSKI SLOVARČEK: HEAD - britanski slikar (Guy); KALAMITI - drevo iz karbona; NEJEDLY - češki skladatelj (Vit); TJAN - gorovje v Sibiriji.

Izmed pravilnih rešitev križanke bomo izžrebali dva nagrajenca, ki bosta prejela po: dve vstopnici za gledališko predstavo v S lovskem ljudskem gledališču Celje, po lastni izbiri ter eno knjižno nagrado. Izžrebana nagrajenca prejšnje križanke (List 4, 2008), st a Branko Špital, Gaberke 284, ki prejme gledališki vstopnici in Marica Ošlovnik, Metleče 39, ki prejme knjižno nagrado.

Nagradna križanka

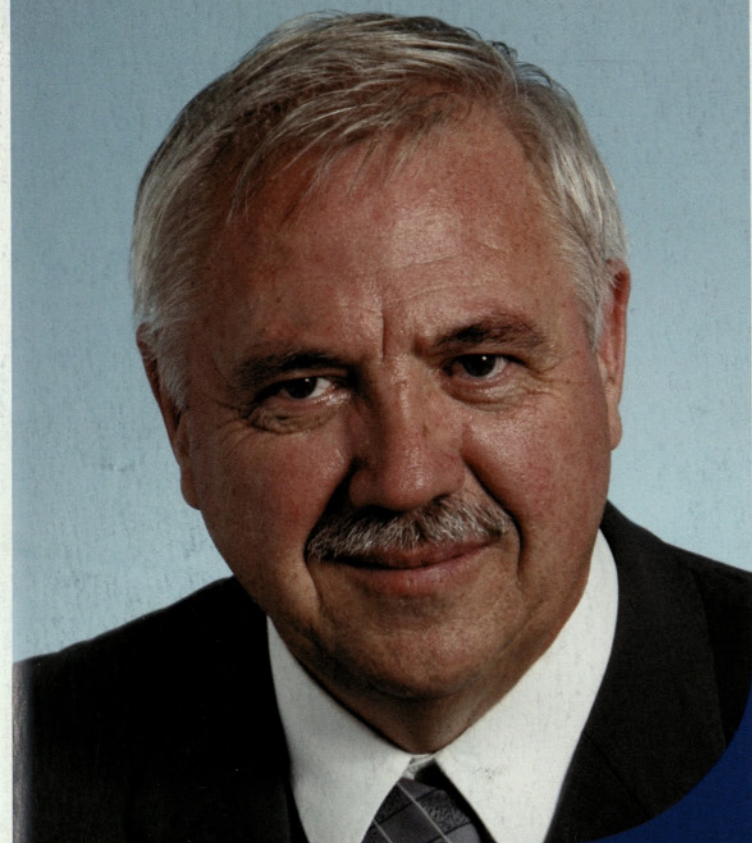
August 2008

Gesla križanke:

Ime in priimek:

Naslov:

SDS

MENIH DARKO
ŠOŠTANJ

Darko Menih, prof., rojen 21. februarja 1948 v Topolšici

Končal je študij na Fakulteti za šport v Ljubljani. Mlade v občini Šoštanj in tudi izven nje je vzgajal kot smučarski in plavalni učitelj ter odbojarski trener, pomagal invalidom kot dolgoletni trener sedeče odbojke, 24 let je bil zaposlen na OŠ Karla Destovnika Kajuha kot profesor športne vzgoje in 8 let kot ravnatelj ter leto dni kot pomočnik na OŠ Šoštanj. Sedaj je župan občine Šoštanj. Vseskozi je dokazoval, da je dober gospodar, ki ve, kako ravnati z družbenim premoženjem. Za delo z otroki in odraslimi je dobil številna priznanja. Je skrben družinski mož in oče treh otrok in dedek dveh vnukov..

Drage volivke in volivci,

sem Darko Menih. Kandidiram za poslanca v državni zbor na listi Slovenske demokratske stranke, ker le-ta združuje ljudi, ki se zavzemamo za razvoj posamičnih krajev, občin in mest. Vzpostavili bomo sodelovanje med lokalno in državno ravnanje, ki je nujno za optimalen razvoj vsake občine.

Kot poslanec:

- se bom zavzemal za enakomeren in trajnostni razvoj Šaleške doline;
- bom spodbujal dolgoročno gospodarsko rast v dolini;
- bom pomagal pri ustvarjanju enakosti socialnih, ekonomskih in pravnih možnosti vseh državljanov;
- bom aktivno sodeloval pri prizadevanju čim hitrejši uresničitvi tretje razvojne osi, seveda s sporazumnim dogovorom vseh prizadetih in oškodovanih,
- se bom zavzemal, da bo bolnišnica v Topolšici ostala regijska bolnišnica z dodatnimi negovalnimi oddelki in da se bo zdravstvo še bolj približalo potrebam občanov;
- bom podpiral subvencije in pomoč za obstanek kmetijstva v dolini;
- bom pomagal pri zboljšanju pogojev življenja tako najmlajših kot najstarejših v dolini;
- bom pomagal pri pridobitvi državnih in evropskih sredstev za posodobitev infrastrukture in ohranitev kulturne dediščine;
- se bom zavzemal za celovit razvoj turizma v regiji.

Trajne vrednote, kot so svoboda, pravičnost, poštenje in solidarnost so bile, so in bodo vedno na prvem mestu v mojem življenju in delu.

Vaš Darko Menih.

Milan
KOPUŠAR

Slovenska
nacionalna stranka

Mišo Letonje

**V BISTVU
SMO NAJBOLJŠI!**